

DIARI DE SESSIONS DEL PLE DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DLPM 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

VI legislatura

Any 2006

Núm. 122

Presidència del Molt Honorable Sr. Pere Rotger i Llabrés

Sessió celebrada dia 12 de desembre del 2006

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I. PREGUNTES:

- 1) **RGE núm. 10546/06**, de l'Hble. Diputat Sr. Andreu Prohens i Vicens, del Grup Parlamentari Popular, relativa a Pla de qualitat a les platges. 6134
 - 2) **RGE núm. 10549/06**, de l'Hble. Diputat Sr. Josep Simó Gornés i Hachero, del Grup Parlamentari Popular, relativa a valoració de la incidència del nombre d'alumnes universitaris sobre la transferència per alumne/a feta a la UIB. (**Retirada**). 6135
 - 3) **RGE núm. 10552/06**, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Alemany i Cladera, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a operació Voramar (I). 6135
 - 4) **RGE núm. 10551/06**, de l'Hble. Diputada Sra. Joana Lluïsa Mascaró i Melià, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a assistència urbanística a l'Ajuntament d'Andratx. 6136
 - 5) **RGE núm. 10567/06**, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Ramon i Juan, del Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, relativa a responsabilitats polítiques per Andratx. 6137
 - 6) **RGE núm. 10554/06**, de l'Hble. Diputada Sra. Francina Armengol i Socias, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a operació Voramar (III). 6138
 - 7) **RGE núm. 10555/06**, de l'Hble. Diputat Sra. Francina Armengol i Socias, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a operació
-

- Voramam (IV). 6139
- 8) RGE núm. 10553/06**, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Josep Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a operació Voramam (II). 6140
- 9) RGE núm. 10545/06**, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Munar i Cardell, del Grup Parlamentari Popular, relativa a conveni amb Red.es. 6141
- 10) RGE núm. 10547/06**, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Anna López i Oleo, del Grup Parlamentari Popular, relativa a posada en funcionament d'un forn incinerador per a residus agraris i d'escorxadors a Menorca. 6142
- 11) RGE núm. 10548/06**, de l'Hble. Diputada Sra. Misericòrdia Sagrañes i Barenys, del Grup Parlamentari Popular, relativa a Pla de dinamització turística del municipi d'Alaior. 6142
- 12) RGE núm. 10550/06**, de l'Hble. Diputat Sr. Jaume Ricard Tadeo i Florit, del Grup Parlamentari Popular, relativa a funcions dels "agents de conciliació". 6143
- II. INTERPEL·LACIÓ RGE núm. 7937/06**, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política general del Govern de les Illes Balears en matèria d'agricultura. 6143
- III. PROPOSICIONS NO DE LLEI:**
- 1) RGE núm. 7425/06**, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a gratuïtat dels llibres de text a l'ensenyament obligatori. Urgència. 6151
- 2) RGE núm. 7916/06**, presentada pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a creació d'una comissió d'investigació en relació amb les subvencions rebudes per l'Associació Familiar de Balears. 6159
- 3) RGE núm. 8677/06**, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a reprovació de la consellera d'Immigració i Cooperació. Urgència. 6166
- IV) Debat del Dictamen de la Comissió d'Assumptes Institucionals i Generals, del Projecte de llei RGE núm. 3412/06, de capitalitat de Palma de Mallorca.** 6172

EL SR. PRESIDENT:

Molt bon dia, senyores i senyors diputats. Si els sembla bé començarem la sessió plenària d'avui. El primer punt de l'ordre del dia consisteix en el debat de les preguntes amb sol·licitud de resposta oral davant ple.

I.1) Pregunta RGE núm. 10546/06, de l'Hble. Diputat Sr. Andreu Prohens i Vicens, del Grup Parlamentari Popular, relativa a Pla de qualitat a les platges.

Primera pregunta RGE núm.10546/06, relativa a Pla de qualitat a les platges, que formula el diputat Andreu Prohens i Vicens, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. PROHENS I VICENS:

Gràcies, Sr. President. Voldríem saber el Partit Popular, voldríem que se'ns digués quin és l'objectiu del Pla de qualitat a les platges posat en marxa per part de la Conselleria de Medi Ambient.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Turisme.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Joan Flaquer i Riutort):

Sí, moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, estam davant un pla de qualitat a les platges coordinat entre les dues conselleries, la de Turisme i la de Medi Ambient, i la finalitat bàsica i essencial és poder complementar allò que en aquesta legislatura hem iniciat ja quant a la neteja del litoral.

Com tots vostès coneixen a principis de la legislatura un dels problemes importants que teníem i que sortien, a més, reflectits a les estadístiques i a les enquestes que es feien als nostres visitants era l'existència d'una certa brutor que necessitava d'una neteja al nostre litoral, a les nostres aigües. Es va dur a terme un programa conjunt entre les conselleries de Turisme i de Medi Ambient, durant aquests tres primers anys, creiem que ha estat un programa i un projecte molt positiu que ha millorat, crec, de manera absolutament visible la situació en el nostre litoral.

El que volem en aquests moments és complementar aquesta actuació al litoral, a les aigües, amb una actuació ja, en la temporada mitja i baixa, a les platges, on els municipis acaben

les concessions, que són les que mantenen durant la temporada estival unes actuacions de neteja per part dels concessionaris; en el moment en què acaba aquesta temporada alta, coneixem que hi ha un abandó, una deixadesa quant a la neteja d'aquestes platges, d'aquestes zones del nostre litoral i el que volem és complementar i poder millorar la situació de les nostres platges mitjançant aquesta actuació que, repetesc, torna ser una actuació transversal que ha caracteritzat l'acció del Govern durant aquests darrers quatre anys.

Moltes gràcies.

I.2) Pregunta RGE núm. 10549/06, de l'Hble. Diputat Sr. Josep Simó Gornés i Hachero, del Grup Parlamentari Popular, relativa a valoració de la incidència del nombre d'alumnes universitaris sobre la transferència per alumne/a feta a la UIB.

EL SR. PRESIDENT:

La segona pregunta RGE núm. 10549/06 ha estat retirada mitjançant l'escrit RGE núm. 10594/06.

I.3) Pregunta RGE núm. 10552/06, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Alemany i Cladera, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a operació Voramar (I).

Passam a la tercera pregunta RGE núm. 10552/06, relativa a operació Voramar, que formula el diputat Sr. Antoni Alemany i Cladera, del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. ALEMANY I CLADERA:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, senyors del Govern, el president del Govern, Sr. Matas, va anunciar poc després d'iniciar-se el mal anomenat cas Andratx que estudiava la possibilitat de revisar tots els actes en què havia intervingut el Sr. Massot. A dia d'avui, encara pensa el Govern de les Illes Balears revisar els actes en els quals va participar el Sr. Jaume Massot, exdirector general d'Ordenació del Territori, entre altres el cas d'Els Caüills de Marratxí, Son Espases o el mateix Pla territorial de Mallorca?

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller d'Interior.

EL SR. CONSELLER D'INTERIOR (José María Rodríguez i Barberà):

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, Sr. Diputat. Los informes que emite la Dirección General de Ordenación del Territorio son trámites preceptivos y son notificados por el titular del departamento. En el caso de urbanismo son informes no vinculantes.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. ALEMANY I CLADERA:

Gràcies, Sr. President. Bé, la Direcció General d'Ordenació del Territori és cert que va fer informes preceptius, però no vinculants, que es varen emprar com a argument per fer aprovacions de qüestions urbanístiques en base a aquests informes, però, a més, jo crec que vostès ens donen la raó quan nosaltres donam importància als informes, quan una de les qüestions més ràpides que jo he vist és la substitució d'un director general cessat, de manera immediata varen nomenar un substitut. Si els informes no serveixen per a res, per què la urgència de nomenar un substitut a la Direcció General d'Ordenació del Territori? I si els informes, perquè no són vinculants, no són necessaris, per què el Govern contracta un gabinet privat per fer informes dins Calvià quan els tècnics estan tots imputats al cas Andratx? Ens volen explicar per què els informes no són important i fan totes aquestes actuacions de manera tan ràpida.

Però és que el Sr. Massot, a més, segons hem sabut pels mitjans de comunicació, va ser el negociador del Partit Popular al Pla territorial de Mallorca, i a nosaltres ens agradaria saber si les intervencions que va tenir el Sr. Massot en la decisió d'aquelles àrees de reconversió territorial tan polèmiques que es varen aprovar en el Pla territorial de Mallorca amb els vots del Partit Popular, varen ser la contrapartida perquè el Partit Popular votàs a favor d'aquest pla territorial. Varen ser les àrees de reconversió territorial proposades pel Sr. Massot la contrapartida del Partit Popular per donar suport al Pla territorial?

El darrer dubte que ens queda, una vegada que ens diu que els informes no servien per a res, és la Llei del sòl, que pel que es veu havia redactat el Sr. Massot

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Té la paraula el Sr. Conseller d'Interior.

EL SR. CONSELLER D'INTERIOR (José María Rodríguez i Barberà):

Gràcies, Sr. President. Sr. Diputat, no he dit que no serveixin per a res els informes, he dit que no són vinculants. Es un informe preceptivo que se hace y la administración responsable, la que tiene la competencia, si lo encuentra acorde, lo estima y si no lo desestima como ha ocurrido con unos y no con otros, en primer lugar.

En segundo lugar, el Govern lo que ha hecho es un convenio con el municipio de Andratx para darle un soporte técnico importante para poder estudiar su urbanismo. Esto entra dentro de las relaciones entre administraciones.

En tercer lugar, el Sr. Massot no ha intervenido en el Pla territorial de Malloca, es el Consell de Mallorca el que ha intervenido y el que vota, usted votó a favor o en contra del PTM, bueno.

Y evidentemente hay actuaciones polémicas, pero siempre. Y usted que ha sido alcalde también ha tenido actuaciones polémicas, ¿o no fue polémico su convenio...

(Petit aldarull a la sala)

...bueno, me esperaré un poquito para dejarlo. ¿O no fue polémico su convenio para hacer un hotel de 5 estrellas en la playa de Aucanada?, ¿no fue aquello también polémico? Usted firmó un convenio, luego no se hizo porque un (...) prohibido, pero usted lo hizo, por lo tanto, Sr. Diputado, yo creo que en esta vida hay que darle dimensión a todo. Los informes del director general de Urbanismo son actos reglados...

(Petit aldarull a la sala)

EL SR. PRESIDENT:

Per favor, si son tan amables.

EL SR. CONSELLER D'INTERIOR (José María Rodríguez i Barberà):

...y evidentemente no son vinculantes, se vinculan únicamente si la administración competente dice que sí o dice que no, (...) siempre.

Muchas gracias, Sr. Presidente.

I.4) Pregunta RGE núm. 10551/06, de l'Hble. Diputada Sra. Joana Lluïsa Mascaró i Melià, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a assistència urbanística a l'Ajuntament d'Andratx.

EL SR. PRESIDENT:

Quarta pregunta RGE núm. 10551/06, relativa a assistència urbanística a l'Ajuntament d'Andratx, que formula la diputada Sr. Joana Lluïsa Mascaró i Melià, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Moltes gràcies, Sr. President. Nosaltres volíem demanar al president del Govern de les Illes Balears, quines referències tenia sobre el gabinet contractat per donar assistència al departament d'Urbanisme d'Andratx quan signà el protocol amb el batle accidental, sense haver informat prèviament el plenari d'Andratx?

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Turisme.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Joan Flaquer i Riutort):

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, les referències que teníem eren les d'un despatx, un dels millors, sense cap dubte, en matèria de dret administratiu en el

nostre país i de manera molt especial en el tema del dret urbanístic. El Sr. Santiago Muñoz Machado i el seu equip són coneguts, entre altres coses, en el nostre país per ser un dels especialistes en aquesta matèria i e que volíem era reforçar la posició de l'Ajuntament d'Andratx en aquests temes.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Moltes gràcies, Sr. President. En primer lloc, he de lamentar que el president, que l'altre dia es queixava que no havia donat resposta perquè no les hi havien demanat, ara que té la possibilitat de respondre no ho fa. Però bé, és ver que el Sr. Muñoz Machado és conegut per altres coses i ens estranya que un govern de gestió, un govern de professionals, com s'han definit vostès, desconegessin precisament aquestes altres coses. Per tant, han d'entendre, el Govern ha d'entendre i el Sr. Matas més que ningú, que se'ns faci difícil creure que desconegien precisament les imputacions d'aquest gabinet. Per tant, nosaltres realment volem saber els motius que els impulsaren a contractar aquest gabinet i els motius que els impulsaren a voler controlar l'urbanisme d'Andratx quan han passat tres anys i mig dient que qui té competències sobre l'urbanisme són els consells. Tres dies abans que vostès poguessin votar a favor al consell sobre aquell qui havia de controlar l'urbanisme a Andratx fos el Consell de Mallorca, tres dies abans, signen un acord corrent i aviat amb una empresa que justament divendres signen el conveni i el dilluns ja entraven a primera hora del matí a l'Ajuntament d'Andratx.

Per tant, què hi ha darrera aquesta contractació? No ens amaguin res, ja els ho varem dir l'altra setmana, no ens amaguin res. El president ens deia que no hem de perdre el nord, quin és el seu nord? Quin és el seu nord en el cas d'Andratx i en tots els casos de corrupció que hi ha hagut aquesta legislatura? Quin és el nord? Girar la cara per no veure-ho? No és hora d'assumir responsabilitats polítiques?

Als jutjats s'hi ha d'anar en certs moments, però els polítics han de respondre de les seves actuacions polítiques i aquí dins encara no hem vist ningú del Partit Popular que assumeixi les seves responsabilitats i els ho varem demanar i els ho tornam demanar avui, no amaguin res, ho conti qui ho conti, però no amaguin res, res. I després, si qualcú ha de dimitir, que dimiteixi.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputada. Té la paraula el Sr. Conseller de Turisme.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Joan Flaquer i Riutort):

Molts gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, el perquè és ben clar. Tenim l'obligació com a govern de donar assistència i col·laboració a un municipi, en aquest cas el

d'Andratx, que requeria aquesta assistència. No es tracta de controlar l'urbanisme, es tracta d'intentar donar suport a un ajuntament amb una situació d'anormalitat perquè pugui, com més prest millor, restablir aquesta normalitat. No vegi res més enllà d'això, només la voluntat d'intentar col·laborar a través del títol competencial que té el Govern de col·laboració amb els ajuntaments per intentar resoldre aquesta qüestió, punt primer.

Punt segon, desconeixement, insistesc, total i absolut de qüestions relacionades amb aquest despatx que nosaltres, insistesc, ignoràvem. Jo crec que és prou conegut, prou notori per qualsevol professional del dret que el Sr. Santiago Muñoz Machado és un dels millors especialistes en dret administratiu i en dret urbanístic i que té un dels millors gabinets en aquest sentit a tot el territori espanyol. Però quan entrem en el territori del coneixement i de la ignorància, a mi el que em sorprèn, Sra. Mascaró, és que vostès s'aferrin també al desconeixement i a la ignorància des de la cúpula del seu partit, perquè no han tengut ni tan sols l'oportunitat de dir en cap cas una sola paraula de reprovaçió sobre l'urbanisme il·legal a Petra, Sra. Mascaró.

És clar, vostès són molts valents per venir, vostès són molts valents per venir aquí a acusar el Govern del que no és responsable, en canvi, encara no he sentit ni una paraula del seu partit reprovant, condemnant o prenent responsabilitats sobre un municipi com Petra que està esquitxat d'irregularitats urbanístiques i de tot tipus. Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

I.5) Pregunta RGE núm. 10567/06, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Ramon i Juan, del Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, relativa a responsabilitats polítiques per Andratx.

EL SR. PRESIDENT:

Cinquena pregunta RGE núm. 10567/06, relativa a responsabilitats polítiques a Andratx, que formula el diputat Sr. Miquel Ramon i Juan, del Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. RAMON I JUAN:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, la desarticulació de la trama de corrupció a Andratx s'ha saldat únicament amb la destitució d'un alt càrrec, que és el que va estar detingut. Bé, el president havia tingut una reunió hores abans amb el batle de l'ajuntament i no li va demanar la seva dimissió, però curiosament l'endemà desaparegueren expedients d'aquest ajuntament. El president també parla encara de conspiració política, pressiona el Fiscal General, avisa els seus batles perquè facin desaparèixer també els documents compromesos i contracta un gabinet d'imputats perquè acabin de fer la feina a Andratx. Bé, s'ha detingut un batle protegit pel Sr. President, un director general del Govern, hi ha un altre director general imputat, creu, Sr. President del Govern, que s'han assumit totes les responsabilitats polítiques en aquest cas o que seria necessària alguna dimissió? Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Vicepresidenta del Govern.

LA SRA. VICEPRESIDENTA DEL GOVERN I CONSELLERA DE RELACIONS INSTITUCIONALS (Maria Rosa Estaràs i Ferragut):

Gràcies, Sr. President. Des del Govern estam orgullosos de com hem aplicat el codi ètic del Partit Popular que no permet que hi hagi ningú al nostre partit sota sospita. També estam orgullosos de poder continuar fent feina pels andritxols perquè governem per a tots els municipis de les Illes Balears. Hem actuat, Sr. Diputat, amb la màxima fermesa i, a més, de manera irreprotxable i transparent i no permetrem mai que uns poquets puguin posar en dubte l'honradesa d'aquest govern i de la gent del Partit Popular. M'agrada la gent que diu coses serioses i coherents i no serà el seu partit qui doni, en aquesta tribuna, cap lliçó de coherència, i vostè ja sap a què em referesc. Gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments i aldarull a la sala)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat.

EL SR. RAMON I JUAN:

Gràcies, Sr. President. No sé de què han d'estar orgullosos, la veritat, no sé de què han d'estar orgullosos des del Govern. Ara bé, si és veritat que no volen corruptes al seu partit, miri, jo li diria que mirin una miqueta cap al sud si volen, cap a l'illa d'Eivissa que està més d'actualitat en aquest moment. Miri, ahir va cessar l'arquitecte municipal de Sant Josep perquè se l'havia descobert manejant una xarxa de corrupció. I avui podem veure les imatges obscenes del Partit Popular brindat per la nova candidatura del batle de Sant Josep, un batle que ha actuat amb absoluta connivència amb aquest arquitecte que ha hagut de renunciar als seus càrrecs. A més, saben que aquest batle està imputat en dos casos? I que per un d'aquests el fiscal demana dos anys i mig de presó? A l'altre encara no hi ha petició fiscal.

I a Santa Eulàlia, també a Eivissa, permetran que el batle, també imputat, i que ha permès l'urbanització de bona part del sòl rústic del seu municipi amb pactes de cavallers, designi el seu successor i també el proclamaran una vegada que aquest hagi anunciat que no es tornarà presentar? Realment creim que aquí hi ha moltes responsabilitats polítiques que s'haurien d'assumir per part del Govern.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Té la paraula la Sra. Vicepresidenta.

LA SRA. VICEPRESIDENTA DEL GOVERN I CONSELLERA DE RELACIONS INSTITUCIONALS (Maria Rosa Estaràs i Ferragut):

Gràcies, Sr. President. El que no farem mai, no ho fa aquest partit, és tenir qualcú, un exregidor acusat d'infraccions

urbanístiques, fets pels quals va haver de dimitir d'un ajuntament, i ara és assessor del Grup Parlamentari Esquerra Unida a una de les institucions d'aquesta terra. Això no ho farem mai, nosaltres no solem premiar aquells que dimiteixen d'un càrrec ni després els nomenam assessors.

(Petit aldarull a la sala)

Si vol que parlem d'Eivissa, Sr. Diputat, hem de ser seriosos i coherents.

EL SR. PRESIDENT:

Per favor.

LA SRA. VICEPRESIDENTA DEL GOVERN I CONSELLERA DE RELACIONS INSTITUCIONALS (Maria Rosa Estaràs i Ferragut):

No fa molt de temps, vostè va acusar un diputat nostre, el Sr. Marí, pel cas Cretu i la justícia l'ha absolt i si hagués estat per vostè ja l'hagués pràcticament aniquilat. Encara esperam les seves disculpes. Però també podem anar més a prop, a la meva persona, utilitzant doblers públics, utilitzant doblers del Govern de les Illes Balears, es varen querellar contra jo -quan era diputada nacional- en el Suprem i ni tan sols el fiscal va obrir causa i ni tan sols han demanat disculpes ni han tornat els milers de pessetes que costava aquesta defensa. Per cert, defensa que va assumir en exclusiva Esquerra Unida sense la connivència del president en aquell moment, el Sr. Antich, per tant, no poden vostès suplir l'acció de la justícia, *a Dios gracias*, perquè tendríem una cosa molt diferent a un estat de dret i una democràcia. Gràcies, Sr. President.

(Aplaudiments i aldarull)

I.6) Pregunta RGE núm. 10554/06, de l'Hble. Diputada Sra. Francina Armengol i Socias, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a operació Voramar (III).

EL SR. PRESIDENT:

Sisena pregunta RGE núm. 10554/06, relativa a operació Voramar que formula la diputada Sra. Francina Armengol i Socias, del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Sí, gràcies, Sr. President. Dirigim una nova pregunta al president del Govern de les Illes Balears sobre el cas de corrupcions que s'estan veient a les Illes Balears. Sr. President del Govern, aquestes illes no es poden permetre més temps un president que menteix des del principi. No ens podem permetre més temps el comportament que té el Govern de les Illes Balears i el Partit Popular de les Illes Balears, no ens podem permetre més temps, com dic, un president que menteix des del primer dia, que omet informacions prou interessants a l'opinió pública com és una reunió amb l'empresonat batle d'Andratx quaranta hores abans que fos detingut i una reunió amb l'advocat defensor dins el Consolat de la Mar. Sr. Matas, contesti d'una vegada per totes, s'ha reunit amb la defensa del

Sr. Hidalgo en el Consolat de la Mar? Quantes vegades i de què han parlat?

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. President del Govern.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Jaume Matas i Palou):

Moltíssimes gràcies, Sr. President. Senyories, no m'he reunit amb l'advocat ni he xerrat de res amb ell. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Diputada.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Sí, gràcies, Sr. President. Esper que aquesta no sigui una més de les seves mentides perquè al mentider el troben molt aviat, Sr. Matas, com l'han trobat durant totes aquestes setmanes una vegada rere l'altra. Estam en una situació gravíssima i molt més greu és que vostè encara avui sigui incapaç d'assumir les seves responsabilitats i de dir la veritat als ciutadans i a les ciutadanes de les Illes Balears i no expliqui la trajectòria. Vostè es reuneix quaranta hores abans amb el Sr. Hidalgo al Consolat de la Mar, diumenge matí el Sr. Hidalgo destrueix papers importantíssims dins la investigació, després el Sr. Hidalgo és detingut dilluns matí per la Guàrdia Civil, declara als jutjats i declara que es va reunir amb vostè. És després quan el seu conseller d'Interior assumeix públicament que han tengut una reunió en el Consolat de la Mar, respecte de la qual jo li deman si també hi era present el Sr. Perera o no hi era present.

Després decideixen, després d'aquesta reunió que vostè té amb el Sr. Perera, decideix signar un protocol amb l'Ajuntament d'Andratx en el qual contracta un bufet que està imputat per delictes contra la hisenda pública per armar la defensa del Sr. Hidalgo. Sr. Matas, estam davant una situació gravíssima, en la qual vostè ha contractat un bufet privat per armar la defensa d'un empresonat, batle del Partit Popular. Contesti si això és ver o no és ver. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments i aldarull)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. President.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Jaume Matas i Palou):

Moltes gràcies, Sr. President. Miri, vostè acostuma a dir falsedats, fins i tot a ofendre, el que passa és que també entendrà que jo ja m'hi he acostumat i no...la passi per alt.

Miri, a vostè l'importa poc aquesta qüestió. Jo li he dit que aquesta reunió no es va mantenir, ni el Sr. Perera no era a cap

reunió, jo només he tengut una reunió amb el batle a petició del batlle, li insistesc que mai no he ocultat ni he d'ocultar. El que sí li vull dir és que a mi sí em preocupa aquesta situació. Sra. Armengol, jo sí estic preocupat per això que ha passat, però em preocupa més l'espectacle que es pugui donar des de la classe política en aquest Parlament.

La seva estratègia a mi em sona perquè me la conec i ja l'he patida amb anterioritat. Vostès d'aquí a les eleccions no tenen un altre objectiu que ficar-me enmig d'aquest assumpte i relacionar-me amb el Sr. Hidalgo, exbatle d'Andratx, perquè la seva estratègia és destruir l'adversari, com han intentar altres vegades. A mi aquest espectacle dels polítics utilitzant amb rendiment electoralista una qüestió que preocupa als ciutadans no m'agrada ni la puc compartir. Davant aquesta mena de destrucció de l'adversari ja coneguda em permetrà que jo construeixi. I construeixi a favor i sobre la veritat, a favor dels ciutadans d'Andratx i de la resta de ciutadans de Mallorca i de les Illes Balears que no tenen per què pagar la responsabilitats d'uns quants. Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

I.7) Pregunta RGE núm. 10555/06, de l'Hble. Diputat Sra. Francina Armengol i Socias, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a operació Voramar (IV).

EL SR. PRESIDENT:

Setena pregunta RGE núm. 10555/06, relativa a operació Voramar, que formula la diputada Sra. Francina Armengol i Socias, del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Sí, gràcies, Sr. President. Insistesc en la mateixa qüestió davant les mentides constants del president del Govern de les Illes Balears.

Sr. President del Govern, vostè nega que el Sr. Perera fos al Consolat de la Mar, vostè nega la seva implicació directa i diu que la classe política dona espectacles. Idò, miri, Sr. President, no existeix una classe política, existim persones que ens dedicam momentàniament a la política i no tots els polítics som iguals. N'hi ha alguns que estam aquí fent feina per saber la veritat i n'hi ha alguns que estan fent feina allà per tapar els corruptes, Sr. President. I això és el que a mi em preocupa. És el que a mi em preocupa, perquè l'espectacle no és que s'investigui, Sr. President, l'espectacle és que es corrompi amb els doblers públics de la ciutadania. Aquest és l'espectacle que a vostè li hauria de preocupar.

A mi, sap que em preocupa? Tenir un president a aquestes illes que surt d'una reunió amb la Fiscalia i diu que està tranquil perquè no investiguen, no està tranquil perquè no hi hagi corruptes!, està tranquil perquè no investiguen. Això, Sr. Matas, és molt greu i vostè té implicacions molt directes i li agrairíem, els ciutadans d'aquesta terra, que contesti a les preguntes, que digui la veritat si és possible. Expliqui'ns per què -és el que jo avui li deman- va firmar aquest protocol amb

una empresa -i digui-ho- amb un bufet d'advocat que està sent investigat. Per favor, contesti la veritat. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. President.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Jaume Matas i Palou):

Vostè diu que no tots som iguals i realment no tots som iguals, i jo tenc en aquests moments la tranquil·litat de dir-li que jo almanco sempre la respect, cosa que no fa vostè. Vostè allò que no pot fer és inventar-se ni escàndols, ni suposades accions ni mentides en aquesta tribuna per intentar treure un rèdit electoral.

Nosaltres entre altres coses no hem firmat cap protocol urbanístic amb l'Ajuntament d'Andratx, que tampoc no és ver, com tot allò que vostè s'inventa. S'inventa una reunió amb el misser, li dic que és mentida, s'inventa que misser era allà, li dic que és mentida, però tanmateix a vostè no li serveix perquè vostè allò que vol és ofendre, provocar i treure un suposat rendiment electoral. Em continuen preocupant els ciutadans i per això, firmam un protocol simplement amb l'Ajuntament d'Andratx, per ajudar-lo amb suport tècnic, jurídic i material.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Diputada.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Sí, gràcies, Sr. President. A nosaltres sí que ens preocupen els ciutadans, i vostè no firma el protocol per ajudar els ciutadans d'Andratx perquè si no hagués votat al consell insular a favor que el consell pogués assumir les competències d'urbanisme, així és que deixi de dir mentides i deixi de posar cortines de fum.

Sr. President del Govern, vostè, quan pensa assumir responsabilitats polítiques? Quants de directors generals li han d'imputar? Perquè avui matí n'hi ha un de nou. El pensa cessar avui? Què pensa fer? Quants, quants n'hi han d'imputar perquè vostè assumeixi responsabilitats polítiques? Quants de batles hem de tenir imputats? Quantes denúncies ha de tenir de Fiscalia?

Li record, per exemple, perquè no posi més cortines de fum, el batle de Llucmajor està imputat per dos delictes, igual que està investigat el batle de Santa Margalida, igual que el de Ciutadella, igual que els de tres ajuntaments d'Eivissa. Per tant, no posi més cortines de fum. Sr. President del Govern, vostè ha d'assumir responsabilitats polítiques directament...

EL SR. PRESIDENT:

Per favor.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

...perquè està mentint a la ciutadania de les Illes Balears. No som jo que menteix, és vostè i, si no, llegeixi tots els mitjans nacionals i tots els mitjans de les Illes Balears. Si no és capaç de dir la veritat, si fos vostè un poc digne, Sr. President, ja no seria aquí.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Té la paraula el Sr. President.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Jaume Matas i Palou):

Moltes gràcies, Sr. President. Miri, nosaltres estam d'acord que l'entitat supramunicipal que té el control urbanístic, que és el consell, assumeixi les competències precisament per ajudar. Vàrem votar en contra de la urgència a la tramitació del consell. Nosaltres estam d'acord a poder ajudar als ciutadans d'Andratx i a l'Ajuntament d'Andratx i a la resta dels ciutadans.

Però, escolti, allò que vostè entendreà és que la responsabilitat política no la pot marcar vostè, la responsabilitat política la marquen els fets, i joestic absolutament tranquil de l'actuació de les persones que avui estan enfront del Govern i amb la meua responsabilitat. Quan ha passat qualque cosa hem assumit la responsabilitat, com l'assumirem naturalment sempre que pertoqui i que hi hagi un dubte raonable, però escolti, em continua preocupant que l'únic objectiu que vostè té sigui utilitzar aquest assumpte d'Andratx per intentar fer campanya electoral. Escolti, la farà igual i li admet fins i tot la seva debilitat per intentar aprofitar aquest avantatge, però li reclam que pensi en els ciutadans, que facem feina en positiu per als ciutadans.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. President.

I.8) Pregunta RGE núm. 10553/06, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Josep Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a operació Voramar (II).

Vuitena pregunta, RGE núm. 10553/06, rectificada mitjançant l'escrit RGE núm. 10569/06, relativa a operació Voramar, que formula el diputat Sr. Antoni Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Sí, gracias, Sr. Presidente. La pregunta dice si es casualidad que personas del entorno del Sr. Matas estuvieran relacionadas con la empresa implicada en la operación Voramar. La

pregunta originalmente decía si el cuñado del Sr. Matas, el Sr. Areal, estaba relacionado con esta operación, pero se me hizo rectificar y por eso se habla de rectificaciones. Concretamente, ya digo, me refiero al cuñado del Sr. Matas, el Sr. Areal Montesinos, que estuvo relacionado con Inversiones Bruja directamente y por medio de una sociedad de inversión llamada Chut Sicav.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Turisme.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Joan Flaquer i Riutort):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Aquest senyor que vostè cita és empleat d'una entitat bancària i com a tal, dins l'àmbit de la seva feina, representa aquesta entitat bancària, aquestes societats. Fa la seva feina i jo crec que vostè hauria de respectar que les persones puguin desenvolupar la seva feina sense que se pugui sospitar d'elles.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sr. Presidente. Tenemos que entender que ha sido casualidad lo que ha sucedido. Como también debe ser casualidad que el Sr. Areal sea el administrador de sociedades de inversión de algunas de las grandes "fortunas express" de nuestras islas, fortunas rápidas. Como también será casualidad que sea asimismo gerente del Partido Popular de las Islas Baleares, no es una persona privada, es un gerente del Partido Popular de las Islas Baleares. Como también será casualidad que el Sr. Areal haya sido el administrador del patrimonio familiar del Sr. Matas, supongo que también es casualidad.

Como también será casualidad que el Sr. Areal le haya dado cobertura al mismo Sr. Presidente en los apartamentos en que veranea, hasta el punto de que el banco para el que trabaja el Sr. Areal le concediera a un familiar directo del Sr. Matas una hipoteca para 20 años, teniendo ese familiar 82 años. Desde luego un mérito importante...

(Remor de veus)

Un mérito importante...

(Continua la remor de veus)

Pónganse tranquilos...

EL SR. PRESIDENT:

Per favor!

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Si quería podía haber contestado usted Sr. Rodríguez que sabe más de todo esto.

Miren, en el mundo de las finanzas...

EL SR. PRESIDENT:

Per favor!

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

...no hay casualidades, en el mundo de las finanzas no hay ninguna casualidad, todo tiene una explicación y sería conveniente que nos dieran la explicación que tiene todo esto. Ahora eso sí, la próxima vez creo que le tendré que preguntar al Sr. Rodríguez, que está impaciente y por lo visto es el que más sabe de todo esto.

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Turisme.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Joan Flaquer i Riutort):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. He d'insistir en què el Sr. Areal fa feina a una entitat bancària i com a representant d'aquesta entitat bancària no està en aquesta SICAV, està a moltes més SICAV, insistesc, representant aquesta entitat bancària.

I no és l'administrador de les principals fortunes d'aquestes illes, per favor! El Sr. Fernando Areal, Sr. Diéguez s'ajusti a la realitat, és l'empleat d'una entitat bancària i com a tal està representant els interessos d'aquesta entitat bancària en aquestes societats. La prova més evident és que aquestes societats a les quals vostè fa referència a un moment determinat, per circumstàncies que li afavorien un millor finançament amb una altra entitat bancària, va canviar d'entitat bancària. I per tant, el Sr. Fernando Areal també se va veure desvinculat d'aquesta empresa.

Però miri Sr. Diéguez, jo no entraré en el seu joc. Jo demanaria a tots els diputats d'aquesta sala que intentin fer memòria, que intentin recordar quantes iniciatives ha presentat aquí el Sr. Diéguez que parlin de sanitat, que parlin d'educació, que parlin de transport, que parlin de carreteres, que parlin de turisme, que parlin de cultura, que parlin en definitiva d'allò que realment interessa als ciutadans. Sr. Diéguez, vostè sempre està instal·lat a allò que és escabrós. Vostè des del principi de la legislatura no ha sortit del clavegueram, continuï dins el clavegueram que nosaltres continuarem amb la nostra feina.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

I.9) Pregunta RGE núm. 10545/06, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Munar i Cardell, del Grup Parlamentari Popular, relativa a conveni amb Red.es.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la novena pregunta RGE núm. 10545/06, relativa a conveni amb Red.es que formula el diputat Sr. Miquel Munar i Cardell del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. MUNAR I CARDELL:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. L'escenificació del poc que els interessa la salut és com van desfilant cap als passos perduts, que és allà on fan la seva política barroera. Nosaltres defensarem els interessos dels ciutadans i parlarem de salut...

(Remor de veus i petit aldarull)

EL SR. PRESIDENT:

Per favor!

EL SR. MUNAR I CARDELL:

Quines repercussions tindrà per als hospitals i centres de salut de les Illes Balears el conveni signat per la consellera de Salut i Consum dins el marc del *Plan Avanza?*

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Consellera de Salut.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT I CONSUM (Aina Maria Castillo i Ferrer):

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Efectivament Sr. Munar, jo crec que la salut és una de les coses més importants i que pareix que preocupa bastant poc a l'oposició. Però en qualsevol cas jo crec que també és important aquesta pregunta perquè demostra que les institucions no sempre ens barallam i gràcies a aquest conveni que vostè fa referència, entre la Conselleria de Salut i el Ministeri d'Indústria, amb l'empresa Red.es, podem avançar moltíssim en allò que és l'aplicació de les noves tecnologies a l'àmbit dels hospitals i els centres de salut. Amb projectes tan importants com pot ser, per exemple, la recepta electrònica, per tal de poder millorar molt allò que és la prestació farmacèutica als usuaris i també la tasca que cada dia fan els nostres professionals en els centres sanitaris.

Podem avançar en la història clínica electrònica, per tal de què si una persona té un problema a qualsevol punt de l'illa pugui ser atesa degudament i de manera oportuna perquè en el seu historial constarà tota la informació de la seva història clínica, ja sigui un metge d'Atenció Primària que la miri, o sigui un metge d'hospital. Crec que és un avanç molt important que contribuirà a la qualitat de l'assistència sanitària. O també a projectes tan importants com la telemedicina. La telemedicina a una comunitat insular com la nostra és molt important i si no basta fixar-nos en les millores que pot introduir a l'Hospital de

Formentera quan fa mal temps i els usuaris no es poden desplaçar.

Però en qualsevol cas se tracta, com li deia, d'una col·laboració institucional per un import d'aproximadament 5,5 milions d'euros i que van destinats a projectes que ja estan en marxa, millores de la sanitat, millora de la salut de tots els ciutadans i que en definitiva és el que més ens preocupa. Gràcies.

I.10) Pregunta RGE núm. 10547/06, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Anna López i Oleo, del Grup Parlamentari Popular, relativa a posada en funcionament d'un forn incinerador per a residus agraris i d'escorxadors a Menorca.

EL SR. PRESIDENT:

Desena pregunta RGE núm. 10547/06, relativa a posada en marxa d'un forn incinerador per a residus agraris i d'escorxadors a Menorca que formula la diputada Sra. Maria Anna López i Oleo del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. LÓPEZ I OLEO:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Conseller, la setmana passada vaig poder assistir a la inauguració oficial del forn incinerador que es va construir a Milà, amb un cost inicial de 595.000 euros, pagats me sembla íntegrament pel Govern balear.

El que voldria saber és què suposarà per a Menorca l'entrada en funcionament d'un forn incinerador per a residus generats a explotacions agràries i escorxadors?

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Medi Ambient.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT (Jaume Font i Barceló):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sra. Diputada, efectivament va ser inaugurat aquest forn, que d'alguna manera ve d'un conveni de l'any 2001, que fins a febrer-març del 2003 no se varen poder tenir els terrenys, a través d'una signatura d'un conveni entre el Consorci de Residus de Menorca i el Consell de Menorca i a partir de l'any 2003 amb el Govern nou s'ha donat compliment al conveni d'aportació de 600.000 euros, dels quals hi ha una part que se poden retornar a través de fons europeus. El Govern és el que lògicament ha assumit el pagament d'aquest 100%, amb una petita part que també vendrà dels fons europeus.

Jo crec que per a Menorca representa una passa important, per tenir un forn per poder gestionar els MER i els ramaders en aquest sentit tinguin la seguretat de què els seus residus són ben tractats. El que ha fet el Govern aquesta legislatura en aquest cas ha estat donar compliment a un conveni anterior que

s'havia signat el 2001, però quan vàrem arribar el mes de juliol del 2003 s'havien acabat de cedir els terrenys. Crec que ha estat una bona coordinació entre totes les institucions i els que hi surten guanyant són els pagesos de Menorca.

Moltes gràcies.

I.11) Pregunta RGE núm. 10548/06, de l'Hble. Diputada Sra. Misericòrdia Sugrañes i Barenys, del Grup Parlamentari Popular, relativa a Pla de dinamització turística del municipi d'Alaior.

EL SR. PRESIDENT:

Onzena pregunta RGE núm. 10548/06, relativa a Pla de dinamització turística al municipi d'Alaior que formula la diputada Sra. Misericòrdia Sugrañes i Barenys del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. SUGRAÑES I BARENYS:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Gràcies a l'aposta del Govern balear en el municipi d'Alaior ara gaudeix de l'aprovació del Pla de dinamització turística. Voldríem conèixer en quina fase es troba aquest pla i concretament si les actuacions i els terminis els fixa a l'ajuntament únicament?

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Turisme.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Joan Flaquer i Riutort):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. La situació és la següent: en el (...) d'enguany de 2006 es va definir un poquet quina seria l'actuació per a la primera anualitat, que comprenia el pagament de la gerència, 46.000 euros; senyalització general 50.000 euros; carril bici i pantalla vegetal, 319.000 euros; millora del petit parc del mirador sobre la cala i el seu accés, 12.000 euros; millorar l'espai públic i el jardí infantil 42.000 euros; accessibilitat i seguretat a la platja 44.000 euros; espai per a dinamització del producte turístic 20.000 euros i punts d'informació multimèdia, informació turística i atenció al visitant 52.000 euros. El que representa un total de 585.867 euros per a aquesta primera anualitat.

Dia 31 de juliol de 2006 es va signar el conveni de col·laboració entre totes les administracions i dia 27 de setembre es va formalitzar el contracte de gerència que va ser adjudicat al Sr. Josep Pons Melià.

A partir d'aquí la nostra informació és que efectivament hi ha una voluntat de canvi dels projectes perquè pareix ser que no s'arriba a temps en allò que fa referència a l'execució de totes les actuacions corresponents a la primera anualitat. Esperem que aquests canvis i que aquestes modificacions que hi pugui haver per a la primera anualitat siguin remeses el més aviat possible a la Conselleria de Turisme, a la comissió de

seguiment, perquè en puguem tenir constància i en puguem tots formalitzar els acords corresponents que permetin aquests canvis.

Moltes gràcies.

I.12) Pregunta RGE núm. 10550/06, de l'Hble. Diputat Sr. Jaume Ricard Tadeo i Florit, del Grup Parlamentari Popular, relativa a funcions dels "agents de conciliació".

EL SR. PRESIDENT:

Dotzena i darrera pregunta RGE núm. 10550/06, relativa a funcions dels agents de conciliació que formula el diputat Sr. Jaume Tadeo i Florit del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. TADEO I FLORIT:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Conseller, voldríem saber quines les funcions dels anomenats agents de conciliació a les empreses? Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Treball i Formació.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL I FORMACIÓ (Cristòfol Huguet i Sintes):

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Tadeo, és obvi que les funcions tradicionals que (...) els homes i les dones ha variat absolutament. Per tant, fa falta per conciliar millor les necessitats dels homes i les dones i compaginar aquestes necessitats personals i familiars amb les obligacions empresarials, que cada vegada més tan a les empreses com dins el col·lectiu de treballadors i treballadores hi hagi sensibilitat per a aquesta conciliació.

Aquesta és una iniciativa dins la iniciativa europea EQUAL, que permet a través del projecte EQUIVAL, disposar de recursos econòmics per a formació de treballadores o responsables de les empreses que se vulguin especialitzar en matèria de conciliació, en matèria d'agents de conciliació. Per tant, per poder activar dins les empreses com conciliar millor en cada cas les activitats i les responsabilitats o necessitats familiars i personals. I per una altra banda sensibilització. És a dir, són dues variables dins EQUIVAL que permeten d'una banda formar dins les empreses a aquells que hagin de fer d'agents de conciliació. I per l'altra crear sensibilització i així avançar mica en mica, encara que sigui en la millora de la possibilitat de gaudir fent feina i també de les necessitats personals i familiars que s'han d'atendre. Moltes gràcies.

II. Interpel·lació RGE núm. 7937/06, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política general del Govern de les Illes Balears en matèria d'agricultura.

EL SR. PRESIDENT:

A continuació passam al segon punt de l'ordre del dia que consisteix en el debat de la interpel·lació RGE núm. 7937/06,

presentada pel Grup Parlamentari Socialista i relativa a política general de les Illes Balears en matèria d'agricultura. En nom del Grup Parlamentari Socialista té la paraula el Sr. Vicent Tur.

EL SR. TUR I TORRES:

Sr. President, senyores i senyors diputats. Sra. Consellera d'Agricultura, en aquest darrer any, o quasi més bé en aquest darrer mig any s'haurà gastat entorn a 800.000 en estudis, més de 130 milions de pessetes. Home si això fos de veritat, si anés seriosament pensariem que com que no té idea d'agricultura se dedica a fer estudis. Fins aquí ho podríem entendre. Però el problema és que és tot mentida, tot això és mentida i vostè ho sap Sra. Consellera. Per començar vostè és consellera per accident, bé per accident no, evidentment no ho és pels seus coneixements de la matèria. És consellera per la trama que va ordir el Sr. Matas per controlar l'Ajuntament de Calvià, posant-la al front i donant-li tot el poder..., perdó Ajuntament d'Andratx i donant tot el poder...

(Remor de veus)

Ja vendrà també, perquè vénen un rera l'altre. I donant-li tot el poder absolut al Sr. Hidalgo. Per tant, vostè és consellera fruit d'una conspiració entre el Sr. Matas i el Sr. Hidalgo, evidentment no pels seus coneixements, com li deia. I això és el que posa de manifest la importància que dóna el PP, que dóna el Sr. Matas a l'agricultura, al sector primari de la nostra pagesia. Posa per endavant els seus interessos de partit i partidistes, successió en aquest cas per controlar un ajuntament més, per aconseguir allò que no havia aconseguit democràticament a les urnes i en detriment del sector primari, del sector de la pagesia, posant al front una persona que l'havia de llevar a un lloc i la posa a un altre no pels seus coneixements, com dic, sinó per interessos partidistes.

Ara ha estat Andratx, però és que abans hem de recordar que ja va ser dins un despatx de SEMILLA que se va ordir la trama Mapau, el cas Mapau. Sempre Agricultura, sempre els mateixos personatges. El Sr. Matas ha dit en el torn de preguntes que "no li agrada que sempre el posin enmig". Però és que sempre està enmig, allà on hi ha una trama fosca i corrupta hi ha el Sr. Matas darrera i per força el Sr. Matas apareix sempre enmig. Ara en aquest cas s'ha de dir que ha estat una trama de poca durada, que no vol dir que no intensa, però de poca durada perquè la justícia ha fet la seva feina i l'està resolent. Si és així seria hora de rectificar i de no seguir fent pagar el *pato* a la pagesia que prou problemes ja té.

Efectivament, avui hem conegut un cas més, ja són dos els directors generals i regidors a la vegada d'aquest municipi que tenen darrera ells la Fiscalia investigant i que per tant, estan baix sospita. Regidors d'un ajuntament del qual vostè va ser batlessa, crec que els dos van ser a la vegada regidors també en aquell moment. Seria bo que ens aclarissin si hi haurà més sorpreses, volem creure que no n'hi haurà més, o tal vegada serà vostè la que vengui darrera...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Tur, perdoni. Si és tan amable m'agradaria que se cenyís a la qüestió, estam parlant d'una interpel·lació d'agricultura i no d'urbanisme.

(Remor de veus)

EL SR. TUR I TORRES:

Gràcies, Sr. President. No perquè passi el Pisuerga per Valladolid, crec que era inevitable...

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Per favor!

EL SR. TUR I TORRES:

...donat que el sector de la pagesia, del qual hem de parlar en aquesta interpel·lació, com diu el Sr. President, és víctima d'una manera indirecta, però molt important de totes aquestes conspiracions perquè són els que paguen el "pato" de tenir al front d'aquesta conselleria a una consellera que, insistesc, no hi és pels seus mèrits sinó per totes aquestes altres coses que estava explicant i ja ho deix Sr. President.

Tres estudis entorn a 800.000 euros, més de 130 milions de pessetes, com deia, per fer un macroestudi sobre la situació de l'agricultura balear, per a un Pla d'actuació del FOGAIBA 2006-2007, el 2006 ja els ha passat i l'any 2007 és any d'eleccions. Ja ens explicarà què pretenen mitjançant aquest estudi. I un estudi que va fer la Universitat sobre el cost de la insularitat. Bé, això té la seva importància, però en té molta més si és una actuació d'un Govern que diu que no fa estudis, que és un Govern de gestió. O una conselleria, que com ha dit la mateixa Sra. Consellera, no vol a dur a terme iniciatives pròpies en favor del sector, sinó que es limita a donar suport a aquelles idees que li duen del sector. La mateixa consellera ho ha dit.

Per tant, nosaltres entenem que un estudi ha d'implicar un pla d'actuació. Vostè ha reiterat que no té un pla d'actuació, ni pretén tenir-lo. Sense objectius ni prioritats no hi ha cap necessitat de macroestudis. Per això li deia abans que tot és mentida, tot això és mentida. Si anés de veritat..., bé en podríem parlar i entrar en el fons, no val la pena entrar en el fons perquè tot són façanes per distreure altres qüestions. A més ho fan a final de legislatura, quin interès fer tres macroestudis i gastar aquest pressupost a final de legislatura? En tot cas s'hauria hagut de fer al principi.

Miri, anàlisi de la realitat del sector agrari en aquests darrers 15 anys ja se n'han fet tres i els tres molt importants. El Llibre Verd de l'Agricultura del Sr. Pere J. Morey, per cert el va fer una consultora belga. El Congrés Rural, allà on conjuntament sector i tècnics de la conselleria varen debatre, analitzar i treure conclusions, estan editades. I el mateix diagnòstic que s'acaba de fer per redactar el Pla de desenvolupament rural per a l'etapa 2007-2016. Per tant, estudis no és que no en tenguin. Encara creu per tant que fan falta més estudis? Insistesc, tot és mentida, res d'això és veritat.

Vostè sempre diu que escolta molt als pagesos i que per això està darrera els pagesos i dona suport als pagesos. Bé, vostè que diu que escolta tant els pagesos, hi ha algun pagès que li hagi demanat aquests estudis? Que li hagi demanat que faci estudis des de la seva conselleria? No me contesti Asaja, això ja ho sabem i ja sabem per què, li he dit algun pagès.

Al marge de què tot això és bastant evident que no pretén el que se diu, o sigui treure conclusions de quina és la realitat i quines són les actuacions de la nostra agricultura, perquè si fos així s'hauria plantejat d'una altra manera i per això se'ns plantegen moltes qüestions que ens agradaria aclarir. Primer, per què encarrega el macroestudi sobre l'agricultura de les Illes Balears d'amagat? Per què l'encarreguen d'amagat? Per què ho fan sense consultar el sector ni les organitzacions professionals agràries, ni cooperatives, ni ningú del sector s'assabenta fins que surt en els mitjans de comunicació que ja està adjudicat? Per què ho fa sense consultar amb els consells insulars de Menorca i d'Eivissa i Formentera, que són els que tenen competències en la matèria? Vostè pot garantir on aniran el conjunt d'aquests 600.000 euros, si seran tots destinats a l'estudi i per tant, l'estudi respondrà a aquest cost, pot garantir-ho en aquests moments?

Aquesta era una partida que estava en el pressupost de SEMILLA del 2004, per què han tardat dos anys en treure la licitació si era un estudi tan urgent, necessari i important? Per què tenint-ho pressupostat el 2004 esperen adjudicar-lo a finals del 2006, a finals de la legislatura? Simplement ha estat un descuit o una mala gestió de la seva conselleria, o és que hi ha hagut altres intents d'adjudicar-lo mitjançant altres fórmules i que al final no han funcionat i s'ha hagut de fer d'aquesta manera? Ens agradaria que expliqués tot això per eliminar ombres de dubte.

Ens consta que hi va haver dues ofertes, quina era l'altra oferta? Per què es va desestimar? Per què aquest gran estudi de l'agricultura que ha de ser la Bíblia, segons paraules seves, s'encarrega a una entitat de Sevilla? Per què a una entitat d'Asaja, o pròxima a Asaja? Creu la conselleria que a les Illes Balears no hi ha professionals capacitats per fer aquests tipus d'estudis i no tenen els coneixements suficients de la nostra realitat agrícola o del sector primari? Per què a l'Icam? És important aquesta qüestió, per què un institut que està especialitzat en la promoció dels cultius transgènics? Bàsicament és l'única activitat que se li coneix, a part que aquest institut no té personal qualificat per fer els estudis, l'institut ha estat un instrument intermediari i ha adjudicat la feina a uns tercers. Per què un institut especialitzat en cultius transgènics? Creu la Sra. Consellera que els transgènics i el model d'agricultura que representen és l'adequat per a les nostres illes?

I per acabar Sr. President, veig que s'encén el llum vermell, un altre estudi que han encarregat que nosaltres no entenem i que ens agradaria que ens expliqués, una assistència tècnica per a la realització del Pla d'actuació 2006-2007, com li deia, per al FOGAIBA, 150.000 euros, més quan acaben de crear aquest institut, se suposa i així ens ho van explicar en el seu moment, que era la solució definitiva a la gestió de les subvencions a l'agricultura a les nostres illes. Ara resulta que s'ha acabat de crear i han d'encarregar un estudi de 150.000 euros per veure

com l'organitzen i com fan un pla d'actuació. A qui han encarregat aquest estudi? I mentre tant van tirant els recursos d'aquesta manera, resulta que falten recursos per fer front a un tema realment important, un problema realment important que té el sector, per exemple en aquests moments la sequera. No hi ha recursos per a la sequera, bé.

Planyen els pagesos perquè recursos n'hi ha, recursos per pagar estudis inútils, recursos per pagar sopars per insultar i desqualificar a determinats personatges i entitats sí n'hi ha. Per cert, què han costat aquests sopars? Els dos darrers que han organitzat d'aquestes característiques. Per pagar pamflets que es dediquen a insultar i desqualificar a tots aquells que discrepen sí n'hi ha de recursos. Què ha pagat a la revista *Romani*? Què han pagat al Sr. Segura?

Sra. Consellera, són moltes ombres sobre la seva gestió, especialment al final d'aquesta legislatura i seria bo que ho expliqués i ara té l'ocasió. Ho faci.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Tur. Té la paraula la Sra. Consellera d'Agricultura.

LA SRA. CONSELLERA D'AGRICULTURA I PESCA (Margalida Moner i Tugores):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Tur, primer per situar-lo, abans d'arribar a Andratx han de passar per Calvià, s'ha oblidat i m'ha ubicada a Calvià i jo amb molt d'orgull som d'Andratx i tota la meva família és d'Andratx i no faig comptes en cap moment ser de Calvià. Estic molt orgullosa de ser d'Andratx i d'haver estat batlessa d'Andratx. Aquest tema el tenc claríssim, no me vulgui ficar en res més d'allò que no és. Però si mitjançant la seva interpel·lació me volia girar cap a allò que volia, jo no li contestaré aquest tema. Som d'Andratx, amb molt d'orgull, vaig ser la batlessa d'Andratx amb molt d'orgull i vaig governar amb els que vaig governar i vàrem procurar en aquell moment fer-ho el millor possible, cosa que estic fent ara sent consellera d'Agricultura.

Vostè me diu que jo no sé res d'agricultura, que he estat una circumstància. Me pareix que vostè en sap manco perquè d'ençà que estic aquí m'està demanant el mateix i els seus coneixements en agricultura deuen ser, com a mínim, els mateixos que jo. Jo crec que en aquest moment li guany perquè he fet una feina en agricultura que vostè no ha fet i és estar amb la gent... No vostè només és que escolta i que li ho diu un cert sector i torna repetir el disc. Fa tres o quatre vegades que veng aquí a dir el mateix que ara diré i vostè me demana el mateix fa tres o quatre vegades. Jo crec que això és un diàleg que no va enlloc.

Li vull dir que he estat amb el sector, que hem fet el que creïem que havíem de fer per dur-lo cap endavant. Me diu que som una especialista en no contestar el que demana, jo contestaré en aquesta tribuna el que crec que hagin de sentir, el que crec que és veritat i vull sortir d'aquest embolic que vostè me fa perquè a vostè tampoc li interessa que li digui com va

l'agricultura, s'estima més contar el seu rosari que du des de què el conec, abans no el coneixia, però ara me pareix que el conec un poc.

Nosaltres sí que hem gastat doblers en estudis, estudis que jo crec que seran de molt profit cap el món de l'agricultura i vostès en gastaren en unes altres coses que han fracassat. D'entrada li puc dir que vostès a PRILAC hi varen gastar 780.000 euros i tot se'n va a n'orris perquè no hi havia res estructurat, ni sabien de què anava el tema. Quin tema era? Era una gent atracada a vostès i els interessava en aquell moment donar-los un suport i aquell suport va costar als ciutadans 780.000 euros. Un altre dia si vol que en parlem amb més profunditat els números canten, no ens hem d'inventar res. Mentides cap ni una, justament no n'he dita..., o procur no dir-ne cap mai, o no en dic mai de mentides. I de vegades si dius la veritat no va bé, però vostès emboliquen i no acaben de dir mentides, però no acaben de dir les veritats i això embulla un poc la gent. Tenc una virtut i és que som una persona que vaig de front i dic el que sent i el que pens. Cosa que després de la seva intervenció aquí s'ha embullat un poc vostè, me volia dur cap un camí que no era el motiu de la meua cita aquí.

Li puc parlar de PRILAC, li puc parlar de Miret, li puc parlar del gasoil agrícola. I jo li diré que els pagesos en aquest moment tenen un gran problema en el tema del gasoil perquè ara els reclamen els dipòsits que tenen enterrats allà on vostès havien de fer un conveni amb una empresa que serveix el gasoil i ara resulta que ni feren conveni, ni han fet res i ara els reclamen aquests dipòsits, d'entrada ja és una pesseta més per litre perquè els ho han de dur a ca seva i tenen moltes dificultats amb una cosa que havia de ser *lo nunca visto*. Tot havia de ser més barat, no havia de passar res, no havien de tenir cap problema.

M'ha parlat de si he demanat als pagesos si necessitaven aquests estudis o no. Jo crec que vostès amb el Congrés Rural també se va muntar un (...) i tampoc el dugueren a terme. El Congrés Rural ja me diran a qui el varen demanar, vostès varen decidir fer un Congrés Rural, el feren i molt bé. I jo crec que des de l'administració i des de qui és el conseller en aquell moment s'han de decidir coses, s'han de dur endavant temes i s'han de comunicar als que tenim davall del nostre paraigua, en aquest cas agricultors i ramaders.

Els estudis que hem duit a terme s'han fet amb tota pulcritud, han estat uns estudis, com no pot ser d'altra manera, que s'han fet públics. Si no han vengut més empreses és perquè no han volgut, s'haguessin presentat altres empreses i haguéssim estudiat les seves ofertes; en voler doncs vostè té tota la llibertat per saber com i de quina manera s'han fet aquestes coses, faci un poc de feina, ens ho demani, li farem arribar i veurà com no hi ha totes aquestes bubotes que vostè veu, que ja està bé!

Els pagesos, com que estic cansada que me digui que només escolt una part dels pagesos, doncs vaig decidir i he decidit, durant aquest mig any, tant si li agrada com si no li agrada, tant si m'ho critica com si no m'ho critica, estaré amb les bases i les bases és estar amb ells i escoltar-los i parlar dels problemes que ells tenen. És ver que hi ha hagut dos sopars, però és que he parlat amb 1.300 persones, 1.300 persones són moltes i he

escollat el que me deien i he estat amb les bases, allà on hi ha d'haver el polític, i no estan tan descontents com vostè me vol pintar. Ara resulta que aquestes minories s'han girat, aquestes minories que jo escoltava resulta que les minories són les seves, perquè a un dels sopars, vostès estan avesats a dir, però no els va bé escoltar, i quan els diuen qualque cosa és que els insulten, o és que vostès no insulten mai? Vostès fan de l'insult el seu discurs, insulten contínuament i quan diuen veritats, llavors els insulten, sap quina pell més fina que tenen vostès!

És ver que hi va haver un sopar no fa gaire i en aquest sopar vàrem ser 700 i un dels senyors d'aquell sopar, dos s'aixecaren, però la immensa majoria, i va ser tothom, no els varen seguir ni un; si és ver que arrossegaven tanta gent, si és ver que no escolt aquesta majoria que vostè diu, allà s'havien d'aixecar 200 persones com a mínim i havien de partir darrera; no senyor, s'aixecaren dues persones i se n'anaren tot solets perquè no els agradava sentir les veritats que es deien en aquell moment. I això és el que no els va bé a vostès.

Que jo som consellera perquè tota aquesta trama, no es s'emboïqui tant, Sr. Tur, deixi anar! Jo som consellera perquè hi va haver unes circumstàncies i vaig ser consellera, perquè el conseller que hi va haver va tenir uns problemes i jo he estat consellera, però no se'n vagi tan enrera que això no és tan enrera. I no maquinin tant, perquè si maquinen el cap de vegades es desbarata i diuen disbarats, que és el que ha acabat de dir vostè, disbarats grossos, això és el que ha acabat de dir vostè referent a la meua persona.

El tema d'agricultura, jo no sé fins on n'hem de parlar perquè els importa ben poc, no els importa gens, el tema d'agricultura no els importa gens i més endavant en parlarem de perquè no els importa gens, perquè ja acabam una legislatura i podem fer comparances, la qual cosa tampoc els va be, perquè diuen d'allò d'enrera no n'hem de parlar; doncs, sí senyor que n'hem de parlar, hem de parlar d'allò d'enrera perquè fins que vostès no governaren ens vàrem haver de beure aquestes celebritats que són, però el dia que governaren els disbarats varen ser grossos, o no se'n recorden? Podem parlar de l'abandó de les quotes làcties; podem parlar de les empreses que posaren en marxa i funcionaren beníssim; podem parlar de les ajudes que havien de donar i no arribaren; podem parlar dels cursos que ara diuen que hauríem de fer nosaltres i els que no els feren varen ser vostès; podem parlar de moltes coses, però ja fa rialles que faci tres vegades o quatre que vostè em dugui a aquesta tribuna per parlar-me de l'agricultura en general quan vostès no feren absolutament res. Ni en el programa electoral tenien res, per tant no sé de què m'acusa a mi que som tan mala consellera, quan vostès, quan governaren, estigui segur que ens anaven per endarrera en lloc d'anar endavant, amb tot aquest enrenou que m'ha muntat vostè avui aquí.

Què som consellera perquè el Sr. Matas ... No se'n vagin tan enrera. Sr. Tur, seguiré fent feina per als pagesos, no li he contestat res del que m'ha demanat, ara ho dirà aquí quan pugui, però me varen dir que jo era una d'aquestes persones que mai no contestava el que em demanaven, això no ho sap fer tothom.

Gràcies, president.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera. Per fixar posicions, Grup Esquerra Unida i Els Verds; doncs, Sr. Alorda, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. Sr. Tur, com a mínim agraeixi la sinceritat de la consellera, crec que això avui se li ha de concedir, quan ja li apunta que no li ha contestat res del que vostè li ha demanat, per ventura no sabent si la interpel·lació és una manera d'intentar aclarir una cosa. Li diu que faci feina, jo crec que una de les feines que ha de fer per intentar aclarir uns estudis o una informació, és interpel·lar la consellera perquè ho expliqui, no després que l'envii a fer una altra feina en lloc de fer tots la feina que tenim aquí encomanada, que és parlar d'agricultura i dels problemes estructurals que té.

Fa un parell de mesos, fa dos mesos que tinguérem una interpel·lació nosaltres; jo crec que és bo tornar-hi, perquè vàrem treure tan pocs elements d'aquell debat que, com a mínim, deixam constància de qui creu que vivim un moment difícil i delicat i convé parlar-ne molt d'agricultura i qui creu que senzillament ni ens interessa ni en volem parlar i tot és façana, com si el gran tema que pogués dur beneficis electorals en aquest moment fos el tema agrari. Jo crec que, amb independència de quin pugui ser aquest profit, és molt positiu i molt necessari parlar d'agricultura i lamentam que no hi hagi un mínim, com a mínim, de país que permeti no tirar-nos els trastos pel cap quan en parlam i que la consellera hagi de dir que hi hagi gent que senzillament no creu en l'agricultura i ens hagi d'entimar, fins i tot voler desmantellar tota la feina feta a l'anterior legislatura, voler-la desacreditar i no voler reconèixer ni el mèrit que en aquest moment segueixen tenint, per defensar l'agricultura i per prestigiar el món pagès, com es tenen en aquest moment iniciatives de gent molt implicada a l'anterior legislatura i concretament l'anterior conseller Mateu Morro, que crec que segueix duent a terme una tasca important, no a nivell de responsabilitat, que naturalment en aquest moment té la consellera, però crec que seria bo un reconeixement més enllà de les medalles de partit que cadascú s'hagi de posar. Veig que no es va per aquí sinó que hem de dir a tot que no serveix per a res.

Crec que no m'esforçaré gens a intentar aclarir el valor estratègic de l'agricultura, perquè tots de paraula com a mínim hi coincidim. Desgraciadament, quan parlam de temes més concrets, factibles, de mesures, que era el que plantejàvem a la darrera interpel·lació, la veritat és que no surt aquest esforç addicional, aquest pla de xoc real, amb independència de si s'havia arribat a dur a terme i que s'hauria de millorar perquè cada vegada la situació esdevé més necessari un pla que doni prioritat a la política agrària, per damunt del que sigui un pla de xoc en autopistes.

No sé si al Sr. Munar no li interessa, amb una actitud barroera el tema agrari, jo crec que sí que és important tractar-lo i per tant nosaltres continuarem la intervenció. I és normal

que de tant en tant surtin diputats, maldament siguin insultats quan ho facin.

Per part nostra crec que també és molt important que li aclareixi el que vostè deia sobre aquest macroestudi, polèmic, perquè pareix més un pagament de favors o de silencis o Déu sap per què es fa, que no per fer una radiografia real de l'agricultura. Comprehenguí que després dels desenganys dels darrers casos d'assessorament, en el cas d'Andratx en el Sr. Massot, o en el cas de Son Espases, aquest canvi darrer de la mesa de contractació, confiï que aquesta bíblia que hagi de fer aquest estudi pareix més un evangeli apòcrif o que, com a mínim, tenguí algunes sospites i alguns dubtes respecte de les paraules i les veritats revelades que hagi de contenir.

Pinta molt malament que una part del sector no sigui consultada, no es tenguí en compte, o que els òrgans competents, com s'ha dit ja per activa i per passiva, com Menorca i les Pitiüses, no hagin estat consultats. En tot cas, s'ha dit, ho ha dit la pròpia consellera, hi ha prou anàlisis, tenim molts elements ja per saber quin és el mal, moltes radiografies i un ja pensa que si seguim fent anàlisis i anàlisis podem arribar a un moment que bàsicament a l'únic que pugui arribar a temps el diagnòstic és per aplicar l'autòpsia o, com a mínim, que quedin afectats molts d'òrgans vitals. Nosaltres no ho creim, no ho creim perquè tanmateix si el sector agrari ha resistit tant té futur i aguantarà, però així i tot pensam que és urgent unes inversions en infraestructures, en millorar la producció i la comercialització, en suport comunitari, en investigació, en formació; en resoldre problemes estructurals, els quals moltíssima gent ja té absolutament identificats, i com que hi ha un cost d'oportunitat quan un dedica tants recursos a un determinat tema, la veritat és que preferiríem destinar-los a coses que tothom està d'acord que s'han de fer que no destinar-los a coses dubtoses.

La consellera es va dedicar just a donar-nos compte, fa dos mesos, com dic, a quin és l'estat numèric de la conselleria o, millor dit, del sector, i crec que molt poc a parlar-ne.

Jo vaig acabant, només apuntar que és una llàstima, creim que, fins i tot el portaveu del Partit Popular va sortir a fer un elogi del liberalisme, crec que a Europa no hi ha ningú que quan es parla d'agricultura surti a bravejar de neoliberal, aquí sí. I crec que, en qualsevol cas, en el que es va convertint el sòl, en el que es va convertint és en un immens solar, molt llépol, molt suculent que fa una dificultat afegida a treure-ne profit agrari.

Confiï que seguirem parlant d'agricultura, que avui, ara, la consellera, quan torni, adopti un altre to, jo ho agrairia per al bé de la casa, que, com a mínim, demani disculpes a aquesta cambra per no haver fet un estudi o el Pla del sector lleter el qual es va comprometre aquí per unanimitat, que realment actüi amb més respecte per als que hem demanat i demanam una intervenció més decidida en la matèria agrària. I confiam que els fets que passen, com a consellera andritxola i com a ex batlessa i responsable d'urbanisme d'Andratx la pugui estovar una mica per ser més sensible a les reflexions que en aquest moment li feim en aquesta tribuna. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Grup Parlamentari Popular, Sr. Gaspar Oliver.

EL SR. OLIVER I MUT:

Gràcies, Sr. President, senyores, senyors diputats. La veritat és que quan vaig conèixer aquesta interpel·lació del Partit Socialista Obrer Espanyol me vaig demanar a veure cap on aniria el debat, perquè la veritat és, i jo ho he de dir i recordar, que és la tercera interpel·lació que ha presentat el Partit Socialista Obrer Espanyol durant aquest any, durant l'any 2006. I m'estava demanant a veure què tornarien debatre: si tornarien debatre els mateixos temes, i clar, la sorpresa avui l'he tenguuda, perquè la veritat és que no interessava, com s'ha vist, presentar una interpel·lació per discutir damunt política agrària, política general agrària, aquesta no era la intenció, la intenció era una altra.

I la veritat, Sr. Tur, que me pareix de molt mal gust i deixem-ho així, deixem de mal gust la seva intervenció, perquè, francament, insultar com ha insultat vostè aquí un membre del Govern, i dir que un conseller ho és per accident, que no ho és pels seus mèrits i a més que ho és per una trama, i s'ha tornat treure el tema d'Andratx, que això és el que realment i l'únic que interessa avui a l'oposició treure, francament, Sr. Tur, me cregui que és de molt mal gust aquest insult personal que vostè ha fet.

Jo estic segur, senyores i senyors diputats, que un professor d'educació física, estic segur, que té prou mèrits i està prou capacitat, estic segur, Sr. Tur, que vostè està prou capacitat i que vostè té tots els mèrits i els tenia quan vostè va ser conseller d'Agricultura en el consell insular, no en tenc cap dubte, i no ho dic amb ironia; però el que vostè vol per a vostè, per favor, també jo ho deman per als altres. Crec que vostè aquí en aquesta tribuna ha de demanar disculpes avui per l'insult que ha fet a un membre del Govern.

I això és el que interessa, senyores i senyors diputats, no interessa la política general sobre agricultura, ni sobre indústria, ni sobre turisme ni sobre sanitat, el que interessa avui aquí, perquè dins aquestes regles del joc l'oposició veu perfectament que perd, que no hi guanya, el que interessa idò avui a l'oposició és muntar un escenari distint, muntar un escenari on el que interessa és fer gros i orejar totes aquelles corrupcions que les fan grosses perquè aquesta és la finalitat, això és el que interessa. I avui aquí és del que hem sentit parlar, no record, durant aquesta legislatura, que el president del Parlament a una interpel·lació, a altres temes sí, però que a una interpel·lació de política general on hi cap tot no record que el president hagi hagut de cridar l'atenció al diputat que estava damunt aquesta tribuna dient-li que se cenyís a la qüestió. Jo crec que això és una prova del que està fent l'oposició.

I de què hem parlat de política general agrària? Del famós estudi que ha contractat la Conselleria d'Agricultura, un estudi que va comanar durant aquest any 2006, com altres estudis integrals, com pot ser el de Comerç o com pot ser també el de la indústria; i jo pens que els estudis s'encomanen quan es creu convenient. I a més estic convençut de la necessitat, de la urgència d'aquest estudi, n'estic convençut, i pens que igual s'havia d'haver comanat abans, però ens ha fet referència que

no fa falta aquest estudi perquè ja n'hi ha d'altres, i un d'ells el famós estudi del Llibre Verd, que es va fer, si no ho record malament, a la segona legislatura, pel conseller Pere J. Morey, me pens que ho era la segona legislatura, devia ser el 85 o el 86, com si no hagués canviat res, senyores i senyors diputats, i en agricultura, al cap de vint anys.

Però jo crec que avui és molt important aquest estudi, precisament perquè som davant un fet que és un condicionant per a tota l'agricultura i la ramaderia de les nostres illes, que és la reforma de la Política Agrària Comuna, la qual cosa condicionarà totalment el futur de l'agricultura, i crec que és importantíssim saber no només la realitat sinó quines polítiques agràries s'hauran d'implantar dins aquesta comunitat. I saber, i això és el gran debat pendent, si la comunitat, si la societat, si els polítics estarem disposats a detreure recursos propis que destinam a altres matèries i destinar-los a la ramaderia. Tothom parla de l'agricultura, tothom parla dels ramaders com els agents mediambientals, tothom hi està a favor, però faltarà veure si estarem d'acord a pagar-ho; perquè tothom està d'acord que ho són, però ningú ho vol pagar, i això crec que és el gran debat, i crec que per això és important que hi hagi precisament aquest estudi integral.

Però no ens podem queixar avui que aquí no hi hagi hagut debat sobre agricultura, i si ens queixam, les queixes al mestre armer, i ho dic pel Partit Socialista de Mallorca, perquè aquí no hi ha hagut debat sobre política general agrària, no n'hi hagut perquè el que fa la interpel·lació no l'ha plantejat. I per què no l'ha plantejat? Perquè aquest no era l'interès, l'interès era un altre.

Me cregui, Sr. Alorda, que jo no en confii que en parlam d'agricultura, ja sé que no me puc dirigir a vostè, però si no n'hem parlat, me cregui que no és perquè la consellera no hagi respost, és que la consellera no ha respost perquè aquí no s'ha plantejat cap tema de política general agrària.

Gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Oliver. Sr. Tur?

EL SR. TUR I TORRES:

Gràcies, Sr. President. M'agradaria a mi que, des d'aquesta tribuna, que seria on correspon, poguéssim fer debats seriosos i profunds sobre política general agrària i la realitat del nostre sector, no és la primera vegada que ho reclam des d'aquesta tribuna, i precisament ho deia el portaveu del Grup Parlamentari Popular, aquesta és la tercera interpel·lació que presenta aquest portaveu i cadascuna d'aquestes, com no podia ser d'altra manera, sobre temes diferents, aquesta vegada sobre els estudis. Per què? Perquè crec que és prou important, són quasi 800.000 euros que destina, a finals de legislatura, la Conselleria d'Agricultura a fer estudis. I diu el portaveu del Grup Popular que entén que són molt necessaris i urgents; bé, doncs miri, el seu govern li està fallant perquè d'urgents han perdut una legislatura si eren tan necessaris i tan urgents sense

haver-los fet. Aquest és un altre element de crítica des del nostre punt de vista, es fa a finals de la legislatura. Un d'aquests quedarà a la meitat, bé els dos.

Quin és el problema de fons, en qualsevol cas? Que aquests estudis no es fan per l'interès de l'estudi en si, no es fan per treure cap conclusió, es fan per altres coses i és el que voldríem escoltar aquí i aclarir tots els dubtes que hi ha entorn de tots aquests temes, perquè mentre es dilapiden 800.000 euros fent estudis inútils com havia dit abans, no hi ha recursos per a un problema puntual i urgent que té la ramaderia, que és la sequera. I es deixa fora l'illa de Menorca, es deixen fora les illes d'Eivissa i Formentera i el que s'aporta aquí és insuficient per atendre el problema que hi ha en aquest moment.

També vull fer un reconeixement a l'exconseller Morro, però no per mi mateix, que també, perquè així ho diu el sector;estic cansat d'escoltar dir al sector que enyoren el conseller Morro i el conseller Joan Cardona, s'han de dir les coses com són, els dos; com que el sector ho diu, jo també ho reconec i estic disposat a reconèixer-ho i a defensar-ho en aquesta tribuna.

Diu la senyora consellera que ella està amb les bases i per això organitza sopars amb recursos públics. Encara no m'ha contestat quant han costat a l'erari públic aquests dos sopars que organitza vostè per, deixem-ho així, fer crítica als discrepants?

Però és que tampoc no m'ha contestat quants recursos públics ha dedicat a la revista *Romaní*; quants n'ha destinat al Sr. Segura, que sempre apareix en totes aquestes trames, li he començat recordant que també dins SEMILLA, dins un despatx de SEMILLA es va muntar el cas Mapau? Això és el que nosaltres volem saber, on van els recursos públics d'aquesta comunitat que, en lloc d'anar als pagesos, van a altres destins, on van? Això és el que volem saber.

Diu la senyora consellera: sí, nosaltres dedicam recursos a fer estudis, no com vostès que els dediquen a coses que han fracassat, i cita: PRILAC, el gasoil, el PICAB, que és un pla del Parlament, el Pla integral de l'agricultura de les Illes Balears del Parlament, efectivament estudis, el Govern que no fa estudis i que és un govern de gestió dedica recursos a estudis i ens fa la crítica abans a mesures estructurals que les han deixat fracassar, és cert; però les han deixat fracassar vostès perquè eren vostès que tenien l'obligació de mantenir-les vives. O no han guanyat les eleccions, o no governen ara vostès? Tenen vostès la responsabilitat que aquestes mesures estructurals, que és el que necessita el sector, unes aniran millor, unes altres no aniran tan bé, però aquestes mesures estructurals qui governa és qui té la responsabilitat i l'obligació de tirar-les endavant. I vostè defensa que no, que vostès ho fan bé perquè fan estudis i els altres ho van fer malament perquè prengueren mesures estructurals que vostès han deixat fracassar, certament.

I cita el programa electoral del PSOE, el qual evidentment no s'ha llegit, però el preocupant és que vostè, que és la consellera, es nega, i ho ha dit en aquesta tribuna i en seu parlamentària a la comissió, es nega a complir el seu programa electoral, això és realment greu, que els que van confiar amb el seu programa electoral, el qual no estava malament, per cert, té

una sèrie de mesures estructurals la mar d'interessants que vostè es nega a posar en marxa, i ho ha dit en seu parlamentària.

Em segueix quedant amb els dubtes que han motivat la presentació d'aquesta interpel·lació: per què un macroestudi per a l'agricultura a finals de la legislatura que costa 100 milions de pessetes? Per què s'encarrega a Sevilla? Per què a l'ICAM, que és un institut especialitzat en la promoció dels transgènics? Creu que els transgènics és una pràctica interessant, el cultiu de transgènic, per a les nostres illes o més aviat hauria de ser tot el contrari i per tant s'hauria d'haver orientat l'estudi cap a una altra banda? En definitiva, segurament una tercera interpel·lació, no sé si ens donarà temps en la legislatura de fer-ne més, però que ens quedarem sense aclarir els dubtes, que, en la nostra obligació i responsabilitat, crèiem que havíem d'aclarir aquí, que és on es debaten les polítiques.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Tur. Sra. Consellera, quan vostè vulgui.

LA SRA. CONSELLERA D'AGRICULTURA I PESCA
(Margalida Moner i Tugores):

Gràcies, Sr. President. Jo li parlaré del que s'ha fet durant aquest temps, allà on ens diuen que no hem dut a terme res del que havíem de dur per endavant i jo els diré que en formació del sector hem duit més de 100 cursos i jornades a fires; en alumnes, 1.500 alumnes el 2005, vostès en el seu programa n'hi havia menys de la meitat; cursos d'incorporació de joves agricultors, 5, vostès en dugueren 2; més de 3 milions d'euros per adaptar les granges a la normativa mediambiental del benestar animal; 3 milions més per a les granges de vacum, vostès no varen tenir una sola línia per ajudar a aquest problema tan greu que tenim a la nostra comunitat; en foment de l'agricultura ecològica, tenim 18.400 hectàrees, vostès estaven en 9.000 hectàrees; 416 operadors, vostès 240; 735.000 euros d'ajudes, vostès 70.000. I en tema d'agricultura ecològica vàrem haver d'aturar durant sis mesos la seva activitat per manca de suport de la pròpia conselleria.

En el Pla verd de Menorca, s'electrificaren els 13 quilòmetres de zona rural, pressupost més d'1 milió d'euros, vostès no varen ser capaços.

En el Pla autonòmic de camins rurals, s'arreglen 314 quilòmetres de camins, 191 camins rurals, pressupost 12 milions d'euros; vostès no varen fer res.

En el Pla nacional de regadius, el Govern gasta 113 milions d'euros per realitzar aquest projecte; vostès no varen fer res.

Participació d'empreses, s'ha aconseguit reunir el 99% del sector de la pesca Open Mallorca Mar i s'ha ajudat a la seva posada en marxa i a la subhasta electrònica; vostès, encara que els sàpiga greu, doncs les seves empreses que muntaren, que ja les hem repetit aquí en aquesta tribuna, no hi va haver manera de fer-les funcionar. A més, hi fongueren 780.000 euros,

aquests doblers que els sap tant de greu gastar, aquí els varen fondre, Sr. Tur.

Continuam donant suport a Fruita Bona, s'Esplet, Carn Illa.

En promoció de productes agroalimentaris, es posa en marxa un pla de 25 línies d'actuació, amb un pressupost de 2.100.000 euros; vostès destinaven una desena part a aquest mateix apartat.

A la sequera, que diu que no hi ha doblers per a sequera, la sequera es va dissenyar i arrancar l'actual campanya de sequera amb quatre dies; vostès varen tardar dos mesos i mig a dissenyar i arrancar aquesta mateixa campanya i encara la sequera era més forta. El pressupost inicial és d'1.100.000 euros, 850.000 per a Mallorca, 250.000 per a Menorca, per tant a Menorca també, perquè n'hi ha. I és una partida oberta en què es gastaran els doblers que facin falta per pal·liar la sequera. Vostès sortiren amb 444.000 euros només per a tota Balears i una partida tancada, quan es varen acabar ni un cèntim més.

Hem donat 30 quilos per animal, vostès en donaren 15. Ja s'han demanat més 4.000 tones de pinso, les quals ja estan servides. Ja s'han entregat 1.400 tones, que és un 30% més. I ja estan publicades les ajudes per a porc negre extensiu i per al vacum extensiu, cosa que vostès no feren.

Els estudis del sector, ja n'hem parlat. Els estudis vostès estan en què no importava, si cada dia m'ho estaven reclamant en aquesta tribuna. Sí, teníem aquesta partida damunt el pressupost i a veure quan començaríem uns estudis. Si no han vingut més empreses és perquè no han volgut venir o perquè no els ha interessat, però estam amb l'estudi, el qual creim necessari pel panorama que avui hi ha davant el món de l'agricultura amb les mesures europees que arriben per al sector.

La renda agrària, estam amb 200 milions d'euros el 2005 i amb 248 milions d'euros l'any 2002, per tant anam endavant. L'agricultura ha crescut un 2,3, no ha anat per enrera, ha crescut poc, però no hem reculat.

L'abandonament del sector lactic, Sr. Tur, enguany a Mallorca no abandona cap granja, cosa que no havia passat mai, i a Menorca tres de petites, ni més ni pus. Durant quatre anys del pacte varen abandonar 176 granges, 176 explotacions, es varen perdre 5 milions de quilos de quota que no tornarà, perquè es va vendre fora.

Amb el Pla de Desenvolupament Rural, des del passat mes de desembre pel nou PDR per poder aplicar el PDR de les Balears, cosa que vostès no feren perquè varen haver d'aplicar el d'Aragó i hem hagut de tornar línies senceres de doblers cap a Europa perquè no s'han pogut aplicar. És que no tenien els deures fets. En comparatives del PDR en el Pla de millora de comercialització s'han tramitat 77 expedients el 2005, vostès en tramitaren zero. En programa de marges, només el 2005, 506 expedients. Del 99 al 2001 vostès en varen fer 228. Del programa de l'entorn de l'olivar des del 2003 s'han pagat 633 expedients. Del 99 al 2002 vostès zero expedients.

Foment de l'agricultura i la ramaderia ecològica. El Govern ha tramitat 452 expedients, el Govern del pacte en va tramitar 11. Si això no és fer feina, o si això no és estar al costat dels pagesos, me digui què és? Hem muntat Open Mallorca Mar que funciona i hi hem pres part i estam en el 30% i hi farem molta feina perquè els propis pescadors hi creuen i allò que hem de muntar són temes que el propi sector cregui amb allò que fa.

I si jo he fet o he deixat de fer. Vostès senyors quan acabà la legislatura a aquests ramaders, pagesos i pescadors, els quedaven per pagar-los 1.703.000 milions de pessetes. No sé de quina manera vostès ajudaven al món de l'agricultura. Molt de conversar, molt de dir, però els fets són els fets i els fets canten. Vostès devien 10 milions d'euros a aquest sector, un sector que no necessita aquesta ajuda. Aquest sector necessita que li donin cada dia el que necessita. No poden posar damunt les seves espatlles 10 milions d'euros perquè vostès, pel que sigui, no varen saber pagar-ho. Nosaltres, jo, aquesta consellera, des de l'octubre fins a finals de desembre, com que el President va entendre el problema greu que hi havia, vàrem ser capaços de posar-nos al dia en tots els seus deutes. I en aquest moment Sr. Tur, maldament li sàpiga greu, els pagesos no estan tan malament com vostè diu, estan ben atesos i tothom que ens necessita ens troba i troba suport i això ho saben els que ho han de saber...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant Sra. Consellera per favor.

LA SRA. CONSELLERA D'AGRICULTURA I PESCA
(Margalida Moner i Tugores):

...el que passa és que a vostè no li va bé sentir-ho. Per tant, seguirem per aquest camí i seguirem fent feina per al nostre sector.

Moltes gràcies President.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera.

III.1) Proposició no de llei RGE núm. 7425/06, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a gratuïtat dels llibres de text a l'ensenyament obligatori.

A continuació passam al tercer punt de l'ordre del dia que correspon a les proposicions no de llei i en primer lloc debatrem la RGE núm. 7425/06 presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a gratuïtat dels llibres de text a l'ensenyament obligatori. Per defensar la proposició no de llei té la paraula la Sra. Alberdi.

LA SRA. ALBERDI I CASTELL:

Moltes gràcies, Sr. President. La qüestió de la gratuïtat dels llibres de text és un tema del major interès, fonamentalment per dues qüestions. Primer, perquè afecta de forma considerable l'economia de les famílies. Vull recordar aquí que els estudis

que avancen les AMPA en aquest sentit diuen que cada família es gasta per a cada nin o nina entre 100 i 150 euros anuals per comprar els llibres de text. El segon motiu de la importància d'aquest tema és que l'ensenyament gratuït a l'etapa obligatòria és un dret reconegut per la nostra Constitució a l'article 27 i una adequada interpretació del mateix porta incloure dins aquesta gratuïtat els llibres de text, ja que són un material d'ús obligatori per a l'ensenyament.

La importància d'aquest tema fa que els partits polítics hagin de ser especialment sensibles a aquesta qüestió i així ho inclouen en el seus programes electorals, ho té el Partit Socialista i també cal recordar que el Partit Popular ja va proposar aquesta mesura per a les eleccions del 2003. I també l'interès dels partits es demostra presentant iniciatives parlamentàries. Concretament en aquesta cambra des de l'any 2003 hem presentat una proposició no de llei, hem fet preguntes variades per veure com anava el compliment dels acords que s'havien pres i hem hagut de fer fins i tot una convocatòria al conseller perquè rendís compte dels compromisos no complits. I ara altre cop ens veiem en la necessitat amb caràcter d'urgència perquè a la nostra comunitat parlar de gratuïtat de llibres de text és parlar de compromisos trencats i d'incompliments. O sigui, és constatar el seguit de promeses falses i de mentides que ha fet en aquest cas i continua fent la Conselleria d'Educació del Govern del PP. Per això, perquè creim que la gratuïtat de l'educació vol dir també la gratuïtat dels llibres de text que han de fer servir els nins i les nines i perquè el Govern del Sr. Matas promet i no compleix, hem presentat aquesta proposició no de llei que jo pas tot seguit a defensar en els seus tres punts.

Seré breu perquè ja n'hem parlat abastament en aquesta cambra i per tant, hem tingut l'oportunitat d'argumentar profundament totes les vessants del mateix. El primer punt té una formulació taxativa, proposem que el Parlament de les Illes Balears insti el Govern de les Illes Balears a endegar les mesures necessàries econòmiques i d'altres tipus a través de la Conselleria d'Educació per aconseguir que a partir del proper curs, ara ja ha començat, 2006-2007, hem de tenir en compte que aquesta proposició, encara que amb caràcter d'urgència, la vàrem presentar fa més de 6 mesos, per aconseguir la gratuïtat dels llibres de text per a tots els alumnes de l'ensenyament obligatori dels centres escolars de les Illes Balears sostinguts amb fons públics. La nostra proposta és taxativa perquè si estiguéssim davant d'un Govern que hagués demostrat, encara que fos mínimament, la seva voluntat d'apropar-se al pas que sigui al compliment del dret a gaudir dels llibres de text gratuïts, potser aquesta no seria la nostra petició i seria una altra molt diferent. Però de cap manera estam davant d'actuacions del Govern d'aquestes característiques, d'apropament al compromís que ja s'ha contret i d'apropament a garantir la gratuïtat dels llibres de text, ben al contrari. I faré una mica de memòria.

Tal com he dit, els compromisos del PP balear amb la gratuïtat dels llibres de text està en el seu programa electoral del 2003. Però si aquest compromís no fos suficient, el Parlament de les Illes Balears va aprovar per unanimitat l'any 2003 una proposta d'Esquerra Unida i Els Verds, segons la qual el Govern de les Illes Balears havia de dissenyar al llarg d'aquesta legislatura, "en els propers anys" diu exactament el

compromís, havia de dissenyar un sistema per garantir la gratuïtat dels llibres de text, comproment-se a aportar els recursos econòmics suficients. Aquest és un compromís davant d'aquesta cambra del 2003. Durant el 2004 i el 2005, amb l'objectiu de fer un seguiment d'aquest acord, vàrem fer varies preguntes al conseller, en una de les darreres el conseller ens va dir la possibilitat d'incloure una partida per a aquest fi en el pressupost d'aquest any, de l'any 2006. Res de res, ni per via pressupostària, ni cap inversió en el pressupost del 2006. Davant d'aquest nou incompliment, vàrem demanar una compareixença del conseller per tal de retre comptes dels seus incompliments i allà més promeses i més compromisos. Llegeixo textualment part de les respostes del conseller. Deia el Sr. Fiol: "nosaltres planegem que l'any que ve, -per enguany-, destinarem recursos a aquesta qüestió, recursos limitats deia ben bé. Nosaltres de fet pensam dedicar l'any que ve, -per al 2006-, aproximadament 150.000 euros a aquesta qüestió de la gratuïtat dels llibres de text". I seguia dient: "com ho farem això? Com ens gastarem aquests 150.000 euros? Doncs el plantejament per gastar aquests recursos és fer una convocatòria, -llegeixo textualment-, de subvenció en principi a dos tipus d'institucions, per ventura tres, està encara en una fase de decisió respecte aquest tema. Sens cap dubte la subvenció anirà a les AMPA i sens cap dubte als centres educatius, però probablement també als ajuntaments". Deia el Sr. Conseller: "la convocatòria està encara perfilant-se i sortirà durant l'any 2006, amb l'objectiu de què sigui efectiva per al curs 2006-2007".

Després d'un any d'aquestes paraules, això va ser el desembre del 2005, el resultat és res de res, ni d'inversions ni de convocatòries. Res de res quant a inversions i convocatòries, molt quant a mentides, incompliments i frau a la confiança. Faré un repàs per demostrar que no sols hi havia cap interès en fer aquesta subvenció sinó que el pressupost d'enguany tornen a demostrar aquesta mentida continuada respecte a què es vol prioritzar l'educació. Deia el Sr. Conseller en resposta a les nostres preguntes del compliment: "els ajuntaments són molt importants perquè ajuden molt a l'educació infantil". Molt bé, l'any passat les ajudes als ajuntaments varen davallar un 77% i en el pressupost d'enguany davallen un 2,1%. No en teníem prou amb un 77%, aquest any una mica més, un 2,1%. Les AMPA, també havien d'ajudar a subvencionar les AMPA, especialment per als llibres de text, a les AMPA des de fa 2 pressuposts les estam subvencionant amb una pujada del 2% i que si es compara amb el que puja l'IPC resulta que l'ajuda davalla. I per descomptat, quant als centres no n'hi ha cap d'ajuda, ni en aquests pressuposts, ni en els de l'any passat. I l'única direcció general que podia tenir alguna cosa a veure, la d'Innovació i Ordenació, el que fa és davallar un 2% aquest any. Així són les coses.

El segon punt de la nostra proposició el que proposa és que el dret a la gratuïtat dels llibres del text descansi en el sistema de préstec o dipòsit dels llibres, amb la implicació dels centres escolars per tal de promoure l'ús de llibres reutilitzables. Proposem aquesta fórmula perquè considerem que arbitrar fórmules de reutilització dels llibres és una mida altament beneficiosa des del punt de vista pedagògic, ja que ensenya a compartir, ensenya a respectar les coses que són de tothom i ensenya a no malbaratar recursos que sempre són escassos. L'experiència d'altres comunitats autònomes que ja han

començat aquest camí de la gratuïtat dels llibres de text, no oblidem que nosaltres som una de les poques comunitats que queden sense haver fet ni una passa en aquest sentit, és diversa. Castella-La Manxa utilitza un sistema mitjançant el que els professors decideixen els llibres que han de comprar i les escoles lliuren als alumnes un val canviable a les llibreries i aquestes passen la factura als centres escolars que reben els diners de la Conselleria d'Educació. Andalusia té un altre sistema, els alumnes reben els llibres en els centres escolars en qualitat de préstec i han de tornar-los quan finalitza el curs. A Aragó els estudiants reben els manuals dels centres en qualitat de préstec a través dels consells escolars. I per posar un darrer exemple, La Rioja, les famílies compren els llibres i Educació els torna els diners a través dels centres. Quan finalitza el curs els llibres queden al col·legi per a un període de 4 anys. En el nostre entendre s'hauran d'analitzar aquestes experiències i també les que es vénen fent a la nostra comunitat autònoma, allà on alguns instituts i alguns ajuntaments i valorar quina és la fórmula més adequada per assegurar el compromís i la col·laboració de totes les parts implicades, dels mestres, dels professors, dels centres per descomptat, però també de les famílies i naturalment de les editorials que hauran de fer també algunes gestions en aquest sentit.

I per fi el tercer punt proposa que el Govern de les Illes Balears estableixi ajudes específiques per a l'adquisició de llibres de consulta d'ús general per a l'aula, segons les necessitats de cada centre escolar. L'objectiu d'aquest darrer punt és assegurar que els centres comptin amb aquests llibres, o aquell material de suport que fan servir diàriament a les aules.

Crec que la importància de les propostes d'aquesta proposició no de llei és evident, ja que la propera setmana a la discussió del pressupost, tenim la darrera oportunitat d'aquesta legislatura per complir un important compromís assegurant a les famílies de les Illes Balears que puguin gaudir completament d'aquest dret, l'educació gratuïta, almenys en la fase obligatòria, incloent-hi els llibres de text. Confio en què les múltiples manifestacions de compromís sobre aquest dret es facin per fi realitat i puguem aprovar els tres punts de la nostra proposició.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Alberdi. El Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista ha presentat una esmena d'addició RGE núm. 10586/06. Per defensar aquesta esmena té la paraula el Sr. Riudavets.

EL SR. RIUDAVETS I FLORIT:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Jo seré breu en la meua intervenció, és un tema prou debatut, però crec convenient començar aquesta intervenció amb una consideració inicial que pens que és oportuna perdre de vista al llarg de tot el debat que ens ocupa. És cert que la gratuïtat dels llibres del text és un problema complicat, de vegades molt complicat i massa vegades per part d'alguns partits polítics s'ha tractat amb excessiva frivolitat per fer-ne un ús demagògic. Massa vegades s'han fet promeses electorals al respecte sense la menor idea de

com després aplicar-les. I açò malauradament com a mínim genera desencís i és un desencís que certament no beneficia a ningú en un tema que avui per avui és sensible per motius que ja ha exposat la portaveu socialista.

En el nostre entendre oblidar o obviar intencionadament les dificultats que suposa garantir la gratuïtat dels llibres de text és posar-nos una bena als ulls i finalment el millor camí per fallar, una vegada més, a la ciutadania. Pens que cal que facem un debat seriós damunt el tema i en aquesta línia intentaré realitzar una exposició en positiu, ofertant el nostre punt de vista, substituint els retrets per les propostes, defugint de polèmiques estèrils i intentant trobar solucions adequades. Així em permetran que faci un seguit de consideracions prèvies.

El nostre grup parlamentari considera que s'ha d'aconseguir la gratuïtat dels llibres de text perquè d'una vegada per tots se compleixi íntegrament el dret ciutadà a una educació gratuïta. El nostre grup parlamentari creu així mateix que les propostes aprovades pel Parlament de les Illes Balears són per ser complides, que el Govern està obligat a complir-les, té el dret a complir-les. En aquest sentit hem de constatar, nosaltres també, com ja s'ha fet abans, que la proposta aprovada per al 2003 per unanimitat en aquesta cambra, la qual obligava al Govern de les Illes Balears a dissenyar un sistema per garantir la gratuïtat, ha estat absolutament incomplerta.

El nostre grup parlamentari, tercera constatació, creu també que les promeses electorals són un contracte amb la ciutadania que han de ser complimentades. És obvi, no estariem aquí discutint, que el Partit Popular ha incomplert la seva promesa electoral sobre gratuïtat de llibres de text.

Fetes aquestes tres consideracions inicials, passaré a analitzar acte seguit el contingut concret de la proposició no de llei. Per les meves paraules anteriors ja hauran deduït que el nostre grup votarà favorablement els tres punts de la proposició. He de dir però que en llegir-los em va tranquil·litzar la redacció del segon punt, ja que obre la porta a allò que jo anomenaria una "gratuïtat racional". És a dir, la gratuïtat aconseguida no des de la despesa desmesurada, sinó des de la reutilització, la valoració del material escolar, l'aprofitament dels recursos i la responsabilitat en el seu ús. I per què dic açò? Per un senzill motiu, tot i ser absolutament favorables a aconseguir aquesta gratuïtat no tots els sistemes, que quedi clar, per aconseguir-la ens semblen adequats, oportuns o justos. Per posar un exemple, no acceptariem de cap de les maneres que la gratuïtat es volgués fer cap mena de xec escolar. Tampoc acceptariem que fos el Govern el que adquirís directament els llibres de text i per tant, condicionant la lliure elecció de llibres dels propis centres, en ús de la llibertat pedagògica que tenen. L'opció del xec seria forçadament discriminatòria i nosaltres no creim en ajuts econòmics lineals sense tenir en compte les molt diverses situacions econòmiques de les famílies. I la segona opció, l'adquisició directa per l'administració, com ja he dit, suposaria imposar un mateix model pedagògic a tots els centres de les illes, amb la qual cosa naturalment i òbviament no podem estar-hi mai d'acord.

Així sabia que el segon punt de la proposició és, en el nostre entendre, la via adequada, el préstec i la reutilització. Però potser nosaltres anam una passa més enllà i per açò hem

presentat una esmena d'addició. Proposam incorporar a la proposició un nou punt complementari dels anteriors que digui el següent: "el dret a la gratuïtat dels llibres de text es concretarà mitjançant una dotació anual i específica en els centres educatius per a l'adquisició dels esmentats llibres, o altre material didàctic, si és el cas, d'acord amb el projecte educatiu de cada centre. Què pretenem mitjançant aquesta esmena? Molt fàcil, pretenem establir un sistema molt senzill que possibiliti la gratuïtat, açò és fonamental. Però també que faciliti el control de la despesa que aquesta gratuïtat suposi, que garanteixi la vigilància i el bon ús dels llibres i que respecti l'autonomia dels centres per elaborar el seu projecte educatiu propi, un sistema factible, multiforme, barat i efectiu. I la nostra proposta consisteix concretament en què la Conselleria d'Educació aporti anualment una quantitat als centres educatius per a la compra de llibres de text que aquests centres educatius mateixos decideixin, o de material didàctic alternatiu. Aquesta quantitat variaria en funció del nombre d'alumnes matriculats i si bé el primer any seria important en quantia, els anys següents en base al préstec i la reutilització disminuiria progressivament. Al cap de 4 o 5 anys s'hauria de fer una altra inversió forta per atendre les necessitats de renovació. Açò tendria molts d'avantatges. El primer gran avantatge és que els propis centres que són els que escullen i han de seguir escollint els llibres a utilitzar, administrarien els doblers necessaris per a la compra i per tant, és segur que maldarien per no malbaratar-los.

A la vegada una segona avantatge, també hi hauria la garantia d'una gran cura en l'ús dels llibres que passarien a ser material del centre enlloc de material particular. És similar un poc a l'exemple que ens ha posat la Sra. Alberdi d'Andalusia. Si tot açò no bastava, es respectaria la decisió de molts centres o professors concrets de no utilitzar llibres de text. Hi ha molts de centres o professors concrets, o àrees concretes que no utilitzen llibres de text, per mor que fan servir altres fórmules pedagògiques. Per cert, com exemple era el meu cas, en molts pocs casos he utilitzat llibres de text, he emprat altres sistemes, projectes de treball, centres d'interès, investigació, recerca, etcètera. Els que no utilitzen llibres de text també podrien gaudir dels doblers per altre material que no el llibre de text clàssic i açò des de l'autònom repartiment fet pels propis centres.

Jo crec que és una proposta clara, barata, assumible, nova, que complementa el text de la proposició i que obre una via real i ja concreta per donar solució a una problemàtica que massa anys està aturada sense executar i ja fa massa anys que es present dins la nostra societat i no se li dona solució. No m'estendré més, he llançat la nostra idea, som conscients que de ser acceptada caldria per posar-la en marxa una certa progressivitat en l'aplicació, no podria ser de cop, però és factible.

I ja per acabar, no tenc dret a replicar, contestaré amb el permís de la Sra. Alberdi, a allò que sé que me diran, o que ens diran, és la cançoneta de sempre. És que quan nosaltres governàvem no ho vàrem fer i per què no ho vàrem fer? Primer, almanco el partit que jo represent, en aquell moment no ho va prometre. Però tampoc ho vàrem fer perquè teníem duros, s'ha de dir clarament i per què no teníem duros? Perquè complíem la Llei d'estabilitat pressupostària que ens havia imposat el Sr.

Aznar. Però certament aquest Govern neda en l'abundància, almanco té prou doblers per fer grans infraestructures innecessàries i per mantenir una ruïnosa televisió de partit. Així que supòs, hauríem de suposar tots, que no tendran cap inconvenient, cap ni un, en retirar una petita quantitat del munt general per dedicar-la el darrer any a complir la seva promesa electoral, la gratuïtat dels llibres de text. Però bé, reiter el nostre vot favorable als tres punts de la proposició, esper que la nostra esmena sigui acceptada i posada en conseqüència a votació. Així com també esper, per coherència, un vot unànim d'aquesta cambra perquè a la fi la gratuïtat de l'educació sigui més que anunciat, sigui a la fi una realitat.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies Sr. Riudavets. Per part del Grup Parlamentari Popular té la paraula el Sr. Simó Gornés.

EL SR. GORNÉS I HACHERO:

Gràcies Sr. President. Bon dia senyores i senyors diputats. Venim a ratllar avui d'un tema, la gratuïtat dels llibres de text, recurrent en aquesta legislatura i a l'anterior també, el que indica que no és aquesta una qüestió nova d'ara, sinó que té una llarga història a la nostra comunitat autònoma. El PSOE presenta tres punts d'acord que es poden resumir en endegar mesures econòmiques, etcètera, perquè la Conselleria d'Educació impulsi la gratuïtat dels llibres de text. El segon, que el dret de la gratuïtat descansi sobre el sistema de préstec o dipòsit de llibres, implicant els centres escolars. I el punt tercer que es demana que el Govern estableixi ajudes específiques per a l'adquisició de llibres de consulta d'ús general per a l'aula. Aquests són els eixos principals de l'argumentació del PSOE.

He de dir també, tal i com queda expressat a la nostra esmena, que el PP està d'acord, amb matisos que tots vostès poden observar en una part del que se'ns proposa. Però també he de dir que és el mateix PSOE, aquest mateix partit, el que va presentar el setembre del 2003, és a dir, durant aquesta mateixa legislatura, una proposició de llei en la qual demanàvem mitjançant un únic punt que el Parlament instés el Govern a fer gratuïts els llibres de text en els centres sostinguts amb fons públics, per a tots els nivells obligatoris i gratuïts de l'ensenyament, una proposta presentada per la Sra. Calvo, com tots vostès saben. Proposició que va retirar dia 10 d'octubre del mateix any sense massa explicacions. És també el mateix PSOE que l'any 2002, mitjançant el seu portaveu, deia el 26 de març del 2002 literalment: "jo crec que podríem aprovar avui aquí una resolució que en el seu primer article d'aquesta llei, -es referia a la LOCE-, inclogui no només la gratuïtat del llibre sinó també els fons necessaris que aportarà el Ministeri d'Economia o el Ministeri d'Hisenda de l'Estat espanyol per cobrir aquestes necessitats".

Com hauran deduït tots vostès, l'any 2002 no governava el PSOE en el Govern d'Espanya. És a dir, fa només 4 anys el PSOE demanava que fos Madrid que sufragués la gratuïtat dels llibres de text. Al cap d'un any ja s'oblidava d'aquest extrem, en la seva proposta d'acord presentada a l'inici d'aquesta

legislatura, oblit que es manté encara avui en dia. O tal vegada no és oblit, sinó un canvi de criteri. És a dir, durant l'anterior legislatura el PSOE vota en contra de la gratuïtat dels llibres de text perquè vol que ho pagui Madrid, o el que és el mateix, vol que ho pagui un Govern del Partit Popular. I ara que el PSOE governa a Madrid volen que ho pagui tot el Govern balear. De Madrid ja no en ratllen vostès tant aquesta legislatura.

He de dir que la proposició no de llei que ara presenta el PSOE i millora bastant quant el contingut de la primera i torn a dir que coincidim en alguns extrems de fons. L'evolució del PSOE en aquest aspecte ha permès que s'apunti cap aspectes que nosaltres hem explicitat en mocions i en diferents propostes dutes, presentades a ajuntaments i altres institucions públiques de les nostres illes i que van en la línia de la nostra esmena, sobretot el que fa referència al sistema de préstec. Per tant, crec que hi ha una base de coincidència entre uns i altres. El Partit Popular ha presentat una esmena que vol precisar més les línies per les quals es pugui finalment articular un sistema d'ajudes que permetin donar solució a aquest problema. Els forts canvis socials que està experimentant la nostra societat obliga al Govern balear, a la Conselleria d'Educació més concretament a arbitrar un sistema d'oportunitats educatives que arriba a tothom i entre aquestes possibilitats hi ha la de rebre ajudes per compensar les mancances que hi pugui haver en molts d'àmbits: personal, familiar, econòmic.

Pensem així que s'ha de caminar cap a la gratuïtat dels llibres de text primer i sobretot en el cas dels alumnes més desfavorits, aquells que depenguin de famílies en situació econòmica desfavorable. En aquest sentit he de dir que els pressuposts per a l'any que ve ja contempen una partida, concretament en el programa 423A, per encetar una línia d'ajuda cap als més desfavorits. Paral·lelament la Conselleria d'Educació ha començat a estudiar la implementació d'un programa d'ajudes o de subvencions a tots aquells centres que duguin a terme campanyes de reutilització de llibres, de fitxes o de material fotocopiabla, constitució de fons bibliogràfics, d'aula o préstec de llibres. Aquest procés que ja han iniciat alguns centres escolars mereix comptar, en el nostre entendre, amb un programa d'ajudes o subvencions per tal d'incentivar aquestes iniciatives i així ho està fent la Conselleria d'Educació.

Per tant, creim que la Conselleria d'Educació està donant compliment a allò que diu el punt 2 de la proposta del PSOE. Però igualment nosaltres hem presentat una proposta del redactat que va en línia semblant al text del PSOE i que vol demostrar la voluntat del PP en arribar a un acord en aquesta matèria. Respecte al punt 3 de la proposta hem de dir que tots els centres disposen de pressupost, com tots vostès saben, per a l'adquisició de material bibliogràfic i és el centre el que decideix el percentatge de pressupost que hi pot destinar i que fixa la prioritat a l'hora d'adquirir un o un altre fons.

Per tant, hem de concloure que el Govern balear està iniciant aquest procés necessari que esmentava al principi de la meua intervenció, per arribar en primer lloc als més necessitats. Aquest procés conflueix en les iniciatives d'alguns ajuntaments, els que jo conec ara mateix, dos governats pel PP, Calvià i Palma i crec que també el d'Eivissa, que estan destinant esforços en aquest sentit. Però un dels arguments centrals de la

nostra esmena és la reclamació al Govern d'Espanya de fons de finançament que ens ajudin a poder fer front a aquestes despeses, que es calculen entre 10 i 14 milions d'euros, segons han fet públiques diferents organitzacions.

Si volem afrontar amb garanties aquest procés ens fa falta tenir uns crèdits que no varen venir contemplats a la transferència d'educació, el que juntament amb l'enorme creixement de la població escolar que ha experimentat la nostra comunitat, cosa que no ha passat a altres, fins i tot allà on ha disminuït la població escolar i compten amb el mateix pressupost, fa que estiguem en un escenari deficitari en aquest sentit. Necessitam l'ajuda del Govern espanyol per afrontar aquesta despesa i jo deman al PSOE que ens ajudi en aquesta reclamació, és a dir, que ens ajudi a reclamar allò que reclamava fa 4 anys i faci el que deia que s'havia de fer llavors. Nosaltres no hem canviat de postura en aquest sentit i ho dic ben clar, volem ajuda. No dic que volem que ho pagui tot Madrid, dic que el Govern balear vol ser partícip d'aquesta política per ajudar a l'adquisició de llibres de text, tot conjugant els interessos de les famílies més necessitades i d'anar ampliant el ventall de possibilitats. Però també tenint en compte la supervivència del sector editorial que també està immers en una dinàmica en la que qualsevol canvi pot suposar problemes per a aquest sector. Amb açò només vull dir, no se me mal interpreti, que l'encaix de les mesures a prendre s'ha d'estudiar bé perquè no surti ningú perjudicat i tot sortim beneficiats, si és possible.

I ja per acabar amb tot açò el que vull deixar clar és que el Partit Popular està desenvolupant una política clara i esforçada que vol aconseguir, passa rere passa, un millor sistema educatiu per als nostres alumnes. Reconeixem que les mancances i les necessitats continuen essent moltes, però creim que s'estan fent bé les coses, que s'estan donant passes perquè millorem en el nostre sistema educatiu any rere any i desitjam que aquesta feina pugui tenir continuïtat en el futur.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Gornés.

(Petit aldarull a la sala)

Tenen la paraula els grups que no hagin presentat esmenes. El Grup Mixt vol intervenir? Perdó? Sr. Crespí.

EL SR. Crespí i PLAZA:

Gràcies, Sr. President. Demanaria la paraula per al·lusions.

(Intervenció inaudible)

Jo crec que m'ha esmentat d'una manera bastant clara, és a dir, dient que el portaveu va intervenir. Clar, el portaveu del grup era jo en aquell moment.

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Jo, Sr. Crespí, la veritat...

EL SR. Crespí i PLAZA:

Jo deix que el president decideixi, no m'agradaria que decidís un diputat.

EL SR. PRESIDENT:

Jo, Sr. Crespí, la veritat és que no he notat que l'haguessin al·ludit, però..., vaja, si...

EL SR. Crespí i PLAZA:

És un aclariment.

EL SR. PRESIDENT:

Un aclariment? Venga, faci ús de la paraula.

EL SR. Crespí i PLAZA:

Gràcies, Sr. President. El diputat que ha intervengut ha citat una intervenció meua de la passada legislatura com a portaveu del Grup Socialista, en la qual jo em reafirm, en aquell moment allò que vaig dir i que és cert, que ell ho citat. No obstant això el que vull dir és que un diu les coses d'acord amb les circumstàncies. Avui tenim a punt d'aprovar un Estatut que millora i modifica els criteris de finançament d'aquesta comunitat autònoma, i per tant allò que era vàlid a un moment en aquests moments ja no ho és.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Crespí. Sra. Dolça Mulet, vostè té la paraula.

LA SRA. MULET i DEZCALLAR:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, moltes vegades, i especialment els darrers anys, s'ha estat parlant de la Constitució Espanyola. La Constitució Espanyola ha adquirit per a alguns un valor de dogma de fe, però aquest dogmatisme de la Constitució Espanyola s'aplica únicament en algunes qüestions, i molt concretament en allò referit al model territorial de l'Estat espanyol. Si parlem d'altres temes la Constitució pareix no existir, i és el cas de l'ensenyament gratuït. A l'article 27.4 de la Constitució diu que l'ensenyament bàsic és obligatori i gratuït. Aquest article reconeix un dret fonamental dels ciutadans de l'Estat espanyol, un dret que consisteix a poder accedir a l'educació de forma gratuïta, i si bé s'han donat passes importants en aquest camí, en queda una que s'hi resisteix: queda la passa d'aconseguir la gratuïtat dels llibres de text, perquè quan parlem de la gratuïtat de l'educació no es tracta tan sols d'aconseguir que l'accés als centres escolars sigui gratuït, sinó que ha de ser tot el procés educatiu, i els llibres de text suposen una càrrega econòmica molt important per a les famílies.

El Govern de les Illes Balears és competent en matèria educativa, i el Partit Popular, que forma part d'aquest govern, que es va presentar davant els ciutadans de les Illes Balears amb la promesa d'oferir la gratuïtat dels llibres de texts per a tots, després de tres anys i mig aquesta promesa està incompleta. Poden cercar arguments i excuses per intentar justificar-ho, però la realitat és que prometeren una cosa que no han fet. No es tracta de pagar els llibres o no pagar-los, es tracta de complir els compromisos o no fer-ho, i es tracta de complir allò que diu la Constitució o no complir-ho.

Davant aquesta situació alguns ajuntaments han hagut de fer la guerra pel seu compte. Donat que han vist que el Govern de les Illes Balears o no en sabia, o no volia, o no podia complir les seves promeses, alguns municipis han donat una passa endavant i ja n'hi ha que han posat fer-se càrrec de les seves despeses, que suposa la compra de llibres de text per a alguns alumnes dels seus municipis. Però això suposa un problema que també és responsabilitat del Govern, i aquest problema és que els municipis rics poden fer-se càrrec d'aquesta despesa, i els municipis amb menys recursos no. Per tant ja no sé qui incompleix les promeses o que s'incompleix allò que diu la Constitució. És que, a més a més, aquesta actitud està provocant la ruptura del principi d'igualtat en matèria tan sensible com és l'accés a l'educació.

Avui tenim una magnífica oportunitat per aclarir què pensam fer. Poden dir que es faran càrrec dels llibres de text o poden dir que no se'n faran càrrec. Si se'n fan càrrec, diguin quan i com, i si diuen que no ho faran, mirin de no donar les culpes als altres. El compromís era seu i era la seva responsabilitat.

Pot ser, i és cert, que les transferències en educació varen ser esquifides. Unió Mallorca així ho va denunciar, però són les transferències que vostès ens donaren. La veritat és que tenen vostès la responsabilitat que a les Illes Balears tots els alumnes puguin accedir a l'educació de forma gratuïta, i tenen la responsabilitat que els alumnes de les Illes Balears rebin tots els mateix tractament, sense que depengui de si viuen a un municipi ric o pobre. Per això avui Unió Mallorca donarà suport a la proposició no de llei. Demanam claredat al Govern de les Illes Balears i al Partit Popular. Diguin-nos què volen fer, com ho faran i quan ho faran. Suposam que els compromisos que puguin adquirir davant aquesta cambra tendran més possibilitat de complir-se que aquells que vostès escriuen en el seu programa electoral.

Moltíssimes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Mulet. Pel Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Els Verds, Sra. Rosselló.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

Gràcies, Sr. President. Senyors diputats, senyores diputades, en primer lloc vull donar la benvinguda a la consellera d'Immigració que és l'única que en un debat sobre educació del Govern està asseguda en el seu seient, diríem, tenint en compte que desgraciadament quan parlam d'educació la majoria del

Govern falta en aquesta cambra, la qual cosa dic perquè es veu que interessin altres temes però el tema educatiu no.

(Remor de veus)

Dit això, dit això, que és la veritat, maldament no els agradi escoltar-ho, he de dir que el nostre grup votarà a favor de la proposició no de llei que ha presentat el Partit Socialista per a la gratuïtat de llibres de text a l'ensenyament obligatori, i ho farem per diverses raons que d'alguna forma ja s'han dit abans però que el nostre grup també vol reiterar.

En primer lloc aquest fet, la gratuïtat dels llibres de text, hauria de ser ja una realitat. Fa tres anys i mig, quasi tota la legislatura, que debatem sobre aquest tema, i sobretot vull recordar, que també s'ha fet, que existeix un compromís parlamentari, un compromís que es va fer per unanimitat de tots els grups parlamentaris que es fes efectiva aquesta gratuïtat, i encara no és així. El Govern una vegada més incompleix els acords parlamentaris i, a més, no passa res, curiosament no passa res. Això té un nom, per a nosaltres, un nom molt clar, que és falta de responsabilitat política, en aquest cas, falta de responsabilitat política en l'educació dels infants i joves d'aquesta comunitat. Però si pel cas d'Andratx, com fa una estona, no assumeixen responsabilitats polítiques, què han de fer per un tema com és la gratuïtat dels llibres de text?, amb la qual cosa no ens ve de nou aquesta situació, com dic, que al Partit Popular els acords parlamentaris li siguin absolutament igual.

Vull recordar per això, perquè s'ha de recordar, s'ha de recordar -bé ens recorda el Partit Popular els quatre anys del pacte, que pareix que és l'únic que ha existit en aquesta comunitat-, que el novembre...

EL SR. PRESIDENT:

Per favor...

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

...el novembre del 2003 es va aprovar, com dic per unanimitat, una proposició no de llei presentada pel nostre grup, que va ser a més..., es varen presentar esmenes per part del Partit Popular, i es va acordar i assumia un compromís, un compromís, que deia ben clar -i si m'ho permeten ho llegiré molt ràpidament- "el Parlament de les Illes Balears insta el Govern de les Illes que col·labori amb els ajuntaments i altres organismes de les Illes Balears en el disseny d'un sistema per garantir de cara a propers cursos la gratuïtat dels llibres de text als alumnes, especialment a aquells en situació socioeconòmica desfavorable, inscrits als nivells d'ensenyament obligatori dels centres públics i concertats, i que col·labori econòmicament per a la seva posada en pràctica. Segon: preferentment aquest sistema ha de descansar sobre els següents supòsits: a) Minimització de la despesa global amb implicació dels centres per tal de promoure l'ús de llibres reutilitzables i altres eines pedagògiques com les fitxes, material fotocopiabla, etc.; i b) Constitució de fons bibliogràfics d'aula que romandrien com a propietat del centre, que serien utilitzats pels alumnes en règim de préstec. A la seu del Parlament, 4 de novembre del 2003, el

secretari en funcions Miquel Àngel Jerez i Juan i el president Antoni Pastor i Cabrer”.

Idò dos anys després el Sr. Conseller es desdeia d'aquest acord i ens assegurava, tal com ja ha esmentat la portaveu del Partit Socialista, en aquesta cambra que això no es faria sense cap explicació del perquè, quan era un compromís parlamentari, un compromís parlamentari -si no què venim a fer aquí?-, i deia que faria una convocatòria de subvencions a diverses institucions, AMPA, centres educatius i ajuntaments. Més enllà d'aquestes paraules de compromís desgraciadament poca cosa més. Aquestes convocatòries, nosaltres no les hem vistes, i tampoc no passa res.

Per tant és evident que hauré de fer, a més, referència -també se n'hi ha fet- a la promesa electoral del Partit Popular sobre la gratuïtat de llibres de text. I per què faré esment a aquest tema?, perquè el Govern del Partit Popular s'ha omplert la boca al llarg de tota la legislatura de dir que tenia el programa electoral i era el seu compromís. Ha fet autopistes perquè les tenia escrites, segons ells, en el seu programa electoral; algunes no hi eren, però així i tot les ha fetes. Temes d'ordenació del territori, eliminació de parcs naturals, triar centres escolars per part dels pares i de les mares, augmentar la dotació de la concertada... Moltes coses estaven en el seu programa electoral, però i la gratuïtat dels llibres de text, que hi era i ara no passa res? Això a vostès, sobretot a final de legislatura, els hem de demanar una explicació, perquè si no realment el que fan, crec jo i diria, és riure's del sant i de la festa. Per tant jo crec que promeses de màrqueting ja n'hi ha prou; el que ha de fer és, sobretot, actuar.

En segon lloc, dit això, que ja hauria de ser una realitat, és una realitat clara, necessària, abordar a nivell educatiu. Jo no entraré també ja en allò que s'ha dit, el tema de la gratuïtat dels llibres de text és una qüestió que entenem que és lògica dins el sistema de gratuïtat de l'ensenyament obligatori; també que suposa una càrrega financera important per a les famílies, sobretot de poder adquisitiu baix o mitjà, i que la despesa més o manco per curs i nin o nina és aproximadament entre 100 i 250 euros. Per tant entenem que és bàsic abordar aquest tema i, a més, una altra qüestió que també s'ha dit però que jo hi vull insistir: aquí es parla molt fins i tot de certa moral i de certs valors. Jo vull parlar de valors, i precisament amb els valors que voldria intentar reblanir el seu..., no ho sé, no sé exactament..., la seva ètica, seria precisament el valor de la reutilització, del reciclatge com un valor educatiu important de responsabilitat, com un valor precisament de respecte als nostres recursos i sobretot enfront d'una societat consumista on s'aposta per usar i tirar; nosaltres creim que es tracta també d'introduir nous valors educatius a través d'un tema o d'un sistema com és aquest de la gratuïtat de llibres de text i tot el que això implica.

Per tant entenem que, com he dit, és un problema que hem d'abordar, que s'hi ha de fer feina, que evidentment no som els únics; molts de països, moltes comunitats, molts d'ajuntaments han cercat estratègies per fer-ho i moltes d'elles, per tant, ens poden servir fins i tot en alguns casos com a model.

Per tant jo, dits o fets aquests dos punts que per a nosaltres són clars, que ja hauria d'estar fet, que és un problema o és una

situació que s'ha d'abordar, també voldríem demanar: què esperam per fer alguna cosa?, què esperam perquè realment hi hagi alguna actuació? Creim -i vaig acabant- que la proposició no de llei que ens ha presentat el Partit Socialista va en aquesta línia i per això hi donarem suport i la consideram molt idònia, tenint en compte que encara hi ha oportunitat i que encara hi ha possibilitat.

En primer lloc, i en el primer punt, diu la proposició que es tracta d'engegar mesures econòmiques i altres per al pròxim curs per garantir aquesta gratuïtat. Nosaltres proposam al Partit Popular que ara que estam fent un debat sobre els pressupostos, idò que realment s'inclouin dins aquests pressupostos partides idònies i adequades per poder dur endavant aquesta gratuïtat dels llibres de text. Nosaltres els convidam precisament a fer-ho ara, que queda una setmana encara per a l'aprovació definitiva.

En segon lloc, el segon punt, el sistema de préstec o depòsit de llibres implicant els centres escolars per promoure l'ús de llibres reutilitzables; també està clar que hi estam absolutament d'acord; creim que a més l'esmena del PSM millora, a més, substancialment aquesta proposta, i creim que en aquest sistema s'ha d'implicar tota la comunitat educativa i també, evidentment, per què no?, al sector llibreter o editorial. Crec que fer o dir, com fins i tot es va dir en algun moment, que el fet que els llibres es reutilitzassin d'alguna forma suposava posar en perill un sector econòmic, crec que això és bastant greu, perquè no és així, i precisament es tractaria d'implicar aquest sector i donar més valor al seu ús i a la cura dels llibres. Reutilitzar els llibres nosaltres volem tornar dir que no posa en perill el sector editorial sinó tot el contrari; el que importa o la reutilització dels llibres posa en valor els valors de solidaritat, els valors de responsabilitat, el valor de la reutilització, els valors de la lectura, els valors també del respecte, els valors de poder saber què significa poder crear xarxes i per tant intercanvis, i fer front a una societat on els valors pràcticament estan basats en l'individualisme i una societat basada, com dic, en l'usar i el tirar. Nosaltres creim que aquests valors tenen un pes molt important i per això creim que en aquest àmbit també s'hi ha d'incloure.

I en tercer lloc el tercer punt que ens presenta el Partit Socialista, que és establir ajudes específiques per a l'adquisició de llibres de consulta, també hem de dir que nosaltres hi estam totalment d'acord. Creim que les matisacions que s'ha fet per part del portaveu del PSM estan en la línia del que nosaltres volíem d'alguna forma dir; entenem que els centres han de poder tenir, han de disposar del marge per poder-ho fer en funció dels seus criteris pedagògics, i en aquest sentit, per tant, i per acabar, hem de dir que el nostre grup donarà suport a una proposició no de llei, però evidentment ho feim amb ànim positiu però també amb ànim de demanar al Partit Popular que deixi de fer promeses i actuï, perquè només els vull recordar una cosa: vostès tenen la responsabilitat política, tenen la responsabilitat també parlamentària, tenen la responsabilitat de poder-ho fer.

I per acabar, sobre les seves esmenes sí que vull dir una cosa: passen com sempre la pilota als altres, passen la pilota als centres, passen la pilota sempre a Madrid, i són incapaços vostès d'assumir responsabilitats. Això és com dir aquests infants que són encara menors d'edat i se'n van a son pare o a

sa mare i li diuen: “Donam 100 euros i deixa que jo em guanyi la vida”. Jo crec que en aquest sentit cal que aquest govern d’una vegada faci un resum del que ha passat sobre aquest tema durant aquests quatre anys i doni la possibilitat en aquestes darreres setmanes que ens queden de debat dels pressupostos de fer una passa endavant i realment aprovar la possibilitat que la gratuïtat dels llibres de text sigui un fet. Jo llavors els donaré l’enhorabona. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Rosselló. Sra. Alberdi.

LA SRA. ALBERDI I CASTELL:

Moltes gràcies, president. En primer lloc moltes gràcies als grups que han dit que donaran suport als tres punts d’aquesta proposició que hem presentat. He escoltat molt atentament les propostes d’esmena que han fet el grup del Partit Popular i el grup del PSM, i començaré per argumentar l’esmena de substitució que planteja el Partit Popular.

He escoltat amb molta atenció la seva intervenció, Sr. Gornés, però no m’ha quedat clar si el que planteja -em sembla que el Sr. Gornés no hi és- si el que planteja és que hi hagi aquest sistema, o sigui que s’inclogui dintre de la manera de fer-ho una subvenció directa a les famílies a través d’un xec escolar. No ho he entès bé; si és així naturalment no ho acceptarem, perquè precisament aquesta fórmula, quan s’aplica de forma exclusiva...

EL SR. PRESIDENT:

Per favor, si són tan amables...

LA SRA. ALBERDI I CASTELL:

...és l’única que no garanteix el segon punt fort de la nostra proposta, que és aconseguir la reutilització dels llibres de text; i si el que proposa és que es faci una subvenció específica als centres, ara ho acabarem de parlar quan parlem de la proposta del PSM, que és exactament el que diu la proposta del PSM.

Quant al segon punt vostè ha comentat que ja s’està..., en realitat és exactament el redactat del nostre tercer punt. Per tant no li faré cap..., cap cosa perquè és exactament igual que el que nosaltres proposem en tercer lloc. Vostè ha comentat que la conselleria ja està estudiant unes ajudes per donar als centres per començar aquestes experiències de reutilització dels llibres. Jo naturalment no les he vistes al pressupost, però tenim l’oportunitat de parlar-ne demà, quan ho discutim a comissió, i la setmana que ve quan ho discutim al ple.

I arribem al tercer punt. Jo ara faré unes quantes preguntes per aclarir-me perquè estic confosa. Vegem, el Partit Popular va fer una promesa electoral relativa a la gratuïtat dels llibres de text?; la resposta és sí. Té la Conselleria d’Educació les competències completes per poder fer aquesta promesa electoral i per poder portar a terme els compromisos que ha fet davant d’aquesta cambra?; la resposta és sí. Hagués pogut el govern del Sr. Matas prioritzar aquesta despesa, que dins el món general que té aquesta comunitat autònoma significa ben

poc, en lloc de prioritzar-ne altres que la immensa majoria de nosaltres considerem que no són les adequades?; la resposta és sí. Ha necessitat algun aval del Govern central aquesta comunitat autònoma per endeutar-se per 50 anys, com ha fet per subvencionar coses que nosaltres considerem que no són en absolut prioritàries ni tenen res a veure amb la gratuïtat dels llibres de text?; la resposta és no. Això té un nom, jo els ho he dit sempre, té un nom: es diu perversió de les prioritats en la inversió; vostès inverteixen en coses que no interessin en aquesta comunitat i deixen d’invertir en coses que haurien d’invertir. I la segona manera de dir-ho és cinisme polític, i jo no dedicaré ni un minut més a rebatre-ho. Per tant anirem per feina.

Sr. Riudavets, la seva proposta. La seva proposta d’esmena té dues coses que a mi em semblen molt important i molt interessants. La primera és que vostè afegeix aquest aspecte de material de suport didàctic que jo no he inclòs que em sembla que hi ha de ser. I la segona també crec que el que vostè proposa és un bon sistema, el que passa és que no tinc clar que hagi de ser l’únic sistema; llavors la seva formulació és una mica taxativa i jo el que li proposo és una esmena..., una transacció; li proposo que el redactat quedi de la següent manera: “El dret a la gratuïtat dels llibres de text s’estudiarà concretar-lo mitjançant una dotació anual i específica”, i seguirem exactament amb el mateix redactat. Aquesta seria la proposta que li faria i llavors acceptaríem la seva esmena d’addició al punt 2, que quedaria com a punt 3.

Jo no vull parlar més. Només vull dir que el Partit Popular, vull recordar aquí que el Partit Popular ha demostrat al llarg d’aquesta legislatura el respecte que té a aquesta cambra a l’hora d’incomplir els seus compromisos quan parlem de la gratuïtat dels llibres de text. Ho he dit jo, i he passat revista als *Diaris de Sessions* per veure tots els seus incompliments. Vostès ja han demostrat el respecte que els mereix aquesta cambra, ja ho han demostrat i ho continuaran demostrant segurament ara sense acceptar-nos les esmenes que els fem en aquest sentit en el pressupost. Ara el que votem és el respecte que vostès tenen al conjunt de la ciutadania d’aquesta comunitat, perquè vostès li han fet unes promeses. Ara tenen l’oportunitat de complir-les; ara el que estem votant és això, el respecte que vostès tenen a tot el conjunt d’aquesta comunitat.

Moltes gràcies.

(Petit aldarull a la sala i alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Alberdi. Sr. Riudavets.

EL SR. RIUDAVETS I FLORIT:

Gràcies, Sr. President. Entenent que vostès accepten que és un bon sistema però que n’hi ha d’altres de complementaris, acceptaré la transacció.

EL SR. PRESIDENT:

Molt bé. Senyores i senyors diputats, si els sembla bé passam a votació.

26 vots a favor, 30 en contra, cap abstenció, per la qual cosa queda rebutjada aquesta proposició no de llei.

III.2) Proposició no de llei RGE núm. 7916/06, presentada pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a creació d'una comissió d'investigació en relació amb les subvencions rebudes per l'Associació Familiar de Balears.

Tot seguit debatrem la proposició no de llei RGE núm. 7916/06, presentada pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a creació d'una comissió d'investigació en relació amb les subvencions rebudes per l'Associació Familiar de Balears. Per defensar la proposició no de llei té la paraula el Sr. Riudavets.

EL SR. RIUDAVETS I FLORIT:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, els he de dir que a l'hora de presentar aquesta proposició no de llei, on demanam la creació d'una comissió d'investigació, el nostre grup parlamentari ha estat ben conscient, som ben conscients, que, de la nostra proposta, se'n podria fer i se n'intentarà fer una interpretació intencionada i demagògica molt lluny de les nostres veritables intencions. Així idò em permetran que comenci la meva intervenció fent una reflexió global sobre les motivacions de la proposició i la importància, sobretot la importància, que li atorgam.

En primer lloc hem d'assenyalar que va ser registrada els primers dies de setembre, i per aquelles coses de la mecànica parlamentària fins avui, en el darrer plenari normal d'aquest període de sessions, no ha pogut ser debatuda. I faig aquesta precisió per una raó ben senzilla: les darreres setmanes, segons ha publicat un periodista que sol ser en aquesta cambra, ben informat, sembla ser que l'aixeta de les subvencions s'ha tancat bastant per a aquesta associació. Els asseguro que quan vam presentar la proposició l'aixeta encara rajava, i com rajava! Si més no, s'hagi aturat aquesta febre subvencionadora cap a aquesta associació, el que és indubtable és que el Govern de les Illes Balears li ha concedit durant aquesta legislatura ajuts econòmics fora de tota mesura, subvencions desorbitades, molt per sobre d'allò que és normal per a entitats d'aquestes característiques. Entrarem en açò, però, posteriorment i amb molt més deteniment.

Ara, però, vull deturar-me un moment en una consideració que pens que és fonamental: des del PSM-Entesa Nacionalista defensam el dret que té qualsevol ciutadà d'associar-se; defensam el dret que té qualsevol ciutadà d'opinar allò que vulgui, i defensam el dret que té qualsevol ciutadà d'expressar les seves idees mentre no vulnerin la legalitat. Per tant que quedi clar que la meva intervenció no pretén en absolut criticar la ideologia d'aquesta *Asociación Familiar*. Sens dubte som totalment contraris a les idees que preconitzen, totalment contraris, les rebutjam absolutament, però no empram ni volem emprar aquesta cambra per combatre-les; hi ha altres llocs per donar-los combat i sens dubte ho farem, ho feim i ho continuarem fent. La nostra proposició no entrarà en el discurs de l'*Asociación Familiar*; respectam les idees de tothom malgrat sovint, com és aquest cas, ens semblin molt poc respectables. No és aquesta la qüestió, que ningú no

s'equivoqui i vulgui jugar a la demagògia d'una pretesa persecució; no és aquesta la nostra intenció, repetesc. Estam aquí per fer control polític del Govern i aquest és el nostre objectiu.

Perquè acceptam, acceptam, que una associació defensi postulats contraris als nostres, per molt discriminatoris, irracionals i retrògrads que ens semblin. El que no podem acceptar i no acceptam és que açò es financii per sobre de qualsevol mesura des del Govern de les Illes Balears. I aquí hi ha el bessó de l'assumpte, és la qüestió fonamental. El Govern de les Illes Balears ha finançat la creació, el funcionament i la projecció pública d'aquesta associació; ho ha fet discriminant la resta, ho ha fet amb un clar tractament de favor i ho ha fet per clars interessos polítics. Aquí hi ha l'escàndol i aquí hi ha la clau d'aquesta proposició no de llei.

Permetin-me, perquè no hi hagi cap dubte, repetir les paraules de la Sra. Vicepresidenta en aquesta mateixa cambra quan deia textualment, en resposta a una pregunta de la portaveu del nostre grup parlamentari: "Dir -deia la vicepresidenta- que aquesta associació ha rebut durant l'any 2004 un conveni de 48.000 euros; durant l'any 2005, un conveni de 248.000 euros; i durant l'any 2006 un conveni de 289.000 euros"; és a dir que, segons la Sra. Estaràs, l'*Asociación Familiar* ha rebut, que sapiguem, 585.000 euros, gairebé 100 milions de les antigues pessetes, 585.000 euros, i açò, que sapiguem. Per fer una comparança ben interessant, ja que som prop dels pressuposts, saben vostès senyores diputades i senyors diputats quina quantitat s'atorga a les associacions de pares i mares d'alumnes de tota la comunitat autònoma, a totes les APIMA en conjunt? 472.000 euros, i açò que d'APIMA n'hi ha més d'un centenar. Se'ls dona manco del que en tres anys s'ha donat a l'*Asociación Familiar*. Qualcú de vostès, senyors diputats, gosaria posar adjectius a aquesta actuació? Equitatiu, imparcial, just, segur que no serien aquests els qualificatius que ningú amb un poc de seny escolliria. I és que el dibuix de la situació es comença a perfilar, el tracte de favor es comença a veure clarament, però podem seguir i seguirem.

Passem ara idò a tractar, a analitzar les motivacions d'aquest tracte especial, especialíssim que el Govern de les Illes Balears ha tengut amb l'*Asociación Familiar*. Sincerament, no importa ser gaire viu per copsar quines són les motivacions, basta llegir la premsa, basta estar atent a qualsevol mesura polèmica que posi en marxa el Govern per veure que immediatament aquesta *Asociación Familiar* sortirà públicament oferint cobertura, donant suport al Govern, atacant ferotgement els opositors, d'una manera que el Govern i el Partit Popular no gosen fer. Que el Partit Popular s'oposa, per exemple, a la igualtat per al col·lectiu homosexual i atorgar-los els drets civils a què són mereixedors com a ciutadans, llavors surt l'AFA a defensar el mateix; que el Govern proposa mesures contràries a la normalització lingüística, com s'ha l'anomenat decret de trilingüisme, no passa un dia que l'AFA fa repicar les campanes en el mateix sentit; que el Partit Popular i després el Govern es treu del barret un inoperant Observatori per la Convivència Escolar, prèviament AFA ha encalenti motors amb una enquesta *ad hoc* sobre la situació a les aules; que el Partit Popular vol incloure les anomenades modalitats lingüístiques a l'Estatut, idò ja tenim l'AFA fent

campanya pel mateix tema. I així una vegada i una altra i una altra.

Jo crec que tots vostès, senyores diputades i senyores, veuen ja el motius reals d'aquest raig de doblers que regala el Govern a l'AFA. Però si qualcú es fa el cec i no ho vol veure, jo ho diré clarament: el Partit Popular ha creat i finançat l'anomenada *Asociación Familiar* perquè els faci la feina bruta, perquè els serveixi de punta de llança i de caixa de ressonància de les seves actuacions. I no és un cas únic, arreu de les illes van creant des del Govern associacions afins per a la mateixa tasca, van creant una fictícia xarxa civil per introduir dins la societat les seves concepcions. I açò, ho hem de dir clar, seria legítim que ho fes el Partit Popular, i açò seria legítim si no ho fes amb els doblers públics, s'empren els doblers de tots els ciutadans i ciutadanes de les Illes Balears per crear i finançar associacions addictes i teledirigides pel Partit Popular.

He dit que no era un cas únic, i no ho és, però tampoc no és un cas nou i, si no, recordem com en altres èpoques el Partit Popular, des de les administracions també, ja va crear a Palma una associació municipal amb la intenció de dinamitar i contrastar la Federació d'Associacions de Veïns, se'n recorden? *Nihil novum sub sole*, el que sí és nou és que ara ho fan a gran escala, en quantitats milionàries i sense emmascarar gaire el seu descarat nepotisme. Però a veure, de vegades la prepotència té açò, acaba per foradar el sac i en tenim ben recentment exemples ben sagnants.

I llavors, jo crec que tot nosaltres, senyores diputades i senyors diputats, ens hauríem de fer en consciència, veritablement en consciència, una pregunta fonamental: és lícit, és legítim, és legal que el Govern de les Illes Balears subvencioni esplèndidament, per interessos partidistes, una determinada associació discriminant la resta? Jo sé, ho sap tothom, quin serà el sentit del vot que s'emetrà pels respectius grups en el final d'aquest debat, i açò no és un secret per a ningú, però si més no, encara que sigui de bades, vull apel·lar l'ètica personal dels membres d'aquesta cambra, encara que sigui clamar en el desert, perquè tots diguem prou d'una vegada a aquesta pràctica que no s'adiu a les més mínimes regles de la democràcia. Perquè hem de deixar clara una cosa, ho torn repetir, perquè si no, ja sabem el que diran, no pens que s'hagi de vetar ningú per raó de la seva ideologia, no estic demanant que es margini ningú, per molt que les idees d'aquest ningú em repugnin, no deman açò; deman que tothom rebí el mateix tractament, deman un tracte equitatiu, deman igualtat, deman que s'acabi la utilització dels fons públics per afavorir els afins. I és que en això ens hi jugam, sincerament, molt, molt però, ens hi jugam un model de societat, ens hi jugam la concepció d'un govern per a tots; no podem acceptar la instauració d'un model clientelar on el partit al poder utilitza el Govern com a un patrimoni propi per afavorir els seus amics o assalariats i açò és el que fa ara per ara el Partit Popular.

I que ningú pensi que per 585.000 euros no val la pena muntar una comissió d'investigació, sí que val la pena i tant que val la pena, val la pena per introduir netedat, transparència i equitat en la pràctica política; val la pena per fer desaparèixer d'una vegada per totes aquest intent de crear aquesta societat clientelar que s'ha construït el Partit Popular. I que ningú sigui tan ingenu tampoc de pensar que no hi ha prou substància per

a la comissió d'investigació que demanam; substància n'hi ha i de sobra. Hem de tractar per exemple a la comissió de les mentides del Govern a preguntes parlamentàries dels grups de l'oposició, un exemple, resposta escrita d'aquest mateix 2006, ens diuen: no hi consta com a perceptor l'*Asociación Familiar de las Islas Baleares*; per escrit ens diuen açò, quan la Vicepresidenta ens ha confirmat que el 2006 els donaren 289.000 euros. I així una altra i una altra. Hem de tractar també la vulneració constant de la Llei de subvencions, la qual exigeix que aquestes s'atorguin sota el principi de publicitat i concurrència; que obliga que siguin publicades en el butlletí oficial; que no eximeix una associació com AFA d'aquests principis. Tot açò hem de tractar a la comissió d'investigació.

Hem de saber també, que no ho sabem, si se n'han donats més d'aquests 585.000 euros reconeguts per la vicepresidenta. Hem de saber també de quines conselleries han sortit les subvencions, no ho sabem tampoc. Hem de saber també en què, de ver, s'han gastat aquests doblers regalats pel Govern. Moltes preguntes, molts dubtes, moltes qüestions fosques, tèrboles, amagades, per açò demanam una comissió d'investigació, no la demanam per la ideologia de l'AFA, la qual torn repetir que és una ideologia que no compartim i que rebutjam, la demanam per quina és la nostra tasca com a diputats, per esbrinar i conèixer l'actuació del Govern, per control polític d'aquest Govern.

Jo esper, sincerament, encara que supòs que no el tendré, el vot unànim d'aquesta cambra, perquè ara, senyores diputades, senyors diputats, ara tothom parla de transparència, ara tothom parla de codis ètics que s'aplicaran, cada setmana sentim rallar de codis ètics, d'assumpció de responsabilitats; si és així, no seria entenedor que qualche grup s'oposés a fer la llum sobre aquest ús partidista dels fons públics. Així que només deman dues coses: ètica i coherència, per a alguns, potser, és massa demanar, esper que no.

Gràcies.

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, té la paraula l'Hble. Diputada Sra. Rosselló.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

Gràcies, Sr. President, senyors diputats, senyores diputades. En primer lloc, dir que el nostre grup votarà a favor de la proposició no de llei que ha presentat el PSM-Entesa Nacionalista per crear aquesta comissió d'investigació, per saber i per conèixer dins, a més, crec que la coherència i la tasca parlamentària que té l'oposició i que la té, a més, plantejada per llei, qualsevol que ho llegeixi sap que s'ha de fer, per una part, la tasca de l'oposició és fer control del Govern, i per l'altra, evidentment, presentar també iniciatives, idò entenem que és un bon què fer democràtic el fet de crear una comissió per investigar i conèixer exactament què és el que passa concretament amb aquesta associació, que jo diria que no

és l'únic que té un tracte de favor absolutament clar per part del Govern del Partit Popular.

Nosaltres també no entrarem, o sí que entrarem a qualche moment en el que és aquesta associació, però respectam totalment, també ho ha dit el portaveu del PSM, que qualsevol persona es pugui associar i pugui fer una defensa dins els marges de la legalitat del que considera que són les seves idees. Però aquí parlem d'una altra qüestió i és bàsicament de dues: en primer lloc, un tracte totalment de favor que es fa a aquesta associació, i per tant un tractament discriminatori respecte d'altres associacions. No hi ha en absolut criteris clars a l'hora de donar aquestes subvencions. I en segon lloc, que això és un tema que és una manera de fer política del Partit Popular que entén, perquè està fins i tot en el *Diari de Sessions* en molts casos i a més amb consellers diferents, que entenen que l'exercici de govern i per tant la gestió també dels doblers públics s'ha de fer per afavorir els seus, dit per, com dic, distints consellers que consideren que efectivament ha de ser així.

Nosaltres, com que rebutjam de pla, perquè entenem que amb doblers públics el que s'ha de fer és gestionar en base evidentment a uns plantejaments electorals i de la majoria, però que ha de ser una gestió clara, transparent i que tothom pugui conèixer quins són els criteris per fer les coses i al mateix temps que hi hagi uns marges d'actuació, com dic, democràtica i afavoridora del teixit associatiu, ens sembla realment molt greu que, en aquest cas, amb doblers de tots, s'estigui finançant una associació que promou, jo sí que ho diré molt clar, promou i és contrària als valors democràtics i que el seu únic objectiu és ser la veu del Partit Popular. Hi ha molts d'exemples per dir que això és així. Per tant, a nosaltres ens preocupa molt que s'utilitzin, com dic, els mitjans no només econòmics sinó el que fer d'un govern per anar només a afavorir determinades associacions. I si no facin la comissió, ens diguin que no és així i nosaltres podrem dir que, efectivament, ens hem equivocat, perquè rectificar és de savis i nosaltres, evidentment, si hi ha una equivocació, aleshores tendrem la possibilitat de fer-ho. Ara per ara evitant fer qualsevol comissió per qualsevol cosa és impossible esbrinar exactament què és el que passa.

Per tant, nosaltres hem de dir, i torn repetir, ens preocupa moltíssim el tracte de favor escandalós que es fa a aquesta associació des de l'inici de la legislatura, la qual record que ha canviat de nom, perquè abans es deia una cosa i ara se'n diu una altra; i a més, s'han atorgat, ja s'ha dit, molts doblers públics, de tots, en aquest moment, ja s'ha dit, 280.000 euros que hi ha enguany, més tots els que s'han donat els anys anteriors, perquè, sense cap criteri ni justificació objectiva, sense cap convocatòria pública de presentació on distintes entitats puguin demanar una ajuda per part del Govern, idò senzillament el que es fa és donar, com dic, doblers o subvencions a aquesta associació. Mentre el Govern, i basta mirar els pressuposts d'enguany i de la resta d'anys anteriors, escatima, almanco pel que fa a educació, ajudes a associacions de pares i mares, fins i tot al propi Consell Escolar, resulta que es donen subvencions d'una manera important a aquesta associació familiar. Per què aquesta associació i quins criteris vostès han utilitzar per donar aquest tracte de favor a aquesta associació? Nosaltres ho volem saber i per això demanam que aquesta comissió es pugui esbrinar el lloc.

Per altra banda també volem dir que -també ho ha dit el portaveu del PSM- aquesta associació familiar l'únic que fa i l'únic mèrit que té es fer de *vocero* del Partit Popular; perquè vostès vagin a la pàgina web, llegeixin els diaris, vegin qualsevol cosa del que és l'expressió pública d'aquesta associació, i únicament i exclusivament és l'avaladora incondicional de totes les polítiques que du a terme el govern del Partit Popular en temes educatius, i m'atreviria a dir que en alguns casos fins i tot morals, eh?, i la llista seria llarguíssima: el tema del decret de trilingüisme, xec escolar, elecció de centre per part de pares i mares, reivindicar l'ensenyament de religió i destacar el perill de l'assignatura alternativa, que a la seva pàgina web diu que l'educació per la ciutadania, la defineix: "*Adoctrinamiento puro y duro en un laicismo jacobino trasnochado que entra en asuntos que son propios de la familia*"; això ho diu la seva pàgina web, i a més està en els seus plantejaments ideològics.

A nosaltres ens preocupa que es donin doblers públics a una associació que realment està fins i tot qüestionant que hi pugui haver, com dic, una alternativa a la religió per a pares i mares que, com jo mateixa, consideram que no han de rebre els nostres fills una educació en el que és l'assignatura de religió, amb la qual cosa ens sembla absolutament increïble que s'estigui fent això.

Evidentment no entrarem en tot el que són altres qüestions, però allò cert és que, qüestió que surt del Partit Popular, tot d'una surt l'Associació Familiar per dir evidentment que dóna suport al Partit Popular.

Però, a més de ser l'avaladora de tot el que està fent el Partit Popular, exerceix també un activisme polític de cara a tot el que són aquestes qüestions, i en això tampoc no m'allargaré, però allò cert és que està incitant, també a través de la seva pàgina web, i si no vostès hi vagin, a liderar una batalla en contra de la LOE a mitja Espanya i tota una sèrie de qüestions que ens semblen que amb doblers públics -ho vull recordar- s'està precisament incentivant la confrontació pura i dura.

Per això nosaltres creim que també se'ns ha d'explicar en aquesta comissió què està fent aquesta associació. Jo vull recordar també, i si m'ho permeten, que a part d'aquesta associació, i també ho diuen, ja ho dic, els seus principis, i no m'estic inventant res, que ha mostrat una opinió contrària a regular l'avortament mitjançant una llei de terminis, contrària a la difusió dels mètodes anticonceptius per part de les institucions, contrària al reconeixement legal de les parelles de persones del mateix sexe, una associació amb uns plantejaments que nosaltres no compartim i podríem acceptar, evidentment, que existís, no faltaria més, ha d'existir i ha de fer la seva feina, però pagada per doblers públics, utilitzant una escola de pares i mares per transmetre aquests principis, que a més, com dic, pagada amb doblers de tots, a nosaltres això ens sembla realment una qüestió, com dic, prou greu, que entenem que és contrària als valors democràtics i volem una explicació clara d'aquest fet.

També hem de dir, i volem amb això afegir un punt més, que ens preocupa molt que aquesta associació faci estudis que a més el mateix conseller d'Educació després utilitzi en els seus arguments, estudis molt poc seriosos, molt poc rigorosos, molt

poc professionals com és l'enquesta que es va passar de l'adolescència a tots els instituts. Sí, nosaltres entenem que les coses s'han de fer molt millor, amb molt més rigor, avui en dia, l'any 2001, que hi ha, diríem, ja un avanç no només democràtic sinó a nivell professional, entenem que aquestes qüestions s'han de fer professionalment i no basades en criteris purament i únicament ideològics, com està fent aquesta associació.

Per totes aquestes raons nosaltres hem de dir que el que ens preocupa no és ni molt manco el que pugui plantejar aquesta associació que, com dic, podem -evidentment- no compartir en absolut però podem respectar, sinó que el Govern subvencioni, pagui amb doblers de tots, i molts, i molts, aquesta associació, únicament i exclusiva perquè fa, com dic, de *vocero* polític i partidista del Partit Popular, que ha creat el Partit Popular precisament per tenir aquesta pota social que no tenia en tota una altra xarxa social existent fa molt de temps perquè criticava les seves polítiques. Per això volem que ens ho expliqui el Govern; per tant seria una bona feina parlamentària saber exactament què fa i, sobretot, demanariem també al Govern que apostàs per la pluralitat, per impulsar les associacions existents de pares i de mares, i de gent que fa molt de temps que treballa i que ho fa amb criteris, a més, democràtics, amb criteris oberts evidentment a la ciutadania i que evidentment ho demostra dia a dia.

Per tant, i acab ja, és la meua darrera frase que voldria dir respecte a això, tinguin coratge, senyors del Partit Popular, perquè vostès rebutgen qualsevol comissió, no volen donar cap explicació en aquest parlament, la donen primer als mitjans de comunicació, la donen primer a qualsevol abans que a aquesta cambra. Vostès tenen l'obligació de fer-ho perquè nosaltres, com a oposició, tenim una feina i una tasca, que és controlar la tasca del Govern de les Illes Balears, i per això creim que aquesta comissió pot ser no només una oportunitat sinó sobretot per saber quina és la vertadera realitat. Si no continuarem pensant que el Govern, desgraciadament, fa un tracte discriminatori envers associacions i que amb doblers públics dóna un tracte de favor a una associació contrària als valors democràtics bàsics i fonamentals de la nostra societat.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Grup Parlamentari Socialista; té la paraula l'Hble. Diputada Sra. Aina Salom.

LA SRA. SALOM I SOLER:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Per començar, Sr. Riudavets, li he de dir que per suposat donarem suport a aquesta proposició no de llei per constituir una comissió d'investigació per poder esbrinar la intencionalitat i els motius reals de les subvencions que està donant aquest govern i per tal de comprovar si s'ajusten o no s'ajusten a la llei.

També li he de dir que no tendrà la totalitat d'aquests diputats, això està cantat, Sr. Riudavets. Al partit de la dreta, al Partit Popular, la Sra. Margalida Rosselló li demanava coratge,

i vostè demanava ètica i transparència. Miri, no hi ha ètica i no hi ha transparència i, Sra. Rosselló, no es tracta de coratge, es tracta de tenir vergonya, i tampoc no n'hi ha.

El cas que estam discutint de l'Associació Familiar de Balears, AFA, és escandalós; vostè també ho ha dit, Sr. Riudavets, però li he de dir que no se surt del guió al qual ens té acostumats, que és típic i tòpic de la política d'amiguisme que està duent a terme el Partit Popular sense cap complex, com varen anunciar, ni un en tota la legislatura, cap endavant. I ara tocam un tema que afecta directament al món associatiu, al món social, al món educatiu. Però, Sr. Riudavets, també n'hi ha d'altres, d'àmbits; hi ha l'àmbit de la sanitat, Son Espases, els serveis socials, la construcció, Andratx, directors generals, etc., etc. El funcionament sense un rumb que té el Partit Popular només està guiat per una consideració fonamental: afavorir els amics, afavorir els propers, els que són corretges de transmissió del seu missatge i de la política ultraconservadora.

El punt de partida és aquest; el mateix govern admet que ha donat prop, com ens ha dit, de 600.000 euros en tres anys a AFA, una associació, Sr. Riudavets, opaca, de la qual desconexem indicadors rellevants: no sabem la seva implantació territorial i tampoc no sabem el nombre de socis que té; una associació presidida per un senyor, el Sr. Pérez Argüelles, caracteritzat per crear empreses en moments proclius, en moments en què s'estan cuinant possibles subvencions per tirar endavant campanyes promocionals del mateix govern del Partit Popular.

Jo sí que parlaré, Sr. Riudavets, d'ideologia, perquè hem de tenir ben precís i ser ben conscients que precisament és aquesta, la ideologia, la que disposa el govern de dretes a donar subvencions a aquesta associació, una associació que tots sabem que no té transparència i que és opaca. Aquestes actuacions de l'Associació Familiar es defineixen per un furibund anticatalanisme, per un desig d'implantar corrents ultracatòliques en el món educatiu de les Illes Balears, i amb un total menyspreu, Sr. Riudavets, envers l'articulat de l'Estatut i de la Llei de normalització lingüística, i això no pot ser; per suposat que això s'ha de dir, nosaltres no tenim palestra, Sr. Riudavets, com la tenen ells per sortir i dir el que volen. A mi ningú no em demanarà què pens d'això, ni al Partit Socialista, ni al Partit Socialista de Mallorca ni a Esquerra Unida. No interessa, només interessa el seu discurs, que és aquest, és aquesta la ideologia.

Aquests aspectes, d'entrada, ja ens haurien de fer pensar, i molt, que aquest govern, quan dóna aquesta assignació de recursos a aquesta entitat, és per aquesta naturalesa. Però a més a més la generositat d'aquests recursos és totalment desproporcionada. Vostè ha donat unes dades de les associacions de pares que no arriben més que als 400.000 euros en tota la legislatura a tota la comunitat. Però com pot ser això?; ja ho he dit, quin nombre de socis tenen?, quina implantació tenen? Això és una vergonya, això és una vergonya que s'hauria de poder esbrinar i s'hauria de poder tenir la vergonya suficient per obrir aquesta comissió.

Miri, les declaracions del Sr. Pérez Argüelles es qualifiquen per les seves contínues i perseverants contradiccions. Tenim la consellera d'Immigració, que indicà que es reunia amb ella -

això ho va dir el Sr. Pérez Argüelles-, amb certs funcionaris per comprovar si podia accedir a concursos públics; després es desmentia aquest senyor amb aquestes gravíssimes afirmacions dient que la seva funció seria coordinar futures campanyes del Govern. Això ho sabem tots perquè tots ho hem llegit, això. Tot això s'ha refermat des de les més altes instàncies, com vostè ha dit, Sr. Riudavets. Des de Vicepresidència s'ha confirmat tot això, sense que no s'hagi tengut mai en compte la conculcació que es fa de la lliure concurrència en convocatòries públiques i la mateixa naturalesa de l'entitat.

En aquest sentit cal recordar que, a banda de l'integrisme religiós ultradretà que emet AFA, ens trobam davant d'una organització que defensa, per una banda, l'objecció fiscal en els mateixos moments que, per una altra, posa la mà per demanar doblers a l'administració per treballar amb població immigrant. Això és totalment de bojos.

Estam també davant d'una organització que ara s'ha despenjat amb la idea d'estudiar *el hecho cultural balear*, sense que se'ns indiqui què vol dir això; jo no ho sé. Alhora, i sortia diumenge, ho podem mirar, diumenge, deia que proposa a Menorca analitzar els jaciments talaiòtics per veure la diferència que hi ha amb els de Mallorca, tota una proclama, Sr. Riudavets -vostè és menorquí-, de la més severa incultura, ignorància. I a això li donen doblers!, a això li donen doblers. Això jo ho veig escandalós, és un veritable brollador de cabals públics que el Govern dóna de forma totalment espúria i..., tot val.

També, i aquí s'ha comentat, és cridaner que la Conselleria d'Educació s'hagi plantejat en un moment emetre el xec escolar, un instrument que genera qualsevol cosa manco igualtat d'oportunitats. Això ho sabem tots, i ells també, per això el volen posar. I en segon lloc es confirma un decret de trilingüisme que penalitza de manera notòria la pròpia llengua i fomenta encara més una situació d'arraconament de la mateixa, Sr. Riudavets. Tot això ens preocupa moltíssim. El que necessita, ho ha dit la meua companya i vostè també a l'anterior proposició no de llei, el que necessita l'educació pública a les Illes són més recursos i millors gestors, per suposat, que facilitarien la possibilitat d'endinsar-se dins un idioma cabdal, l'anglès, sense descuidar, com es pretén ara, la llengua catalana.

D'aquestes dues propostes anteriors, Sr. Riudavets, s'ha convertit en una veritable legió defensora, una legió de *cerrado y sacristía*, que diria el poeta. Miri, una legió que recorda tristament un passat del qual el Partit Popular sembla estar més satisfet que crític. Tot plegat representa una mostra més de l'actuació tendenciosa d'aquest govern, que demostra que la seva política d'amiguisme i de total inequitat en l'exercici dels serveis públics.

Per tot això, senyores i senyors diputats, donam el nostre total suport a aquesta proposició no de llei. Moltes gràcies.

(Petit aldarull a la sala)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Diputada. Pel Grup Parlamentari Popular té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Miquel Munar.

EL SR. MUNAR I CARDELL:

Gràcies, Sr. Vicepresident. Senyores diputades, senyors diputats. Sr. Riudavets, *excusatio non petita, acusatio manifesta*, vostè ve i fa una defensa dels primers minuts, dient que vostè no serà demagog, que vostè no fa, que vostè creu que no hauria d'haver fet, però ha fet, que ho va fer dins un context, que ho fa amb una preocupació, i sense cap dubte vostè no fa demagògia quan diu, ni més ni menys, que el Govern ha creat aquesta associació, perdoni'm, però no és així això, això no funciona d'aquesta manera.

Jo supòs que aquesta proposta o aquesta proposició no de llei es pot interpretar des de tres vessants, una és un judici fòbic al seu president, vostè són lliures de fer-ho o de pensar-ho, o de crear un ambient de comissions d'investigació de forma indiscriminada per crear aquest escenari en el qual ara vostès se senten còmodes preelectoralment per fer un escenari de corrupció total, o bé un desconeixement i una ignorància supina de quin és el funcionament de l'administració i de quina és la realitat social d'aquest país. Jo els diria que ahir, quan rellegia això, perquè no som un expert en aquests temes i la veritat és que m'he hagut d'estudiar molt bé una sèrie de coses entre d'altres qui era aquesta associació i què feia, i quan vaig estar cansat de llegir aquestes coses, sincerament, vaig agafar un dels llibres que tenc per ca nostra, i era un d'Eduard Punset que parlava del *alma en el cerebro*, i hi ha un punt que fa referència a la visió de Hawking, dels tres cervells, el cervell rectilià, que l'empram tots per respirar, el cervell del mamífer amb el qual tots estam d'acord, del sol surt per a tots, la terra és rodona per a tots, però el cervell del neocortex és el que fa que pensem coses tan distintes, perquè jo no estic d'acord amb el que es diu avui per aquí d'una forma reiterada, que tu ets un mentider i tu dius mentides. Jo estic convençut que vostè no és un mentider i estic convençut que els seus companys de l'esquerra no són uns mentiders, a pesar que vostès diguin que nosaltres ho som, mentiders, simplement tenim visions distintes de la realitat social. I aquestes visions distintes haurien de ser una mica més respectuoses, perquè quan hi ha un col·lectiu que defensa una opinió i que defensa uns valors, malgrat vagin en contra dels seus postulats, vostès no poden pensar que són tot el que es diu aquí que són, perquè l'administració és quasi perfecta dins una democràcia, perquè una democràcia té la capacitat de crear els factors de correcció quan hi ha una cosa perversa i no necessitam anar a cap comissió d'investigació.

Aquestes persones es recullen en una associació per defensar uns principis que els creuen legítims, per cert amb un ampli suport social, perquè aquí es diu que no se sap qui és aquesta associació, perquè si ells no ho saben s'entén que ningú no ho sap. Perdoni, ho sap molta gent, la darrera vegada que s'han posat a recollir firmes, n'han recollides 25.000, molt més dels vots que vostès tenen, i seuen aquí. El que passa és que aquest govern és un govern que està acostumat a governar, i no governa per a unes minories, governa de forma equidistant, per als que pensen com vostès a l'esquerra més llunyana, i per als que defensen altres interessos. I nosaltres defensam els ciutadans i com que defensam els ciutadans, creim que una associació que planteja, ni més ni menys, curs de tècniques

d'estudi, vostès aquí s'han fartat, i vostè concretament, de parlar de fracàs escolar, una associació que prepara cursos específics per a tècniques d'estudi. Jo crec que això és immensament positiu. Cursos d'autoestima per a nins i adolescents, vostès creuen que això és negatiu? I a més es fan. Cursos d'habilitats socials i comunicació, projectes de cursos d'orientació professional, cursos d'escola de pares, perdonin, si hi ha pares que creuen que aquests postulats són correctes per a la seva identificació moral, els hem de despreciar perquè vostès pensen el contrari? Jo estic convençut que els hem d'abraçar, com abraçam el GOB, com abraçam l'Obra Cultural i com abraçam altres associacions i unions de pagesos que moltes de vegades van en contra d'aquest govern i que estic convençut que no varen néixer per anar en contra d'aquest govern, varen néixer perquè legítimament creien que creien en una forma de viure, en una litúrgia, en una moral, i ho defensen. I nosaltres ens enriqueim amb elles, no hi anam en contra. Aquesta és la diferència fonamental, i això és el que m'estranya, i a més li ho dic sincerament, Sr. Riudavets, quan parlen amb vostès en privat, són persones encantadores i amb una visió absolutament prudent, però quan començau a divagar de forma col·lectiva dient coses contra la dreta, sincerament ens n'anau per unes estrelles que jo no compartesc i, sincerament, no puc compartir.

Em sent exclusivament andí, aquí hi ha un procés administratiu d'una associació que representa un ampli sector d'aquesta societat, vos agradi o no vos agradi, que tindrà un president a qui vostès troben el que sigui, estan dins el seu dret i jo, sense cap dubte, no som aquí per defensar-lo, som aquí per defensar la transparència en unes subvencions que es donen per un programa de tres anys, que no és res improvisat, i que es fa un seguiment escrupolós administratiu amb totes les condicions que marca la Llei de subvencions i que es farà de la forma més transparent i més correcte i no se necessita cap comissió d'investigació.

Però és que vostès quan fan la presentació de la seva proposició no de llei, ja demostren quin és el seu "talant", el seu tarannà -ara estam amb el tarannà-, quan diuen "atès, per altra part, que l'esmentada associació ha anat realitzant declaracions públiques que han causat alarma i indignació entre gran part de la societat". Abans de venir aquí he anat al bar d'aquí davant, i aquí fora ho he demanat a deu persones, una enquesta ràpida, de les deu persones, cap no coneixia qui era AFA ni cap no sabia qui era el Sr. Argüelles, de manera que aquesta "gran part" deu ser una distorsió òptica o una perversió democràtica, que encara seria pitjor, els il·lustrats i els falsos intel·lectuals d'esquerres tenen tendència a pensar que el seu vot val més que els de cinc pares de família treballadors, perquè com que vosaltres teniu més ciència infusa, el que deis representa més gent, no, representa la que és democràticament, quatre diputats, i aquí, trenta.

(Aplaudiments i aldarull a la sala)

Per tant, aquest respecte és el respecte de la democràcia i quan hi ha un col·lectiu que fa una feina ben feta, i l'administració la supervisa, si no agrada, és respectuós, però s'ha de dir amb fonaments, no amb el cor.

Per això, direm que no a aquesta proposta, per desmesurada i perquè creim que és innecessària. Nosaltres ho defensarem aquí on ho hem de defensar, que és a la Llei de l'administració, compleixi o no el que diu, i si no ho compleixi, se li demanaran els doblers o simplement no se li donaran.

Vostès parlen sempre del Partit Popular com una eina clientelar que es dedica a fer enginyeria per ..., nosaltres guanyam les eleccions d'una manera molt més simple, parlam amb el poble, li demanam què vol i ho feim. Punt.

(Aplaudiments i aldarull)

I vostès es dediquen a fer ciència infusa i estam aquí on estam, ens hem de dividir per convertir-nos en un bloc, per cert, el tema del bloc és preocupant, eh?, perquè les retxes de bloc que posaven davant el govern del pacte i de tot això que va contra el bloc, i llavors elegiu el nom de "bloc", no se si vos ho hauríeu de fer mirar, a això.

Sincerament, no defensam ni el president ni tan sols defensam, com a grup, el que pugui dir aquesta associació; defensam que un govern que governa per a tothom, ha d'escoltar totes les parts i ha de tenir la capacitat de no governar per a minories i respectar les minories de la ultra esquerra i les minories de que no són d'ultra esquerra.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Sr. Riudavets, té vostè la paraula.

EL SR. RIUDAVETS I FLORIT:

Gràcies, Sr. President. La veritat és que m'he divertit, però abans d'explicar per què m'he divertit, vull agrair el suport d'Esquerra Unida i del Grup Socialista, i també felicitar-los per les seves brillants intervencions.

I quant al Sr. Munar, en primer lloc li vull dir, Sr. Munar, que vostè aquí no puja per donar la vida a ningú, no puja aquí dalt a donar lliçons de cervell, no puja aquí dalt a dir que si judicis fòbics, que si ignorància supina, però qui s'ha pensat vostè qui és? Un diputat com l'altre, i puja aquí dalt i ni tan sols escolta el que deim els que hem pujat abans, això per començar.

(Aldarull a la sala)

Sincerament, jo m'esperava massa d'aquest grup, m'esperava un poquet, i això ja és massa, m'esperava que escoltessin el que hem dit i no que pugessin aquí dalt a contestar a allò que pensaven que jo diria. I així no anem. Ara bé, clar, es puja aquí dalt amb la lliçó escrita i diuen que jo he dit el que en cap moment no he dit, perquè en cap moment no he criticat les idees d'AFA, que em repugnen, però no les he criticat; en cap moment no he dit res del Sr. Pedro Argüelles, que el que declara no m'agrada en absolut, em repugna, però no ho he dit. Escolti, que davall el cervell hi ha el conducte auditiu

i vostè el deu tenir tapat, jo també un poc de fisiologia en sé.
Gràcies.

Continuam. No hi ha problemes, no hi ha problemes amb l'AFA, què diu?, que va!, ells simplement escolten la societat i després fan el que els diu, (...) 600.000 euros a un grupet que no sabem ni qui són, ells sí que ho saben, eh?, i nosaltres també, nosaltres també, els *voceros* que deia la Sra. Rosselló, la caixa de ressonància, la punta de llança de tota una estratègia muntada per afavorir uns sectors molt concrets.

Ens ralla que ells són equidistants, que abracen la Unió de Pagesos i el GOB, deu ser una abraçada per veure si els ofeguen d'una vegada, perquè intenten ofegar econòmicament totes les organitzacions que no pensen com vostès, i en canvi regalen 600.000 euros a una associació que no sabia ningú ni que existia i que vostès han inflat, han creat i han promocionat, basta fer-los de caixa de ressonància.

Miri, jo els demanaré la prova del nou. Nosaltres, quan governàvem, vam subvencionar associacions, associacions que subvencionades i tot ens van criticar amb tota la llibertat que volien, faltaria més!, ens van demanar més i ens van, de vegades, fins i tot qüestionar, faltaria més que no ho poguessin fer. Digui un sol condicionament de l'AFA, els seus escolanets, els seus ventres agraiats, les seves boques pagades, això és el que han estat fins ara, però és una estratègia des del principi per crear una xarxa social, però no des del seu esforç com a Partit Popular, no de la seva feina com a partit, sinó des del Govern, amb fons públics, i açò, Sr. Munar, açò també és corrupció, corrupció i corrupció. No només hi ha corrupció a (...), açò també és corrupció.

(Aldarull a la sala)

Faltaria més! I després ell puja aquí dalt a ..., és que és seriós, eh?, a recomanar-me llibres, a dir-me que llegeixi, que m'ha dit que llegís un llibre del Sr. Punset sobre el cervell, jo n'hi recoman un, també n'hi recoman un, a vostè, un del molt senzill, que ara n'han fet la pel·lícula, *Tots els homes del rei* de Robert Penn Warren que va de la corrupció política, no li dirà res de nou, però se sentirà reconegut com davant un mirall.

Finalment, per acabar, perquè encara que em sobra temps, crec que en certes ocasions, el ventrell se't remou tant que has d'acabar les paraules per no fer un acte fisiològic aquí davant que no voldria fer; va i diu que cream, amb aquesta proposició no de llei, orquestrada entre tots, un clima de corrupció, que la vaig presentar el setembre, ho he dit al principi, si hagués escoltat ho hagués sentit, o el setembre ja sabien ells que el d'Andratx anava?, açò és el que pot ser i, per tant, ara, ha vingut tot junt. Per favor, per favor, no podem arribar més lluny en tot aquest procés que trob que és vergonyós, amb doblers públics es finança, es crea, del no res, del que era una petita *asociación familiar*, i de sobte a tots els diaris publicitat, i de sobte enquestes milionàries, i de sobte, de sobte una associació addicta, teledirigida per cobrir-los les espatlles, per fer la feina bruta.

Finalment, i ja acab, miri, Sr. Munar, de judici fòbic, cap, el seu contra qualsevol que no pensa com vostè; d'ignorància supina, potser, potser, però almenys tanta com la seva.

Gràcies.

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Sí, Sr. Munar, per què em demana la paraula?

EL SR. MUNAR I CARDELL:

Perquè ha dit dues o tres coses de la meva persona en concret, del que he dit i no ho he dit. Jo no li he dit que vostè llegís, li he dit que jo havia llegit, i estarà al llibre de sessions; dues ...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Munar, faci només un aclariment, però no entri en el debat.

EL SR. MUNAR I CARDELL:

Jo no li he dit ni li he aconsellat. I quan he parlat d'ignorància supina, he dit que hi havia tres possibilitats, que fos un sumariíssim, que fos ignorància supina, si vostè s'hi apunta, sabrà per què.

EL SR. PRESIDENT:

D'acord.

(Remor de veus)

Sr. Riudavets, també, però una cosa molt clara, eh?

EL SR. RIUDAVETS I FLORIT:

Molt breu. Jo sí li he recomanat un llibre, *Tots els homes del rei*, que tracta de la corrupció política, llegeixi'l que li anirà bé. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Senyores i senyors diputats, passam a votació.

25 vots a favor, 30 en contra, 2 abstencions. Per tant, queda rebutjada aquesta proposició no de llei.

III.3) Proposició no de llei RGE núm. 8677/06, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a aprovació de la consellera d'Immigració i Cooperació.

Seguidament, passam al debat de la Proposició no de llei RGE núm. 8677/06, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a aprovació de la consellera d'Immigració i Cooperació. Per defensar la proposició no de llei, té la paraula la Sra. Rado.

LA SRA. RADO I FERRANDO:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats. Fa gairebé dos mesos que ens van assabentar que la Conselleria d'Immigració havia estat multada per la Inspecció de Treball per una contractació irregular de la cap de gabinet de la conselleria. Ja que durant aquests dos mesos, per part del Govern, almenys per part d'alguns membres d'aquest govern del Sr. Matas, i també per persones qualificades del Partit Popular, s'han dit moltes coses, han aplicat aquestes persones, en molts casos, la doctrina del seu partit, és a dir, atacar tant el delegat del Govern com els membres de l'oposició que demanaven explicacions i rectificacions; fins i tot la consellera d'Immigració ha declarat a diversos mitjans de comunicació que no hi havia cap tipus d'irregularitat, que el que passava era que el Partit Socialista havia organitzat una campanya de desprestigi, una campanya orquestrada, deia la consellera, i que, a aquesta mateixa consellera, se l'ha intentat perseguir de moltes maneres des que va ocupar el càrrec de consellera d'Immigració.

I aquí, a mi m'agradaria fer un incís, si m'ho permeten, ja que voldria que quedàs molt clar, crec que per a molts de diputats això ja hi està, clar, però per si de cas els altres no ho tenen assumit, voldria dir que, com a personal, la Sra. Pastor em mereix tots els respecte, com a consellera, també, però com a consellera la meua obligació és denunciar quan al nostre entendre no s'actua de manera que considerem adient, però també voldria dir que en democràcia, les persones que ocupen un càrrec públic han d'estar sotmeses al control de l'oposició; com a persona particular, la consellera d'Immigració pot actuar i contractar qui vulgui, com a càrrec públic i amb recursos públics, no ho pot fer. Tot això que és tan obvi sembla que no s'acaba d'assumir, a mi m'agradaria que d'una vegada per totes tenguéssim clars aquests dos aspectes, de la part pública i de la part personal.

Per tot això, convé que fem una mica d'història i, al mateix temps, recordem els fets. La Sra. Giorgio, la cap de servei de la Conselleria d'Immigració, arriba el mes de maig del 2002 amb un visat per a una estada de tres mesos, és a dir amb un visat de turista. Després d'un intent de regularització que li fou denegat el 2003, el 2005, acollint-se al procés de regularització que va posar en funcionament el govern del Sr. Zapatero, tant criticat, per altra banda, per aquesta mateixa consellera, presenta una nova sol·licitud que li és denegada per no acreditar l'empadronament, però gràcies a un certificat expedit en hores, dia 28 estava empadronada a Palma, va aparèixer a Felanitx, i, com deia, amb un certificat expedit en hores per la batlessa de Felanitx -s'ha de veure com li agrada firmar certificats a la batlessa de Felanitx- acreditant que la Sra. Giorgio, segons investigacions de la policia local, vivia a Portocolom i, per tant, ja es pot regularitzar. Ens agradaria, ens agradaria molt a tots i sobretot als immigrants gaudir d'aquesta celeritat quan necessiten un certificat d'empadronament o qualsevol altre document. Finalment, el mes d'agost del 2005 li és concedit un permís de residència i treball en el sector de l'hoteleria per un any. L'octubre del 2005 és nomenada cap de gabinet de la Conselleria d'Immigració, canviant, per tant, d'activitat, cosa que prohibeix expressament la Llei d'estrangeria.

L'excusa de la consellera ha estat sempre, i també ens ho ha dit el conseller d'Interior en aquesta cambra, que la Sra.

Giorgio no tenia cap necessitat de sol·licitar un canvi d'activitat, ja que entrava dins el supòsit que preveu la Llei d'estrangeria, en altres ocasions s'havia parlat que hi havia un buit en aquesta llei, però, en definitiva, que l'article 40 permetia no demanar aquest canvi d'activitat. Bé doncs, convé que tinguem clar el que diu aquest article 40, que, efectivament, entre els supòsits que la llei preveu on no es tendrà en compte la situació d'ocupació, la situació nacional d'ocupació, hi ha la cobertura de llocs de confiança. Però sembla que algú, interessadament o per ignorància, no ho qualificaré, no acaba de llegir aquest apartat, perquè l'apartat acaba dient "amb les condicions establertes reglamentàriament". Per tant, l'article diu que per cobrir llocs de confiança no es tendrà en compte la situació nacional d'ocupació amb les condicions establertes reglamentàriament.

Tothom sap que una llei es desenvolupa mitjançant un reglament, i el reglament de la Llei d'estrangeria també existeix. I si llegim la disposició addicional dotzena d'aquest reglament, que du per títol, precisament, "*cobertura de puestos de confianza*", ens diu clarament que considera la llei llocs de confiança, i els especifica, i són, i em permetran que per tenir-ho tot més clar i perquè la consellera no m'acusi, una vegada més, de mesclar ous amb caragols, els llegeixi textualment: "Treballadors que desenvolupen únicament activitats pròpies d'alta direcció basades en la recíproca confiança i que exerceixen legalment la representació de l'empresa i tinguin expedit al seu favor un poder general", i continua, "tendran la mateixa consideració els treballadors altament qualificats que tinguin coneixements essencials per a la realització de la inversió i siguin especialistes o desenvolupin funcions relacionades amb la direcció, gestió i administració necessàries per a l'establiment, desenvolupament o liquidació de l'esmentada inversió". Continua l'article: "Aquests treballadors han d'estar en possessió acreditada d'experiència en la realització de les esmentades funcions o han d'haver realitzat treballs a llocs similars en l'empresa inversora o en el grup d'empreses en què pugui estar integrada". Jo fins i tot vull concedir que s'equipari el terme "empresa" amb el terme "conselleria", aquí hi hauria molt a parlar, però vaja, que vagi així el tema.

Per tant, una vegada dit això, crec que sols falta que ens fem unes preguntes. Té la Sra. Giorgio estès al seu favor un poder general? És la Sra. Giorgio especialista en funcions de direcció, gestió i administració? Té la Sra. Giorgio acreditada experiència en la realització de funcions de cap de gabinet? Ha fet feina la Sra. Giorgio a llocs de treball similars? Si la resposta és "no", ...

(Remor de veus a la sala)

EL SR. PRESIDENT:

Per favor, un poquet de silenci.

LA SRA. RADO I FERRANDO:

N'hi ha que tenen la pell molt fina, però no queda més remei que aguantar quan es diuen determinades coses, que són les veritats.

Si la resposta és “no”, i joestic convençuda que és així, crec que queda ben demostrat que aquí no hi ha hagut persecució, no hi ha hagut campanyes de desprestigi, no hi ha hagut deslleialtat institucional ni s’ha actuat amb sectarisme, no hi ha campanyes orquestrades, no n’hi ha hagut ni una. Aquí el que hi ha hagut, el que hi ha hagut realment han estat mentides i més mentides, cortines de fum i obrir el paraigua fins que el tema s’oblidi, és la doctrina oficial del PP, i la consellera l’ha apresada ben ràpidament.

Voldríem dir també que una consellera que pel seu càrrec hauria de ser la més escrupolosa en el compliment de les lleis i molt especialment en el cas de la Llei d’estrangeria, donades les seves competències en aquest tema, ha intentat fer un frau de llei, ha afavorit una persona de la seva confiança, però no en igualtat de condicions amb altres persones, immigrades o no, l’ha contractada perquè era de la seva confiança, així ha estat, en manifestacions fetes per la consellera a diversos mitjans de comunicació.

Per això, per tot això, demanam la reprovació de la consellera d’Immigració i la seva destitució immediata, i ho demanam no per perseguir ningú, no volem perseguir ningú, nosaltres, ho demanam ...

(Remor de veus)

Ho demanam per dignitat, senyores i senyors del PP, ho demanam per respecte a la legalitat, senyores i senyors del PP, i ho demanam per transparència democràtica, senyores i senyors del PP.

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Per favor, ...

LA SRA. RADO I FERRANDO:

Vist això, tampoc no m’estranya, tenim poques esperances que prosperi aquesta proposició, ja que hem vist en altres ocasions, ben pròximes, per cert, i en altres més llunyanes, que el PP assumir responsabilitats polítiques, cap ni una, això no va amb ells. Els membres del PP, la veritat és que sols dimiteixen quan hi va la Guàrdia Civil.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Pel Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, té la paraula el Sr. Rosselló.

EL SR. ROSSELLÓ I DEL ROSAL:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Surt a aquesta tribuna per donar suport a la iniciativa presentada pel Grup Socialista, la proposició no de llei que avui discutim. Nosaltres pensam que durant aquesta legislatura la política de personal, les polítiques de contractació a l’administració del Govern del Partit Popular ha estat una política de màniga ampla

en línies generals. A nosaltres ens sorprèn profundament i consideram que ha estat una dels errors d’aquesta política la multiplicació d’empreses públiques, d’ens, d’organismes de tot tipus que al final tenen dues funcions que tothom sap i tothom coneix, una és l’enginyeria financera el més amagada possible per, en fi, per amagar el deute, per complicar tot el tema, avui en dia per estudiar els pressuposts de la comunitat autònoma fa falta un màster en economia, i una altra per facilitar les fórmules d’ingrés a la comunitat autònoma.

Sense anar més enfora, la Fundació Joan Crespí darrerament acaba de fer una contractació d’unes seixanta persones basada exclusivament en una entrevista, sense cap tipus d’examen, ni de prova, ni de res, la qual cosa ja provoca un greuge comparatiu dins el personal en general. Vostès diran què té a veure tot això amb el que parlam ara, bé jo crec que sí té molt a veure perquè si estiguéssim parlant d’un cas aïllat, d’una errada comesa en un moment determinat, d’una relliscada que en un moment es produeix idò, probablement no tendria la repercussió política que jo crec que té en aquests moments en aquesta comunitat autònoma i, en tot cas, la tendria per a una persona en concret, i no passaria d’aquí.

El problema és que plou damunt banyat, que estam massa acostumats a polítiques clientelars des del Govern del Partit Popular en tots els aspectes que fan relació amb els temes de personal. I per tant, el fet que s’hagi produït una contractació d’una manera irregular, evidentment sé que estam parlant d’un càrrec de confiança i, per tant, no té res a veure amb la resta de personal al qual em referia, la similitud no és aquí, sinó que és a la irregularitat. Jo crec que senzillament demostra una vegada més la manca total de, en fi, de respecte, de ser curiosos, de tenir en compte tots aquests aspectes quan, a més, vivim en una comunitat autònoma en la qual hi ha molts de temes d’aquests i en la qual és absolutament necessari tenir cura de les formes quan es parla d’aquests temes.

Això per no referir-me a un altre aspecte que a mi encara em preocupa tant o més que aquest. Un dels problemes fonamentals per fer una política d’immigració coherent, una política d’immigració justa és vincular molt estretament - sempre ho he dit, en aquesta tribuna i he coincidit en aquest cas amb moltes persones, fins i tot del Partit Popular- és vincular la política d’immigració al lloc de feina, a la feina, al mercat laboral. Si tota la immigració es basàs en això no tendria massa sentit la gent que no té papers, sobretot el que no té cap sentit és la gent que no té papers i té feina, això és absolutament il·lògic.

Per això, el compliment de la legalitat en matèria d’immigració és un element importantíssim. Aquí està el que a mi em preocupa, el que ha passat en aquests moments, la persona que ha de donar més exemple en aquests temes és la persona que en aquest cas no ha seguit la legalitat vigent al peu de la lletra. Als empresaris no se’ls pot demanar que compleixin les coses, que els costa complir-les a vegades, quan nosaltres que som els que hem de donar exemple i sobretot el que governa, el que està en el govern no les compleix. Això és un altre element, són els dos elements que a mi realment em preocupen. Em preocupa per una banda, repetesc, que s’hagi produït un fet d’aquestes característiques d’una contractació no ajustada a llei a una comunitat autònoma on proliferen casos

d'aquestes característiques, on existeix una permissivitat cada vegada major, on s'està teixint una estructura administrativa, pràcticament una administració paral·lela per burlar la legislació de l'Estatut dels funcionaris en general, si en aquests moments estudiàssim el nombre de treballadors de l'administració que depenen d'entitats, fundacions, empreses públiques, entitats, etc. i aquelles que depenen directament de les conselleries, ens adonaríem de quin volum estam parlant.

Per una altra banda, repetesc, la qüestió que fa referència a la manca d'exemplaritat que està obligat a donar un govern, una administració davant els sectors que sí estan obligats a complir aquesta legalitat i que són sancionats en cas o que ho haurien de ser més en la meua opinió, però en fi, que son sancionats en funció de l'incompliment d'aquesta legalitat.

Per tant, jo crec que el cas del qual parlem no és un cas que podria qualificar-se d'anecdòtic perquè quan ens trobam amb una situació com aquesta, quan ens trobam amb aquests exemples, es vulgui o no, el que queda clar davant l'opinió pública és que estam davant un fet clarament irregular. Això és el que ha quedat. Jo crec que en això, el mateix que en altres coses, en aquella dita que diu que *la mujer del César no basta que sea honrada sino que tiene que parecerlo*. És absolutament necessari ser exemplars, ser meticulosos, mesurar al centímetre les passes que donam quan ens movem en terrenys absolutament relliscadissos com és el terreny de les contractacions no legals o dels possibles favoritismes a persones de l'entorn d'aquells que governen.

Crec, per tant, que davant una situació com aquesta, davant un fet com el que s'ha produït i sobretot, com he dit abans, plovent damunt banyat i amb allò que està caient en aquests moments jo no despreciaria per part del Govern i del Partit Popular, si realment estima la seva imatge, si realment creu que és fonamental defensar una concepció que ells estan nets de tota sospita, que tot allò que es parla són maniobres dels bancs de l'oposició, el millor seria que predicàs amb l'exemple i definitivament -i amb això acab- introduir dins el llenguatge del Partit Popular, dins la metodologia de feina del Partit Popular, una cosa tan clara i tan elemental com és la responsabilitat política.

Quan hi ha responsabilitats polítiques, que no són exactament el mateix que responsabilitats jurídiques, que no són exactament el mateix que responsabilitats penals, són responsabilitats polítiques, que aquest element s'introdueix definitivament dins la forma, és un element de credibilitat de cara a la ciutadania, sense assumir les responsabilitats polítiques, quan hi ha temes d'aquests tipus, crear una confusió com la que s'està creant en molts de temes d'aquestes característiques, crec que això només facilita el rum-rum, els remors i el mal ambient dins la ciutadania. En absolut no es defensa la credibilitat d'una opció que en aquests moments està governant.

Jo crec que parlem d'un cas -desgraciadament parlem de massa casos darrerament- parlem d'un cas en què el coherent, el lògic per pròpia coherència, per pròpia honestedat seria assumir responsabilitats polítiques, procurar acabar aquesta legislatura en què algú del banc del Govern hagi utilitzat aquest

terme, hagi conjugat aquest verb: la utilització de responsabilitats polítiques.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Rosselló. Pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista té la paraula la Sra. Mascaró.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Moltes gràcies, Sr. President. Des del PSM sempre vàrem considerar que la creació de la Conselleria d'Immigració era un error i, de fet, tot aquest temps que ha estat en funcionament ens hem anat reafirmant en la nostra postura perquè el que ha passat és que estam gastant molt més en personal, en recursos i en despeses generals per fer exactament allò que es feia en matèria d'immigració i de cooperació. No sé si en captació de vots o en captació de simpatitzants es fa molt més, però en tot cas això no és en benefici evidentment de la immigració, sinó del Partit Popular.

Per tant, més personal i més despesa per fer exactament el mateix, en cooperació i en immigració, i enguany hem pogut comprovar en els pressupostos de la comunitat com es disparava la despesa destinada a personal, aquest 0,7% de cooperació es destina bona part a contractar personal, no a cooperació. Per tant, per una banda ens reafirmam que no era necessària la Conselleria d'Immigració, és cert que és potestat del Govern fer-ho i és cert que és legal, tot i que altres ho puguem considerar il·legítim.

La Sra. Rado ens demanava escrupolositat en el compliment de la llei, és evident que en democràcia és fonamental que qui governa sigui el més escrupolós de tots amb el compliment de la legislació. Els governants són qui més han de guardar les formes en democràcia, això ens ho deia el Sr. Matas en el seu discurs d'investidura, va venir aquí, va pujar aquí i parlava de democràcia i ell deia "la democràcia, què és? Abans de tot i sobretot, formes" i fa quedar tan ample. Va quedar escrit, però les formes no les han guardat per a res, ni en la contractació del personal a la Conselleria d'Immigració.

Ja ho sabem que el Partit Popular predica el que no fa, ells prediquen una cosa i llavors en fan una altra, després treuen el ventilador per, si hi ha res, esquitxar i que no es fereixi a ells i ho hem vist tota la legislatura i especialment aquestes darreres setmanes. Però crec que és tasca de l'oposició continuar insistint que es recuperin aquelles formes que ens va prometre el president Matas, de transparència, d'honestedat i en algun moment d'aquesta legislatura tal vegada se'ls pot encendre un llumet i les coses funcionin, també en immigració i cooperació. Amb l'imatge que s'està donat des de la Conselleria d'Immigració amb una contractació irregular, s'està dient als empresaris: "tranquils que nosaltres també ho feim, ningú no vos dirà res". I s'està dient a les persones que no troben feina "agafau qualsevol cosa perquè qui no té bo, no té un bon lloc".

Per tant, nosaltres també ens sumam a aquesta petició de responsabilitats polítiques. És cert, és cert que el Partit Popular no n'assumeix si no n'hi ha de judicials, és ben cert, imputats

no els basta, hi ha d'haver una acusació forta o han de dur manilles, però imputats no els basta perquè hi hagi responsabilitats polítiques, però nosaltres continuem insistint que els polítics han de donar respostes polítiques, per a les judicials ja hi ha altres estaments per fer-les, encara que vagin a demanar permís al fiscal o vagin a demanar empara al fiscal, unes institucions no han d'interferir en les altres. I aquí són responsabilitats polítiques que exigim. I ens sumam a aquesta petició de reprovació a la consellera.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Mascaró. Pel Grup Parlamentari Popular té la paraula el Sr. Font, Sr. Joan Font.

EL SR. FONT I ROSSELLÓ:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, si qualsevol fora de la política analitzàs l'anomenat cas Giorgio i es miràs una miqueta l'expedient, diria als socialistes i als seus partits satèl·lits que s'han ofegat dins un tassó d'aigua. La paradoxa del cas és que no hi ha cas, és una pel·lícula guionitzada per la sucursal balear del comando Rubalcaba amb una plataforma mediàtica molt concreta que ha amplificat el cas, quan en realitat no hi havia cas. L'objectiu era un pic més la utilització dels instruments de l'Estat per fer política i desgastar la consellera d'Immigració, però anem a pams i analitzem el cas Giorgio per demostrar que en realitat, repetesc, no hi havia cas i que tot s'ha basat en una grollera instrumentalització primer, i manipulació després del delegat del Govern.

Primer, Inspecció de Treball del Govern central, que depèn del Govern central, rep una denúncia anònima molt sospitosa i en fa cas, en lloc de tirar-la a la paperera, com sol succeir amb les denúncies anònimes, aquesta denúncia curiosament es tramita.

Segon, la infracció, en cas d'existir, consistiria a no haver comunicat a Delegació del Govern el canvi d'activitat de la cap de gabinet, seria, en cas de ser considerada una infracció, una infracció catalogada com a lleu segons l'article 52, apartat a), de la Llei d'estrangeria, que diu literalment: "l'omissió o el retard en la comunicació a les autoritats espanyoles dels canvis de nacionalitat, estat civil o de domicili, així com d'altres circumstàncies determinants de la seva situació laboral", "d'altres circumstàncies determinants de la seva situació laborals, quan els siguin exigibles per la normativa aplicable", ja veurem com donada l'excepcionalitat dels càrrecs de confiança, no és exigible la normativa que sí és aplicable als casos normals i corrents d'altres treballadors. En tot cas, estam parlant com a molt, com a molt!, i si estiram molt, d'una simple infracció lleu.

Tercer, què fa Inspecció de Treball, que depèn del Govern central -repetesc- amb aquesta denúncia anònima? Transforma una infracció lleu, article 52, en una infracció molt greu, article 54, per tal que el delegat del Govern es faci competent en l'expedient obert contra la cap de gabinet de la Conselleria d'Immigració. Considerant-la molt greu, Inspecció de Treball i el delegat del Govern estarien posant al mateix nivell, al

mateix nivell!, no comunicar un canvi d'activitat amb infraccions tan greus com el tràfic clandestí de persones, participar en activitats contraries a la seguretat exterior d'Espanya o estar implicats en activitats contràries a l'ordre públic. Un autèntic exercici d'equanimitat, com bé poden veure. La desproporció és tan evident que delata les intencions de la nostra sucursal balear del comando Rubalcaba.

(Petit aldarull a la sala)

Això, al nostre entendre, reuneix molts d'indisidis per qualificar aquest comportament com una prevaricació i com una desviació de poder, les finalitats que es persegueixen són partidistes, l'objectiu és fer mal al Govern i per això, Socias no té cap inconvenient a utilitzar els aparells de l'Estat per fer-ne una utilització política. Socias perseguia un titular de diari, tant petita era la presumpta infracció que si s'hagués volgut arribar a un acord amistós, evidentment s'hi hagués arribat, tal com es va intentar, però Socias perseguia un titular de diari, no un acord amistós, no un acord amistós, que apel·lant a aquesta proclamada lleialtat entre institucions hagués estat molt més convenient, però Socias s'ha avesat a instrumentalitzar la Delegació del Govern per fer polítiques contra el Govern de Jaume Matas.

Quart, però és que el Govern sosté que ni tan sols hi va haver cap infracció lleu, no hi va haver cap infracció lleu, no hi va haver cap irregularitat i ho deim basats en dues raons. Primera, al Catàleg de Situacions del Sistema Nacional d'Ocupació no existeix cap sector d'activitat que sigui cap de gabinet o res semblant, per tant, és un buit legal de la mateixa llei d'estrangeria vigent que convé corregir. Segona raó, una circular de la secretaria d'estat d'Immigració del Govern central enviada a totes les delegacions provincials adverteix que s'eximeix de comunicar el canvi d'activitat, el canvi d'activitat, la infracció lleu a Delegació del Govern, sempre que l'activitat sigui una de les que contempla la Llei 4/2004, la Llei d'estrangeria, al seu article 40. Efectivament l'article 40 fa referència als càrrecs de confiança com -entendem- és un cap de gabinet. Cinquè, la Conselleria d'Immigració no contracta Giorgio sinó que la nomena. Aquí estam parlant d'un nomenament i no d'un contracte laboral. Sisè, no hi ha hagut per part de la denunciada, ni per part de la Conselleria cap voluntat d'ocultar res. Tot d'una que la cap de gabinet té coneixença de la denúncia de Treball sol·licita el canvi d'activitat per tal de facilitar les coses, no hi ha cap contradicció en aquest fet, sinó una voluntat de no moure fandangos innecessaris. És més, el delegat del Govern ha resolt abans la sanció que el canvi d'activitat sol·licitat el passat 20 de març. Però això no és el més greu, fins aquí ho podríem veure com una batalla jurídica amb interpretacions més o manco refinades, en canvi, veim com estirant molt una batalla jurídica es converteix en una batalla política, gràcies al comportament del Sr. Ramon Socias.

Pregam, per tant, al delegat del Govern que rectifiqui i arxivi immediatament el cas, si no el Govern li posarà un contenciós administratiu i alerta, que si perd el delegat pot començar a pensar a dimitir tenint en compte la manera personalíssima com ha duit el cas.

(Rialles i aldarull a la sala)

Posin-se tranquils, senyors socialistes, però com deia el més greu ve després. Després de filtrar el cas als diaris Ramon Socias se n'adona que s'ha equivocat, se l'acusa de prevaricador i l'inciten a donar la cara, que no s'amagui, i que doni una explicació raonable de la persecució de la cap de gabinet. Socias, molt probablement pressionat pel PSIB-PSOE, decideix fugir per endavant i fa una roda de premsa on l'amo es llueix, en lloc de rectificar, Socias s'enfanga fins a dalt de tot. A la roda de premsa famosa, del 9 d'octubre, el delegat del Govern per justificar la multa i la filtració a un mitjà de comunicació, treu a la llum una sèrie de detalls de la situació personal i estrictament privada de la cap de gabinet de tres anys enrere, tres anys enrere, quan encara no era cap de gabinet i simplement era una immigrant més argentina, que cercava regularitzar la seva situació laboral i de residència, una cosa ben normal.

A la roda de premsa, el Sr. Socias insinua que la cap de gabinet no està preparada per al càrrec, això no té res a veure, segons l'article 40 de la Llei d'estrangeria es tracta d'un càrrec de confiança de la consellera d'Immigració i, com diuen, del seu pa en farà sopes. Un càrrec de confiança no exigeix cap currículum concret, només la confiança del qui et dona el càrrec. Es tracta d'un lloc eventual, és a dir, vinculat a qui t'ha nomenat i que cessarà al mateix temps que la consellera abandoni el càrrec que té de consellera, emperò d'on treu el Sr. Socias que Giorgio no està preparada per a aquest càrrec de cap de gabinet? El raonament és el següent, pensa ell, com va demanar feina com a *empleada de hogar* i no n'hi donaren, això vol dir... home!, com ha d'estar preparada per exercir un càrrec de cap de gabinet, una associació d'idees que un pic més demostren que el càrrec de delegat del Govern és gros al Sr. Ramon Socias...

(Petit aldarull a la sala)

...perquè la realitat és que segons dades oficials pràcticament un de cada tres immigrants fa la seva primera sol·licitud com a *empleada de hogar* o *empleado de hogar* per raons evidents, perquè paguen menys a la Seguretat Social. Llavors molts d'aquells que han començat o sol·licitat la primera feina com a *empleada de hogar* modifiquen la seva activitat al cap de poc temps i comencen a exercir llocs de feina amb més capacitat.

A la roda de premsa el delegat del Govern demostra que realment és ell qui realment no està preparat pel càrrec que ocupa i insinua, a la cap de gabinet ara, que ha viscut uns mesos amb la consellera, i què?, i què em deman jo. Això és aprofitat per alguns taurons mediàtics per insinuar aspectes afectius, imaginació, com si fossin beates escandalitzades.

(Petit aldarull a la sala)

He de recordar que tots els empleats públics tenen el deure, consignat a l'article 80 de la Llei de funcionaris civils de l'Estat, de *guardar sigilo* de les dades conegudes a través d'un expedient administratiu. Vostè, Sra. Rado, aquí ha fet ús d'una sèrie de dades personals que poden perjudicar una persona. Dades protegides per la llei, que qualcú li ha revelat, qualcú li ha revelat. Per això, nosaltres posarem en marxa un expedient perquè s'investigui si aquesta persona que li ha revelat aquestes

dades personals ha pogut vulnerar la Llei de dades i, si és així, denunciar-la. El delegat del Govern i el PSOE balear una vegada més demostren ser uns artistes de la doble moral, per una banda fan discursos dient que la immigració no és cap problema i, per altra banda, persegueixen una immigrant revelant dades per tal de difamar-la davant l'opinió pública, senzillament perquè és la cap de gabinet de la consellera d'Immigració.

Per una banda parlen que s'ha d'ajudar a la immigració i per l'altra, posen tot tipus de traves perquè no es pugui instal·lar en terrenys cedits pel Govern balear un consolat com el de Colòmbia, aquí a Palma, al·legant motius de seguretat. No ho dubtin, ens trobam davant el fariseisme propi dels humanitaristes d'ofici, humanitaristes d'ofici, professionals, estimen la humanitat en abstracte i odien els humans de carn i os.

Diputats i diputades del Partit Socialista, durant l'etapa del pacte de progrés, el pacte va emprendre una colonització massiva de la funció pública, dues estampes que avui, precisament, publicava *El Mundo del Dia de Baleares*, dues estampes. Primer, les places de cap de servei, les places de cap de servei de lliure designació passaren de 40 a 147, designades a dit, i el més important, el més important, els sindicats varen denunciar el govern del pacte sis vegades per haver adjudicat 367, 367!, places de concurs com si fossin de lliure designació, a dit i de manera arbitrària, i no ho dic jo, ho varen dir els jutges en dues sentències judicials.

No rigui, Sr. Diéguez, vostè ho sap, dues sentències judicials que el pacte de progrés no va voler acomplir i va ser un govern del Partit Popular quan va guanyar les eleccions de l'any 2003 qui va fer acomplir aquestes dues sentències que vostès...

(Aplaudiments i aldarull a la sala)

... que vostès es varen negar a complir. Per tant, aquí l'únic partit que ha volgut colonitzar i controlar l'administració sempre ha estat l'esquerra, no la dreta i per favor, tinguin un poc de respecte als càrrecs de confiança.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Rado, quan vostè vulgui.

Pregaria silenci, per favor, per favor. Sra. Rado, vostè té la paraula.

LA SRA. RADO I FERRANDO:

Gràcies, Sr. President.

No ens ha estranyat gens, la intervenció del Sr. Font, a la qual ens té acostumats, insults i més insults i sense demostrar res.

(Petit aldarull a la sala)

A part d'això sembla que el Sr. Font venia aquí a discutir amb el Delegat del Govern...

EL SR. PRESIDENT:

Per favor.

LA SRA. RADO I FERRANDO:

...i no amb una diputada que ha fet una proposició no de llei, per ventura convendria que s'ho fes mirar una mica perquè em pareix que és una mica de paranoia, la seva. Així mateix, així mateix en un moment donat ha arribat a confirmar que sí que hi havia una infracció lleu, diu ell, lleu, diu ell, però infracció sí, eh? S'haurà de determinar pels organismes corresponents com es gradua, però infracció, el Sr. Font amb tot el seu enrenou ha assumit que hi havia hagut una infracció.

La seva intervenció ha estat de manual, Sr. Font, de manual, de manual de la doctrina del PP, escampar tot el que puguin escampar i vostès són les persones angelicals a les quals mai se'ls podrà trobar res. Tenen una pell molt fina, vostès, quan els toquen tenen una pell molt fina.

(Petit aldarull a la sala)

EL SR. PRESIDENT:

Per favor.

LA SRA. RADO I FERRANDO:

Torna insistir una vegada més que els càrrecs de confiança no han de demanar el canvi d'activitat. Jo, si vostè no el té, li puc fer arribar el Reglament d'estrangeria, perquè no crec jo que vostè si l'ha llegit, ja que vostè és una persona tan llegida, no l'hagi entès, deu ser que no el té i també aquesta cèlebre disposició que va enviar des del Ministeri de Treball, també la hi puc passar i diu exactament el que jo li he dit, Sr. Font, la hi puc passar. Per tant, mentides i més mentides.

Deia vostè, es referia, com ha fet tot el temps, al delegat del Govern, el delegat del Govern no és aquí, no sé si vostè se n'ha adonat, ens demanava si el delegat del Govern sap si aquesta persona estava preparada o no. Miri, ni el Delegat del Govern, ni cap diputada o diputat d'aquest Parlament, ni cap mitjà de comunicació, perquè des del meu partit hem demanat el currículum d'aquesta senyora, de la Sra. Giorgio, i no han estat capaços de donar-nos resposta, el mateix que han fet diferents mitjans de comunicació.

Per tant, res, per ventura vostè ho sap, nosaltres no. Ens comentava que no li havien donat el permís de treball i residència perquè era una qüestió que jo no n'he fet menció de tota aquesta història que vostè diu, perquè s'havia demanat com a treballadora de *hogar* perquè així pagava menys. Ens vol dir que a damunt hi havia un intent de frau a la Seguretat Social Sr. Font? Per favor! Se'ls veu el *plumero*!

(Remor de veus)

Una altra qüestió, paranoia que sobre aquesta qüestió ens diuen no sé quines dates. Tenen una vertadera paranoia, a mi ningú m'ha donat cap informació confidencial, per ventura a vostè sí que li han donada, però a mi no. Tot el que he tret aquí ha sortit a tots els mitjans de comunicació i ho pot comprovar. Si tenia coneixement d'altres dades aquí no n'ha sortit cap, en el cas de què en tengués. Totes les dades que jo he donat són públiques.

I una altra cosa Sr. Font, això sí que m'ha sobtat, pareix que ens volia proposar que s'hagués pogut arribar a determinats acords amistosos. Sr. Font, acords amistosos i què vol dir això? Ens ho haurà d'explicar perquè els únics que saben d'acords amistosos són vostès i precisament en el Consolat de la Mar.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Rado. Senyores i senyors diputats, si els sembla bé passarem a votació. Passam a votar.

24 vots a favor; 29 en contra i cap abstenció. Queda rebutjada aquesta proposició no de llei.

Senyores i senyors diputats, farem un recés i començarem la sessió a les 16,30.

IV) Debat del Dictamen de la Comissió d'Assumptes Institucionals i Generals, del Projecte de llei RGE núm. 3412/06, de capitalitat de Palma de Mallorca.

EL SR. PRESIDENT:

Reprenem la sessió plenària d'avui i passarem seguidament al debat del darrer punt de l'ordre del dia, relatiu al dictamen del Projecte de llei RGE núm. 3412/06 de capitalitat de Palma de Mallorca.

En primer lloc, si procedeix, en aplicació de l'article 122 del Reglament de la cambra, el representant del Govern, Sr. José María Rodríguez, farà la presentació del projecte de llei en qüestió. Sr. Conseller, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'INTERIOR (José María Rodríguez i Barberà):

Sr. President, senyores i senyors diputats. Voldria en primer lloc donar una salutació a la Batlessa de Palma, els membres de la seva corporació municipal que avui assisteixen aquí al debat d'aquesta llei, a membres d'antigues corporacions que també varen intervenir en la Carta Municipal i als representants del moviment ciutadà que també han volgut assistir a aquest important debat.

Hace pocos días Mallorca..., o mejor dicho, el mundo entero perdió a un gran pintor, una gran persona, un humanista, me refiero claro está a John Uldrich, del cual Gabriel Janer Manila ha relatado que lo que le sedujo a Uldrich en la Mallorca de los 50 fue la calidez humana que aquí hayo, cuando la isla casi no era capaz de ofrecer nada más al visitante. Por poco que conozcamos a esta tierra, a sus gentes,

a su historia, sabemos cuanta verdad hay en ello. Hoy, medio siglo después de aquella seducción, la calidez humana de nuestra isla de Mallorca y su principal ciudad, Palma, continua intacta, pero ya no es casi lo único que podemos ofrecer a nuestros ciudadanos y a nuestros visitantes. Palma, encrucijada del Mediterráneo, quiere continuar siendo la cara, el corazón y el alma de Mallorca y de las Illes Balears.

Este es el horizonte que históricamente ha movido a sus habitantes y por ello podemos decir con autoridad que Palma no es de los palmesanos, Palma es de todos, Palma tiene la vocación de ser como el agua del Mediterráneo de la que emerge, la que se adapta a su silueta y la forma, el gusto y la singularidad de cada uno de sus vecinos y de los visitantes que se sumergen en ella. Así lo ha demostrado durante todo el tiempo, capital de los romanos, almorávides y almohades. Hasta que en el año 1229 Jaume la llamó *Ciutat de Mallorca* y posteriormente en 1249 le concedió la Carta Municipal desde la que se gobernó toda la isla. La historia habla por sí misma de la capacidad de adaptación, de la tolerancia, de la solidaridad y del amor a la convivencia de sus ciudadanos, en una ciudad polifacética, cosmopolita y capaz de reinventarse a sí misma.

Hoy se somete a la consideración de sus señorías un proyecto de ley, la Ley de capitalidad para Palma de Mallorca, que tiene como objetivo prestar mejores servicios, atender con más rapidez las demandas de los ciudadanos e integrar en su red municipal a todas las personas que por una u otra razón viven, están, o utilizan la ciudad como punto de residencia, de visita, o de gestión. Culmina así, con el debate y la votación de hoy un proceso que se inició el 11 de julio del año 2000, cuando el pleno de la Comisión especial de la Carta Municipal del Ayuntamiento de Palma aprobó dicho documento que es la base de este proyecto de ley de capitalidad. Dicha carta fue aprobada por unanimidad de todos los grupos representados en aquel entonces en el consistorio, Partido Popular, PSIB-PSOE, PSM, Esquerra Unida i Els Verds y Unió Mallorquina. Los mismos que integran en la actualidad el arco de este Parlamento.

Todas las formaciones políticas hicieron un esfuerzo especial para que la Carta Municipal de Palma fuera una realidad, anteponiendo el objetivo de un bien consensuado por mayoría absoluta a posturas particulares. Por encima de cualquier otra consideración figuraba la necesidad de que la capital de las Illes Balears iniciase el proceso que debería conducirla al reconocimiento jurídico del rango que ya ejercía. El proceso ha sido largo, más de 6 años han transcurrido desde entonces en los que evidentemente nuestra sociedad ha evolucionado, por lo que al iniciar la Carta Municipal se han tenido que incorporar diversas novedades, derivadas básicamente de modificaciones introducidas en leyes básicas del Estado y que son precisamente las que contempla el presente proyecto normativo, que sus señorías así lo consideran, adquirirá hoy rango de ley.

Hace justo una semana que esta cámara tuvo a bien aprobar la Ley municipal y de régimen local de las Illes Balears, marca en el que se incardina la Ley de capitalidad y que permitirá que Palma disponga de más infraestructuras, mejores servicios y de un modelo de gestión más eficiente para los intereses competenciales, tanto económicos, como de servicios públicos

del municipio. Con esta nueva ley damos término a una singladura que nos ha llevado a modificar y a modernizar la estructura municipalista de nuestra comunidad, para que los ayuntamientos dispongan de una mayor autonomía y además de ser la administración más cercana a sus vecinos, puedan aportarle las soluciones más eficaces a sus necesidades.

El proyecto de ley de capitalidad de Palma nace al amparo de la Carta Europea de autonomía local, firmada en Estrasburgo el 15 de octubre de 1985, que considera las entidades locales como uno de los pilares básicos del sistema democrático y se apoya sustancialmente y tal como se ha señalado en la Carta Municipal, que consensuamos entre todos los grupos políticos representados en el consistorio palmesano el año 2000. Entonces y ahora, las razones para que Palma obtenga el reconocimiento jurídico de capitalidad siguen siendo las mismas. Palma como capital y pese a todos los servicios que presta, jamás ha exigido compensaciones, jamás ha antepuesto sus propios intereses a los de otros municipios, porque Palma es por encima de todo una ciudad abierta y solidaria. Primer foco económico, cultural y social de nuestras islas, Palma debe hacer frente a unas necesidades que son responsabilidad, disfrute y uso general por parte de todos quienes residimos en esta comunidad, independientemente del municipio en que vivimos.

Casi la mitad de la población de nuestras islas reside en Palma y el caso específico de Mallorca en la ciudad aflora a diario un contingente importante de personas que tienen en ella su centro de trabajo. Las mayores infraestructuras de nuestra comunidad están ubicadas en Palma. Es también la ciudad en la que está representada o asentada la estructura política, económica, social y cultural de las Illes Balears. Todo este cúmulo de circunstancias trae consigo una serie de responsabilidades y servicios a los que hay que hacer frente y que obviamente tienen un coste que hasta ahora ha sido asumido ejemplarmente y en solitario por el propio municipio. Pero hora es ya de fijar un marco legal que permita a Palma de Mallorca disponer de una estructura normativa y unos recursos que le faciliten el impulso necesario para ser la administración pública de referencia de todos los que tenemos nuestro hogar en las Islas Baleares, que sea la ciudad de cuya capitalidad todos nos sentamos orgullosos.

La Ley de capitalidad no supone para Palma el reconocimiento jurídico y económico de un rango que la sitúe por encima de cualquier otro municipio. Es simplemente la respuesta a una necesidad, que aunque reconocida históricamente, nunca ha sido satisfecha. Por ello, hoy es un día especialmente significativo para nuestra comunidad y creo que todos somos conscientes de que nos encontramos en un momento crucial y decisivo que nos ha de conducir, si así lo deciden sus señorías, al inicio de una nueva etapa para Palma, que le permita afianzar ese innegable carácter de ciudad de y para todos.

El proyecto de ley que en breve se debatirá es sin duda el más completo texto legal sobre capitalidad de los tres que hasta hoy existen en España. Madrid, Barcelona y Pamplona disponen de un régimen municipal especial, al igual que lo tendrá Palma a partir de ahora. Pero en los dos primeros casos la normativa precisa sus áreas de competenciales, mientras que

en el caso de Pamplona es una ley foral que fija simplemente un sistema de financiación. El proyecto de ley de capitalidad de Palma de Mallorca es mucho más completo, pues aúna tanto un régimen financiero específico para la ciudad, como una estructura organizativa que permita la mejor gestión del municipio y en suma que éste pueda afrontar los retos derivados de su condición de capital y de ciudad moderna, dinámica, cosmopolita e integradora.

La ley prevé un sistema de financiación especial, en donde por un lado garantiza un mínimo de 30 millones anuales, cuyo destino se determinará en el Consell de Capitalidad, órgano colegiado y de nueva creación en el que estarán presentes las tres instituciones con competencias en la ciudad: el Ayuntamiento de Palma, el Consell de Mallorca y el Govern de las Illes Balears. Y también para completar el nivel de infraestructuras y servicios asociados a las necesidades de capitalidad, el Govern de la comunidad autónoma prevé inversiones directamente territorializadas en Palma y que representan anualmente un importe mínimo de al menos el 16% de las dotaciones consignadas para las inversiones reales en los presupuestos del sector público-autonómico de las Islas Baleares. Para que nos hagamos una idea, en este caso del año 2007, serán más de 100 millones de euros.

Señorías hoy damos respuesta al compromiso que todos los partidos políticos representados en esta cámara adquirimos en las pasadas elecciones municipales, facilitar a Palma un texto legal y un reconocimiento de capitalidad que remarque que esta es la ciudad que todos anhelamos, la ciudad que puede ofrecernos a todos unos servicios que contribuyan al bienestar general. Y al igual que la Ley municipal y de régimen local, aprobada el martes pasado, la Ley de capitalidad fomenta al máximo la participación ciudadana. Son en definitiva, numerosas las cualidades de un texto legal que permitirá un desarrollo más armónico y equilibrado de la ciudad y valorar su régimen especial de un modo tan ecuánime como objetivo. Como me he referido con anterioridad, el punto de partida es la Carta Municipal que todos los grupos consensuamos el año 2000, el punto de llegada es ese texto legal que hoy debatimos y que creo que al igual que hace 7 años, merece la aprobación de todos los grupos que conformamos el arco político de este Parlament. Esta cámara legisla para que todas las instituciones de nuestra comunidad autónoma sirvan a los intereses ciudadanos, por encima de cualquier otro tipo de consideraciones y del color político de quiénes la gobiernan.

Hoy por fin Palma puede, si sus señorías así lo aprueban iniciar una nueva singladura que le permitirá a través de la disposición de los mayores recursos y competencias que otorga la Ley de capitalidad, seguir sirviendo y mejorar las prestaciones y servicios que ofrece a quienes, como ya he comentado antes, viven, están o utilizan la ciudad como punto de residencia, visita o gestión. Sus señorías tienen la palabra.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Per defensar les esmenes del Grup Parlamentari Mixt té la paraula la Sra. Dolça Mulet.

LA SRA. MULET I DEZCALLAR:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. A la fi arribam al darrer tràmit de la Llei de capitalitat de Palma. Unió Mallorquina ha apostat molt fort per aquesta llei, va apostar fort en el seu moment a l'Ajuntament de Palma i ha apostat fort també en aquest Parlament. Unió Mallorquina vol la millor llei possible.

Aquesta llei hauria de marcar el futur de la nostra capital, perquè aquesta llei regula la participació ciutadana i la descentralització administrativa. Estableix el mecanisme de decisió sobre els temes que afecten la ciutat i en les quals han de participar el Consell de Mallorca i el Govern de les Illes Balears. La llei crea instruments estables de col·laboració institucional, amb els consorcis que s'apliquen a diversos àmbits d'actuació pública. I també pretén millorar el finançament de l'Ajuntament de Palma.

Per tant, aquesta llei marca els aspectes essencials del funcionament i del futur de l'Ajuntament de Palma i que són: les seves competències, la seva estructura interna, la participació dels ciutadans i el finançament. Podríem pensar que se tracta d'una llei ambiciosa i elaborada amb diàleg i consens. Però això no és així exactament, ni és una llei realment ambiciosa, ni s'ha fet amb el màxim consens possible i ho puc explicar d'una manera senzilla i esquemàtica. No és una llei ambiciosa perquè, si bé és cert que regula moltes coses, la veritat és que moltes vegades pareix que ens quedam a mig camí. Ens quedam a mig camí en la descentralització administrativa. Ens quedam a mig camí en la participació ciutadana. Ens quedam a mig camí, especialment, en matèria de finançament. Se millora la situació, però no se solucionen els problemes de l'ajuntament.

Tampoc és una llei feta amb tot el consens possible per raons que ara explicaré. La redacció inicial d'aquesta llei, la Carta Municipal, va ser pactada dins la legislatura passada dins l'Ajuntament de Palma. Per tant, és cert que hi va haver diàleg, però també el Partit Popular va fer ús de la seva majoria absoluta. Hi va haver moltes aportacions de les forces polítiques de l'oposició que varen ser rebutjades i altres varen ser admeses amb timidesa, com és la descentralització administrativa. Anys després el Partit Popular va reunir un grup d'experts que entre l'any 2005 i l'any 2006, en teoria, va adaptar la Carta Municipal a les novetats legislatives existents. Però va fer alguna cosa més, no tan sols va adaptar sinó que va modificar, modificar l'exposició de motius, crear el Consell de Capitalitat, establir criteris de relació entre les administracions. I tot això se va fer sense consens, ja que els partits polítics que varen signar la Carta Municipal no varen ser convidats a aquestes reunions.

Després d'aquestes adaptacions se presenta en aquesta cambra el projecte de llei de capitalitat, novament amb una majoria absoluta del Partit Popular. Unió Mallorquina va presentar 44 esmenes parcials a la redacció d'aquest projecte de llei, d'aquestes 44 esmenes n'hem volgut mantenir únicament 3, 3 que per a nosaltres són molt importants i que per molts esforços que hem fet d'arribar a un acord amb vostès no hi ha

hagut manera. Hem dit que aquesta llei podria ser molt més ambiciosa, però hi ha un tema en el qual el Partit Popular sí que ha estat realment ambiciós, el tema de l'urbanisme. L'urbanisme és sens dubte un tema d'actualitat, tal vegada de fins i tot de massa actualitat. A Mallorca i arreu de l'Estat trobam situacions allà on alguns batles i regidors, sense ètica política, abusen del seu poder. A tots els debats, les opinions són idèntiques, se demana més control de l'urbanisme als municipis, de fet hi ha veus que demanen que l'Estat recuperi competències municipals d'urbanisme per evitar aquestes situacions. I vostès avui volen aprovar un projecte de llei que camina en el sentit contrari, un projecte de llei que vol eliminar qualsevol possibilitat de control de l'urbanisme de Palma. Se vol establir la independència urbanística de Palma, en contra del propi Estatut d'Autonomia de les Illes Balears. Han (...) l'Estatut, com del futur Estatut, un Estatut que vostès han acceptat.

Unió Mallorquina manté l'esmena 6388, l'esmena 6389, l'esmena 6390 i tenen aquesta justificació. Per una banda asseguren que l'estructura institucional del Consell de Mallorca no se vegi alterada per una llei que en teoria ha de regular el funcionament de l'Ajuntament de Palma. I per altra banda, garantir l'existència d'uns controls de legalitat urbanística que siguin iguals per a tots els municipis, sense privilegis ni excepcions. Fer això que vostès proposen suposa tancar els ulls davant una realitat evident, que l'urbanisme de Palma afecta a tota Mallorca. Una mala planificació urbanística pot afectar els serveis que ara Palma està oferint a tots els ciutadans de Mallorca. Palma ha estat sempre una ciutat solidària i en el seu urbanisme ha d'estar coordinat en tota l'ordenació territorial i urbanística de Mallorca. Així ho diu la lògica i a més a més l'Estatut d'Autonomia.

Entenem que avui és bon moment per demanar-los que reflexionin sobre aquesta qüestió, no se tracta de dubtar de ningú, no és en absolut la meua intenció, ni la intenció d'Unió Mallorquina, però entenem que les nostres esmenes són lògiques, coherents i legalment correctes. Voldríem donar suport a aquesta llei. Hem fet molta feina en la tramitació i ens agradaria donar-li suport, però per desgràcia la redacció dels articles 69, 70 i 71 és per a nosaltres inacceptable. Hem intentat arribar a un acord fins el darrer moment, encara hi som a temps. Estam a favor de les millores que aquesta llei preveu per a la ciutat de Palma. Però allò que no podem admetre és que Palma vulgui fugir del control urbanístic que correspon al Consell de Mallorca. No podem admetre que Palma vulgui tenir privilegis per damunt d'altres municipis.

Per tant, excepte que arribem ara a un acord respecte d'aquestes esmenes, no podem donar suport al projecte de llei.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Mulet. Per defensar les esmenes del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Els Verds té la paraula el Sr. Miquel Rosselló.

EL SR. ROSSELLÓ I DEL ROSAL:

Sr. President, senyores i senyors diputats. També siguin les meves primeres paraules per saludar la batlessa, no de la meua ciutat que seria Marratxí, però de la ciutat de Palma i tots els representants municipals que estan aquí amb nosaltres avui, per assistir a un important debat d'una llei important. Sense cap dubte per a qualsevol força política aquesta llei és una llei important, una llei que acaba de modelar l'estructura administrativa de la nostra comunitat. Per tant, d'Esquerra Unida i Els Verds li hem donat tota la importància que cal i hem participat en el debat i en tot el procés que ha calgut, prèviament a nivell municipal i ara en aquest Parlament.

S'ha dit des d'aquesta tribuna per part del conseller, per part de la diputada que m'ha precedit anteriorment en l'ús de la paraula que aquesta llei és una llei important perquè arbitra mesures de descentralització, perquè fixa competències, perquè planifica el funcionament del propi ajuntament, perquè parla de millores de serveis, incrementa la participació ciutadana i un llarg etcètera. Tot això és veritat, però convendran amb mi que tot això també és veritat a la Llei de règim local, no hi ha diferències entre l'Ajuntament de Palma i els altres ajuntaments damunt aquests aspectes. Allò que caracteritza fonamentalment aquesta llei, segons la nostra opinió, és l'element que defineix que Palma com a capital d'aquesta comunitat autònoma ha d'assumir un determinat seguit de serveis que suposen uns costos importants i que estan per damunt d'allò que hauria de correspondre a la despesa municipal. Uns costos que no poden caure exclusivament damunt les esqueses dels ciutadans i ciutadanes de Ciutat, sinó que han de recaure damunt la totalitat de la comunitat autònoma, perquè té tot un seguit de serveis, tot un seguit d'instruments que van molt més enllà d'allò que té un altre municipi de l'illa. Aquesta és l'especificitat, jo m'atreveria a dir més, si no fos per això no haguéssim fet una Llei de capitalitat, no haguéssim fet una Llei de capitalitat per fer literatura, o per dir que Palma és important, o la seva història, etcètera. Feim una Llei de capitalitat perquè existeixen uns costos i despeses especials que cal cobrir i que en èpoques anteriors no s'han cobert.

De la mateixa forma que a nivell d'illes reclamam un règim especial per a les necessitats i pel que representa la insularitat, aquí plantejam una llei de capitalitat que abordi aquests temes. Per tant, no voldria frivolitzar, però m'atrevesc a dir que el bessó d'aquesta llei recau sobre el tema econòmic-financer. I aquí és allà on nosaltres hi trobam les nostres discrepàncies, hi ha més polèmiques, ara aquí s'ha parlat d'una, després m'hi referiré breument, però allà on nosaltres creim que aquesta llei s'ha quedat a meitat de camí, és precisament quan parlam d'aquests temes, més concretament quan parlam de l'article 137 i de l'article 138. Són les dues esmenes que Esquerra Unida i Els Verds ha defensat des del principi i les manté vives en aquest plenari.

Coincidesc amb la diputada que m'ha precedit en l'ús de la paraula que no ha estat una llei suficientment consensuada en aquests temes i en altres. Hi va haver una reunió a la conselleria a principis d'estiu, crec que era, i després ens hem situat en algunes converses de darrera hora. Una conselleria que avui vull aprofitar per reconèixer que acostuma a negociar i a presentar molt bé les seves lleis, perquè no se digui que som els del sempre no. Però amb aquesta no ha estat així i ho lamentam perquè hi havia la discussió de fons situada en aquesta qüestió

a la que he fet referència. Nosaltres hem presentat dues esmenes que mantenim vives que no ha estat possible consensuar perquè consideram que la proposta que al final figura a la llei que arriba aquí com a dictamen de la comissió, per tant, millora reconec el text de l'article 138 de l'actual text que avui tenim damunt la taula i que estam discutint és millor que el text del dictamen de ponència, sense cap dubte, correspon a una resposta transaccional que ens va fer el Partit Popular en relació a aquest tema i que nosaltres no vàrem acceptar perquè consideràvem que no era suficient i ara donaré l'explicació del motiu, però evidentment se va acceptar majoritàriament i s'ha incorporat al dictamen.

Per tant, vagi per endavant que és millor aquest text que el que teníem abans, però queda curt. Nosaltres plantejàvem a la nostra esmena, "una aportació específica, provinent dels pressuposts de la comunitat autònoma, en concepte de compensació per als costos de capitalitat, aquesta aportació serà de 31.396 milions d'euros als pressuposts de l'any 2007 i s'actualitzarà anualment, com a mínim, amb el mateix percentatge de l'increment de l'IPC". Aquesta era la proposta que nosaltres posàrem damunt la taula. La proposta que du la llei parla de 30.000 euros, milions -sí clar, amb els euros encara m'embull-, milions d'euros d'inversió, en concepte d'inversió, i a la vegada del total del capítol que considera el Fons de cooperació local. Per tant, entre el Fons de cooperació local i els doblers que la comunitat autònoma o el consell invertiran a Ciutat, el total ha de sumar 30.000 euros. La diferència amb la nostra esmena em sembla que és òbvia. El Fons de cooperació municipal ja hi havia de ser, ja hi és, i senzillament és el mateix que tothom, i si està mal negociat que es negociï bé, reconeixem que es millora i que està millor que no abans, però això és un altre capítol, el Fons de cooperació municipal no és per a costos de capitalitat, és perquè Palma és un municipi, com Lluçmajor o com Inca i, per tant, aquest és un tema, i els costos d'insularitat no són inversions, són doblers que han d'entrar a la caixa de l'ajuntament perquè l'ajuntament els gastí com vulgui. Aquesta era la nostra proposta, aquesta és la idea d'assumir realment, seriosament, des de la institució autonòmica superior el que realment són els costos d'insularitat. Per cert, he de dir que la xifra la vàrem agafar d'un estudi econòmic fet per l'equip de govern de l'ajuntament, nosaltres no tenim tants de tècnics com per filar tan prim de per què han de ser 31 i no 32 i coses d'aquestes, comprendran vostès que ho vàrem treure de qualche paper que s'havia elaborat dins l'equip municipal.

Aquests 30 i busques mil de milions es converteixen en això, la suma dels dos conceptes, del fons més inversions que invertiran les institucions, concretament, diu textualment "les institucions públiques autonòmiques, amb àmbit competencial en el terme municipal de Palma han de garantir una inversió anual, no inferior a 30 milions d'euros per a Palma de Mallorca; aquesta quantia anual estarà formada per les aportacions del Fons de cooperació local que li corresponguin més la quantitat addicional que sigui necessària. Dita quantitat addicional es destinarà a les inversions que es determinin en el si del Consell de capitalitat". Per tant, és un concepte diferent i això ens du a la idea que és una llei que quan arriba, arriba devaluada, una llei que fonamentalment es feia per assumir els costos que suposa la capitalitat i queda molt a meitat de camí del que nosaltres pensàvem que s'havia d'assumir i que

deduesc que era l'esperit, més o menys, dels responsables polítics de l'Ajuntament de Palma de tots els colors.

L'altra esmena que nosaltres presentam, diguéssim, s'acosta més a l'apartat b) del capítol 138 de la llei, nosaltres plantejam que el Consell de capitalitat aprovarà un pla d'inversions al municipi de Palma que tindrà com a objectiu compensar el dèficit d'aquest municipi en matèria d'infraestructures, instal·lacions i serveis i que tindrà consignació pressupostària específica, tant als pressuposts de la comunitat autònoma, com al Consell Insular de Mallorca, com del mateix Ajuntament de Palma. Crec que aquí és on hem d'intentar filar molt prim si ens volem aclarir. Una cosa és que Palma tenguí deficiència d'inversions en infraestructures, que basta passejar-se per les barriades de Palma o per determinades zones, i també per molts de pobles de l'interior de Mallorca, per veure les diferències en equipaments esportius, culturals i en altres tipus de coses. I això no és una responsabilitat d'aquest govern, és de tots els que hagin vingut darrera, això es comprova per si mateix, per tant parlam d'una dada objectiva, hi ha una deficiència en inversions d'infraestructures a la ciutat de Palma en relació amb la part forana, això s'havia de cobrir, això és el que vostès aquí, és el que la llei aquí -perdó- diu que és el 16% del total de els dotacions consignades. Bé, estaria d'acord amb aquest apartat i més o menys la discussió seria qui decideix, i el Consell de capitalitat o un altre, on hi ha la diferència és a l'element fonamental i central que no li donaré més voltes, perquè no cal, crec que m'he explicat clar, no sé si excessivament prosaic i tot, però crec que quan parlam de lleis i parlam de doblers, parlam de lleis i de doblers, no parlam de literatura, a mi m'agrada parlar clar i, per tant, he volgut situar on era la nostra divergència fonamental sobre aquest projecte.

Hi ha altres elements on nosaltres no hem presentat esmenes, precisament perquè consideràvem que aquesta era la qüestió fonamental, i a més perquè consideram que correm un perill que altres elements es converteixin en una cortina de fum de la qüestió fonamental que jo he situat damunt la taula. És important el tema competencial, sense cap dubte, de totes maneres parlam d'aprovar definitivament el pla o no aprovar-lo, és un tema de mecànica, no de poder, tampoc no ens hem d'embullar. De totes formes, vull reconèixer i és un fet que, home!, no va massa en la línia de l'esperit de l'Estatut d'Autonomia que acabam d'aprovar, l'Estatut d'Autonomia que acabam d'aprovar -o que acaben vostès d'aprovar, també és el meu, però vaja, l'Estatut d'Autonomia que aquí l'ha votat qui l'ha votat-, és fonamentalment insularista i no té massa sentit o és, com a mínim, una contradicció, que en aquest cas, es detreguin competències dels consells per donar-les a un ajuntament. És, com a mínim, un element de contradicció, com crec que és un altre element de contradicció d'aquesta llei que es donin més competències a l'ajuntament, en aquest cas en detriment del consell, i no es consignin, ens cansam tots des d'aquesta tribuna de criticar que ens envien competències de Madrid sense estar ben dotades, bé idò ara parlam d'això, també, per tant, com a mínim, una mínima contradicció hi ha dins tot aquest tema.

No m'allargaré més, és una llei important, és una llei que nosaltres qualificam d'un *querer y no poder*, ens hem quedat a mitjan camí del que realment hauríem d'haver aprofitat, estam millor que no estàvem, però no hem arribat on hauria estat

adequat arribar i hauria estat valent i decidit, ja que el Partit Popular s'ha decidit a encapçalar aquest projecte que no s'ha fet en altres ocasions, ja que es feia, que es fes fins al final, i malauradament ens hem quedat a meitat de camí.

Moltes gràcies.

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Rosselló. Per defensar les esmenes del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, intervé la diputada Hble. Sra. Vadell.

LA SRA. VADELL I FERRER:

Gràcies, Sr. Huguet, per la puntualització. Sr. President, Sra. Batlessa i senyors regidors de l'Ajuntament de Palma i representants d'entitats. La meua salutació en nom propi i en nom del grup que represent per la seva presència, gràcies per assistir.

Senyores i senyors diputats. Avui ens trobam en el tram final d'una llei important, de la Llei de capitalitat de Palma, és un moment en què tots els partits polítics hauríem volgut celebrar, un moment que tots hauríem d'estar satisfets, perquè tots els partits aquí representants hem volgut aquesta llei i l'hem defensada. La Llei de capitalitat és de gran importància, suposa un reconeixement del paper de Palma, com a centre neuràlgic de la comunitat autònoma de les Illes Balears, és una llei necessària i reclamada per l'ajuntament, pels ciutadans i pels partits polítics des de fa bastant d'anys, per tal de compensar les càrregues que comporta ser la capital d'una comunitat com la nostra i suportar quasi la meitat de la població de les Illes Balears, una ciutat que ha de suportar les càrregues dels que hi resideixen, dels que hi treballen, dels que la visiten, per feines o simplement per gaudi. Una llei que ha de servir per compensar el sobrecost d'uns serveis i d'unes infraestructures que beneficien sobretot els ciutadans de Mallorca i, per extensió, els ciutadans de totes les Illes Balears, encara que amb menor mesura, però sí que tots en sortim beneficiats. Parlam de ports, aeroports, transports públics, centres penitenciaris, serveis sanitaris, tractament de residus, seus oficials, centres de gestió, serveis, tots ells, situats al municipi de Palma, que paguen els ciutadans de Palma i dels quals, com ja he dit abans i com s'ha repetit moltes vegades avui en aquesta tribuna, que ens beneficiem tots els ciutadans.

Aquesta llei hauria de ser la llei de tots, i així ho volíem, però el Partit Popular, tenim l'experiència d'aquests darrers anys, que sembla que les lleis sembla que vol que només siguin les seves lleis, i és per això que escolta poc i, en aquest cas, ha incomplert les seves promeses. S'havien compromès a arribar a un consens de tots els grups polítics, tal com es va poder fer amb la Llei de municipalitat, però en aquest cas, el Partit Popular unilateralment ha presentat una llei que per a nosaltres és incompreensible. Hi va haver un moment que tots els partits polítics ens vàrem posar d'acord i va sortir un primer document, que era l'embrió que s'havia de convertir en aquesta llei, era la Carta municipal; aleshores hi havia consens entre

totes les forces polítiques, tant els representants de l'ajuntament com els partits polítics, i hi havia també una voluntat ferma de tirar endavant. Aquesta llei ha vingut amb uns canvis, en part provocats per la llei estatal que hi ha hagut, però hi ha hagut uns altres canvis que no han estat consensuats ni s'han volgut discutir ni acceptar per part del Partit Popular i que han provocat el desacord dels grups de l'oposició.

Hem de dir que durant la tramitació d'aquesta llei s'han fet aportacions molt interessants i positives, per part de tots els grups polítics, perquè tots volem una bona llei, i per part nostra, per part del PSM, no entenem com el Partit Popular que governa la comunitat autònoma, que ha presentat aquesta llei i que també governa Palma, presenti una llei que en lloc de donar aire a l'Ajuntament de Palma, donar-li possibilitats, donar-li instruments, en lloc de donar-li facilitats, sembla que l'ofega. No entenem nosaltres com en el tema de finançament la llei no dota amb un pressupost suficient per poder cobrir les mancances històriques dels costos de capitalitat. Ja he dit abans i hem repetit moltes vegades que Palma assumeix molts de serveis de caràcter supramunicipal que no només són per als ciutadans de Palma, tots els ciutadans de Balears són beneficiaris d'uns serveis que són a Palma, que Palma els ofereix. Sense un finançament suficient entenem que aquesta llei neix morta, no serà més que un document buit, un paper guapo per penjar i supòs que un punt més de propaganda electoral que utilitzarà el Partit Popular d'aquí uns mesos, però la veritat és que neix molt coixa. Aquesta llei no neix amb la dotació suficient com per poder assumir els objectius que s'ha marcat. S'han de poder assumir els dèficits que provoca donar uns serveis, unes infraestructures que aprofiten molts de ciutadans.

Per donar sentit a això que dic i per donar sentit a aquesta llei i perquè els objectius es puguin fer efectius, hem presentat unes esmenes a l'article 137 que entenem que donen solució a aquesta mancança tan greu que nosaltres consideram que té. Aquest article, el 137, tal com està redactat, parteix d'un principi d'igualtat entre tots els municipis de les Illes Balears, quant a la participació en el Fons de cooperació local; el punt a) parla de la no discriminació de Palma en relació amb la resta de municipis, la veritat és que no sabem si volen protegir Palma o si volen protegir els altres; el que és cert és que nosaltres entenem que n'hi ha d'haver de discriminació, hi ha d'haver discriminació positiva cap a Palma, s'ha de restituir el deute històric que tantes vegades hem reclamat partits polítics i ciutadans. Per això, Palma no ha de dependre del Fons de cooperació local, crec que conjuntament amb els altres municipis l'aportació que s'ha de fer a Palma no s'ha de detreure d'aquest fons. Aquest fons està pensat per equilibrar i pal·liar el dèficit de municipis més petits i que tenen problemes comuns, però que no tenen res a veure amb els problemes que té Palma. Palma ha de comptar amb uns recursos propis i diferenciats per poder assumir aquests costos de capitalitat i entenem que per a això s'ha redactat una llei específica, si no, no té cap sentit.

El que proposam des del PSM és que Palma tenguí una assignació pressupostària de 31,5 milions d'euros sense caràcter finalista, i dic que aquesta quantitat no és un invent del PSM, sinó que és una xifra extreta d'un document elaborat pels serveis econòmics de l'Ajuntament de Palma i és el cost que

estimaren del servei que presta com a ciutat als beneficiaris de totes les Illes, evidentment no és una quantitat fixa i permanent per a cada any, sinó que any rera any aquesta quantitat, de 30,5 milions d'euros s'ha d'anar actualitzant amb l'increment de l'IPC.

Aquesta quantitat no és suficient, però, en segon lloc, Palma ha de tenir una assignació no inferior al 0,5% dels pressuposts generals de la comunitat autònoma. Recordem que la recent aprovada Llei de municipalitat diu que el Fons de compensació serà d'un 0,7%, i això que es va veure incrementat amb una esmena presentada pel PSM i que va ser transaccionada pel Partit Popular, nosaltres proposàvem que fos l'1%, però així i tot vàrem arribar a una millora important que és el 0,7, però hem de dir que això és insuficient fins i tot només per als municipis més petits, i si li afegim Palma, el repartiment serà de vertadera misèria.

L'altra esmena és conseqüent amb aquesta primera. Proposam suprimir l'apartat b) d'aquest mateix article 137, perquè entenem que el contingut d'aquest apartat b) ja està contemplat a l'article 138. L'article 137 és una declaració d'intencions, és un llistat de coses, en canvi l'article 138 quantifica aquestes intencions, per tant l'apartat b) entenem nosaltres que ja està ben contemplat a l'article 138.

Senyores i senyors diputats, Sr. Conseller. No té sentit fer una llei específica per reconèixer la capitalitat de Palma, dotarla de més competències, de més òrgans de participació, com un consell d'àrea, juntes de districtes, consells de districte, defensor del ciutadà, subcomissió d'urbanisme, totes aquestes coses estan molt bé, i en canvi no atorgar-li els recursos suficients per poder dur a terme les tasques i les responsabilitats encomanades, afegeixen càrregues i no donen mitjans, o no recorden el calvari que passarem nosaltres i que passen vostès quan s'han de gestionar competències transferides, tant sigui en sanitat com en educació, i no estan ben dotades, què és que reclamen el que vostès després no volen donar?, és que no hi ha suficient experiència per saber que si no hi ha recursos suficients no es pot fer una bona gestió? Jo els demanaria, des d'aquesta tribuna, senyores i senyors del Partit Popular, que siguin coherents, que apliquin el que reclamen i, a més, una altra cosa hi afegiré, no vulguin confondre els ciutadans amb grans titulars i manifestacions a favor de Palma, pel fet d'aprovar aquesta llei, fins i tot culpabilitzant l'oposició de girar l'esquena als palmesans i de no voler una llei i de no donar suport als ciutadans de Palma, al PSM li preocupa Palma, però per a això vol per a Palma l'estatus que li correspon, però que també tinguin els mitjans econòmics suficients que vostès li neguen. Que quedi ben clar, el PSM defensa, com ha defensat sempre, una llei de capitalitat per a Palma, fins i tot en va dur la bandera uns anys enrera, i des d'aquí record els representants del PSM que han estat a l'Ajuntament de Palma i que han defensat aquesta llei amb molta vehemència i passió, crec que anys enrera hi va haver aquesta gran defensa de la llei, crec que el que tenim ara és una decepció per haver perdut una oportunitat. El PP va tancar el consens i crec que no fa falta recordar que fins i tot va escurçar el termini de presentació d'esmenes i no va complir una paraula donada pel Sr. Conseller i va tramitar aquesta llei per urgència el mes de juliol, quan cap dels altres grups hi estava d'acord, però crec que aquesta llei val la pena que es resolgui bé i

sobretot el que s'ha de fer és que aquesta llei ha de resoldre els problemes econòmics de Palma.

Nosaltres entenem que en lloc de resoldre aquests problemes, l'ofega, encara hi són a temps. Recullin i aprovin aquestes esmenes que els presentam i tendran una bona llei, tendrem una bona llei, els ciutadans de Palma tendran una bona llei i tots ens en podem sentir orgullosos i fins i tot podem compartir un aplaudiment ben fort al final de la darrera votació.

Moltes gràcies.

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Vadell. Per defensar les esmenes del Grup Parlamentari Socialista, té la paraula el Sr. Celestí Alomar.

EL SR. ALOMAR I MATEU:

Moltes gràcies, Sr. President. Sra. Batllessa de Palma, benvinguda a aquesta cambra, regidors, entitats i també benvingut el portaveu del Grup Socialista i la candidata del Partit Socialista que esper que sigui la futura batllessa de Palma, no m'ho agafarà la batllessa actual com a un fet de mala educació, però esper i estic convençut que ho serà.

En ponència i en comissió aquesta llei evidentment s'ha millorat, s'ha millorat en aspectes que feien referència a la participació ciutadana, a la informació cap als ciutadans, encara que creim que de manera insuficient, igualment s'ha millorat en aspectes tècnics. Però resten moltes esmenes, concretament 65 per part del Partit Socialista que no han estat acceptades pel Grup Popular. Moltes d'aquestes esmenes fan referència a temes essencials que ens separaven en relació amb aquesta llei.

Temes essencials que no hem pogut debatre, bé perquè el Partit Popular no ha volgut, com és el cas d'urbanisme, el Grup Popular no ha entrat en aquest debat, o perquè les propostes que han fet han estat propostes molt tancades i innegociables, com en el cas de finançament. Però el cert és que qui no ha fet res perquè hi pogués haver un debat i un consens, ha estat el Govern, i el Govern, amb aquesta actitud, pensam nosaltres que el que ha fet ha estat rompre un acord que hi havia que era arribar a un gran pacte institucional entorn a tres lleis: l'Estatut, la llei de règim local i aquesta llei de capitalitat. No ha estat possible, el Govern no ho ha volgut, perquè el fet que vengui un director general a veure'ns i a dir-nos "aquestes seran les esmenes que els acceptarem", això no és una reunió per a un consens ni una reunió per arribar a acords. Per tant, en aquest sentit, el Govern no ha fet res per arribar a un consens. I jo crec que el consens i la forma de considerar-lo és una de les qüestions que ens separen. El fet que hagin acceptat 46 esmenes no pot ser argument per dir que és una llei consensuada, els punts essencials que ens separaven ens continuen separant, i el Grup Popular i el Govern estan enrocats pràcticament en la posició inicial, perquè el consens no és un tema de quantitat, sinó de qualitat, i la qualitat crec que en aquests moments era complir el pacte que teníem i era,

per part del Govern, asseure's, dialogar amb els grups de l'oposició, malgrat que siguin minoritaris.

Mantenim un grup important d'esmenes, onze concretament, que fan referència a qüestions com el tractament de les majories qualificades dins la llei, la participació de l'oposició dins els òrgans de crea la llei i el consens i la transparència de les actuacions que es facin dins aquests òrgans que crea la llei. No han estat acceptades cap d'aquestes, al Partit Popular en aquests moments, a l'hora de tractar aquestes esmenes, li ha sortit un cert tic conservador, li ha sortit aquella veneració que té quasi sempre cap a les majories absolutes, que és un problema que jo crec que el s'haurien de fer mirar alguna vegada, perquè vostès actuen des d'un cert egoisme i des d'un empatx de poder que, al final, els va arribar a situacions incòmodes per a tots, sobretot per a vostès mateixos, que són incapaçs d'arribar llavors a acords de forma habitual, i sembla que els du fins i tot a un cert infantilisme polític com dir "jo he guanyat unes eleccions, per tant és meu i no ho puc compartir", i aquesta no és la base de la democràcia ni la base del que deia jo abans, de la qualitat democràtica i la necessitat del consens.

Mantenim un altre grup important d'esmenes al Consell de capitalitat. La nostra proposta era que aquest consell hagués de fer les propostes de totes les competències que havia de tenir l'ajuntament, havia de venir aquesta proposta acompanyada d'una proposta econòmica i havia d'arribar al final una llei de transferències en aquest parlament perquè hi hagués el debat adequat per transferir aquestes competències als ajuntaments. En definitiva, fèiem una proposta que pretenia situar Palma, la capital d'aquestes Illes Balears, al lloc que li correspon, a través del que és un procés ordenat i un procés sòlid de transferències de competències cap allà.

En canvi, al consell insular, al projecte de llei que avui se'ns proposa, es veu una certa intenció o una certa voluntat de crear un mecanisme de pinça de dues institucions que formen part del consell insulars que puguin, en alguns aspectes, bloquejar o condicionar la tercera institució. Nosaltres, aquesta visió de pinça creim que és una visió a curt termini, pensada més aviat en unes situacions postelectorals, pensant, per part del Grup Popular i del Govern, que es poden repetir situacions, que no governaran totes les institucions i que per tant deixen aquesta porta o aquest mecanisme de pinça dins aquest consell de capitalitat. Però jo crec que parteixen d'una tesi equivocada, perquè amb tot el que passa en aquests moments i en tot el que ha succeït entorn a casos com el d'Andratx, la corrupció, les falsedats mateixes del president Matas de forma continuada, crec que no és desencertat pensar que la hipòtesi que vostès plantegen de majories absolutes per part seva no sigui real. I en el cas que no sigui real resultarà que aquesta pinça que vostès plantegen dins el Consell de capitalitat no servirà per a res i la llei tampoc no serà vàlida per a una situació diferent de la que vostès han pensat.

Mantenim deu esmenes a la formació de consorcis, i aquí volia dir prèviament que hi ha una certa perversió, perquè dins l'Estatut, es planteja una diferenciació clara de quines seran les competències de cadascuna de les institucions i modificar un estatut necessita dos terços dels vots, en canvi, per a aquesta llei vostès introdueixen competències noves per a l'ajuntament,

com és l'educació, que no necessitaria aquests dos terços de l'Estatut, per tant, aquí hi ha una certa perversió.

Però també el que ens preocupa, quant a la formació dels consorcis, és que vostès la plantegen com a una forma genèrica i tornam arribar a la mateixa situació que els descrivia abans; per què una forma genèrica? És a dir, donar-li una carta blanca, una vegada creats els consorcis, per tenir mans lliures per poder fer el que vulguin des d'una majoria absoluta, una suposada majoria absoluta la qual estic convençut que vostès no tendran. I després venen situacions com aquella que moltes vegades hem sentit aquí, programa, programa, sense complexes, és a dir, situacions d'aquest tipus que no són bones per a ningú. Crec que aquesta llei, per tant, està feta més per exercir el poder que no per a la defensa dels ciutadans. És una llei de majories absolutes o suposades majories absolutes o per evitar les inconveniències de pactes, en cas que les institucions no estiguin totes governades pel mateix partit. És una llei que des d'aquest aspecte ve a tintar, a enfosquir el que podrien ser les finestres del poder una vegada que un es pensa que l'exercirà de forma absoluta i amb majoria absoluta.

Però hi ha dos temes essencials que ens separen, que són urbanisme i finançament. El projecte de llei així com arriba a aquesta cambra, en el dia d'avui concedeix competències exclusives en matèria d'urbanisme a l'Ajuntament de Palma, sense necessitat de passar pel control supramunicipal del Consell de Mallorca. Dificilment es pot entendre que precisament una comunitat com aquesta, on la construcció és l'actual motor de creixement de l'economia, on el territori és un bé escàs i fràgil, s'eliminïn controls en matèria d'urbanisme. El cas d'Andratx o l'anar i venir de la maqueta, amb tres torres, del president del Mallorca per diferents despatxos dels dirigents municipals o dels responsables municipals, són exemples molt clars que no aconsellen avui prendre aquestes decisions; ben el contrari, l'experiència ens demostra que varen ser els tècnics del Consell de Mallorca els que varen alertar, en primer terme, de les irregularitats que hi havia en el cas de l'Ajuntament d'Andratx i això va permetre una actuació posterior de la Fiscalia de l'Estat.

Per tant, creim que vostès haurien de deixar de costat aquesta obsessió, d'evitar ingerències d'altres institucions en el cas de l'urbanisme a Palma. No sé si el que volen és evitar discrepàncies com han tengut aquesta legislatura, com Son Espases, la Façana Marítima o Ca'n Domenge i el que han volgut és fer un mecanisme més perfeccionat per evitar aquestes qüestions. Però jo els voldria recordar que, des del punt de vista polític i des del punt de vista ètic, no estan en condicions d'aprovar avui una exclusivitat de competències en urbanisme per a l'Ajuntament de Palma. Aquest empatx de poder no oblidin que rima amb Andratx.

Quant al finançament, la proposta que els fèiem nosaltres era una proposta de crear un fons de capitalitat, una comissió mixta que anualment determinàs, calculàs quines eren les necessitats financeres per a aquesta capital i, a més, una partida concreta per a l'any 2007 que tengués en compte el deute acumulat, l'anomenat deute històric de Palma. En el pressupost de la comunitat que han presentat aquí, efectivament hi ve una partida, que és una oferta de 30 milions d'euros, una proposta que coincideix amb un document o amb una petició que feia

l'ajuntament, amb una diferència essencial, que l'ajuntament eren 30 milions d'euros incondicionats, en canvi aquesta proposta que fan vostès a través de la Llei de pressuposts, va assignada al capítol 6 de la conselleria, sota l'epígraf d'infraestructura lligada a la Llei de capitalitat, i per tant figuren a un capítol que són el capítol d'inversions reals de la conselleria. Hauríem de saber, per tant, quines infraestructures són i sobretot quines executaran, perquè així com està a la Llei de pressuposts pareix ser que el que intenten fer és sumar, d'una forma diferent i baix un concepte diferent, infraestructures que ja estaven previstes fer, a fi d'arribar a una xifra de 30 milions d'euros. Seria per tant, si fos així seria una forma fictícia d'assumir el cost de la capitalitat. Per tant, nosaltres creim que l'única forma real i certa d'afrontar el cost derivat de la capitalitat és la creació d'aquest fons de capitalitat, l'assignació que sigui incondicionada, amb una assignació incondicionada que cobreixi el cost més enllà de les infraestructures de l'Ajuntament de Palma.

Creim que, si miram aquesta proposta que vostès fan, creim que no estan fent una llei que tingui una visió de futur, sinó més aviat pareix una llei que està feta per a un moment electoral; una llei que no assegura un tracte just ni una millora de la qualitat dels ciutadans de Palma, sinó que ve a cobrir una necessitat imperiosa per part del Govern, i així ho va expressar, de presentar aquesta llei, que sigui un dels seus èxits de cara a unes eleccions futures i pròximes de l'any que ve.

També, per no respectar no respecta ni la Llei de normalització, nosaltres hi mantenim dues esmenes molt concretes, la 6484 i la 6486 en relació amb l'ús del català i quina és l'obligació de les institucions en relació amb el català, que demostren, la proposta que vostès ens fan, demostren, una vegada més, quina ha estat la seva estratègia d'aquest govern, del Govern de Matas respecte del català.

Pensam, i torn a repetir, que és una llei feta més pensant amb unes eleccions que no en Palma; és una llei pensada per exercir el poder que no pensada per als ciutadans; és una llei que romp l'estructura institucional pactada i que, per tant, nosaltres no li podem donar suport. A un moment determinat a la comissió vàrem fer esforços per arribar a acords, els acords substancials es mantenen, els vicis de la llei es mantenen, els vicis d'una llei que fonamentalment el que ve és a rompre una estructura pactada; una llei que no s'ha consensuat com era d'esperar, perquè si coincidim en alguna cosa, crec que tots els grups de la cambra, és que és una llei important, una llei que valia la pena aprofitar el moment ja que s'havia iniciat o que havia tengut la iniciativa el Govern de les Illes Balears de dur-la a terme, una llei que per tant, aprofitant el moment, feim una llei pensant en Palma, pensant en els seus ciutadans i no pensant en aquestes altres qüestions que no són les que ens encomana la classe política.

Per tant, nosaltres no li podem donar suport, sobretot tenint en compte, ja li anunciï, que proposarem al Consell de Mallorca que iniciï les passes per recórrer aquesta llei, perquè creim que entra de ple en unes competències que són del consell insular.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Alomar. Torn en contra, pel Grup Parlamentari Popular té la paraula la Sra. Carme Felíu.

LA SRA. FELIU I ÁLVAREZ DE SOTOMAYOR:

Gràcies, Sr. President. També voldria donar la benvinguda a la batlessa i candidata, i esper que tornem a tenir batlessa per molts d'anys, na Catalina Cirer, a tot el seu equip, a tota la corporació municipal, al secretari, a l'interventor i, com no podia ser d'una altra manera, també, als candidats dels altres partits, als quals desig també molta sort, però que no sigui tanta com a na Catalina Cirer.

Senyores i senyors diputats, Sr. Conseller, ja ho vaig dir a l'anterior debat de totalitat de la llei però vull tornar insistir que aquesta és una llei necessària, a la vegada que també és justa; és necessària perquè és precís aprovar un règim especial, efectivament, Sr. Rosselló, és precís aprovar un règim especial per a Palma de Mallorca, adient amb la seva singularitat; una llei que, sense demanar privilegis, signifiqui un instrument jurídic que li permeti un desenvolupament harmònic i d'acord amb les demandes de la ciutadania i dels milions de visitants que anualment hi passen, com a capital turística de la Mediterrània que és. I és que ningú no pot negar que Palma de Mallorca ha hagut i ha d'afrontar dins el seu terme municipal multitud de serveis de caràcter supramunicipal.

I dir també que és aquesta una llei justa, perquè dona resposta a una demanda reiterada per part de l'Ajuntament de Palma de Mallorca i concretada a la Carta Municipal, en la redacció de la qual es varen sumar tots els grups municipals presents a l'any 2000 de forma unànime, i d'això el Sr. Rodríguez i jo també en sabem molt. I Sr. Rosselló, cap imposició per part del grup municipal en aquests moments, del Partit Popular, cap imposició, va tenir un suport unànime de tots els grups que en aquell moment formaven l'Ajuntament de Palma.

És, per tant, l'aprovació d'aquesta llei la culminació d'un compromís adquirit amb els ciutadans de Palma de Mallorca i de les Illes Balears, ja que aquesta llei és simplement l'evolució, com he dit abans, d'aquesta Carta Municipal de l'any 2000. Per tant, no es pretenen marcar privilegis amb l'aprovació d'aquesta llei a Palma de Mallorca sinó que el que es pretén és equilibrar els costos econòmics i les demandes ciutadanes.

S'han presentat un total de 178 esmenes per part dels diferents grups, presentades en aquesta cambra; hem acceptat un 26,40% del total, hem transaccionat un 35,96% del total i no hem acceptat un 37,64% del total; en total, entre les esmenes acceptades i transaccionades, tenim un 62,36% de les esmenes presentades. I els puc assegurar que les esmenes que no hem acceptat és simplement perquè consideràvem que no van amb l'esperit de la pròpia llei o perquè no van en consonància amb la Carta Municipal de l'any 2000, principal inspiradora d'aquesta llei. Ara voldria fer un repàs, tal vegada, de les esmenes més significatives que es mantenen vives, ja que no tenc temps per entrar a cada una d'elles.

No podem suprimir l'article 5 de la llei, tal i com ho demana el PSOE a la seva esmena, ja que aquest article regula el règim jurídic aplicable al municipi, jo crec que és molt important aquest article.

Hi ha una sèrie d'esmenes que desvirtuen el contingut de la Carta Municipal i que no podem acceptar, ja que la redacció dels articles esmentats prové de la pròpia Carta Municipal de l'any 2000 i que va comptar, torn a insistir, amb el reconeixement unànim de tots els grups polítics que formaven part de la corporació municipal.

I Sra. Vadell, som coherents, som coherents justament amb aquesta llei perquè el que feim és reflectir pràcticament el que era el desig de la Carta Municipal, vull dir que més coherència impossible.

I m'estic referint bàsicament a les esmenes del PSOE a l'article 6, referit al desplegament reglamentari de la llei, als articles 66, 67 i 68, els quals tenen la finalitat d'indicar quines administracions formen part dels consorcis, quin és el seu procediment de creació i concretar el seu funcionament. A més, hem de tenir en compte que aquesta llei té en el seu àmbit de regulació concretar els consorcis i no deixar-los buits de regulació. Igualment, dins aquest bloc, trobam esmenes del PSOE a l'article 74, referit a la gestió urbanística, les quals tampoc no acceptarem, ja que la redacció prové de la Carta Municipal del 2000.

A l'article 11 també ha presentat dues esmenes el PSOE, esmenes que no podem acceptar ja que el dret a la informació dels grups municipals ve regulat a la Llei municipal de règim local, igual que la representació dels òrgans col·legiats.

A l'article 22 hi queden vives quatre esmenes del PSOE, les quals tampoc no acceptarem, ja que restringeixen l'autonomia municipal, i res més enfora del nostre desig.

A l'article 24, referit al Consell de Capitalitat, també hi queden vives tres esmenes del PSOE, les quals tampoc no podem acceptar ja que aquesta és una llei per compensar els costos de capitalitat. I la finalitat no és transferir les competències a Palma, sinó que la finalitat és cercar una actuació conjunta i consensuada de les administracions públiques en aquells sectors on hi hagi competències concurrents, hi ha una petita diferència.

A l'article 69, referit a la participació de l'Ajuntament de Palma de Mallorca en l'ordenació del territori, hi ha una esmena d'UM, la qual no podem acceptar perquè suposaria llevar competències a Palma de Mallorca en matèria d'urbanisme, ja incloses a l'article 61 de la Carta Municipal de l'any 2000, consensuada per tots els grups polítics, inclòs UM, amb el Sr. Trujillo, en pau descansi, vull dir que va ser un suport directe també de tots els grups, inclòs el grup d'Unió Mallorquina.

És important que quedi ben clara una cosa i és que aquesta atribució de competències es fa en consideració de la qualitat de capitalitat de Palma de Mallorca, com a una matèria pròpia d'aquesta llei que regula el caràcter excepcional i diferent de la capital. S'ha de tenir en compte, per altra banda, que la

tendència manifestada en el si de la FEM és impulsar l'ampliació de competències urbanístiques per als municipis capitals de província o amb una població superior a 50.000 habitants, com es va posar de manifest a la Carta de Vitòria, elaborada el 25 de novembre del 2004, coincidint amb l'elaboració del 25è aniversari dels ajuntaments democràtics.

En aquest sentit, també l'esborrany del Llibre Blanc qüestiona la submissió dels municipis a altres administracions públiques en matèries com l'urbanisme, proposant l'aprovació d'instruments urbanístics que no excedeixin del terme municipal o la gestió urbanística o les seves disciplines sota l'exclusiva responsabilitat municipal.

A l'article 70 també, el qual marca que el Pla General d'Ordenació Urbana de Palma de Mallorca és l'instrument rector de l'activitat urbanística de l'Ajuntament de Palma de Mallorca, hi ha dues esmenes: una d'UM i una altra del PSOE; cap d'aquestes les podem acceptar, ja que aquest article, i tornam a la majoria de les situacions de les esmenes que queden vives, prové, una vegada més, de la Carta Municipal de l'any 2000, aprovada per unanimitat de tots els grups polítics municipals, és a dir, també Unió Mallorquina i el PSOE. Jo crec que és ben clar que el desig l'any 2000 del PSOE i d'Unió Mallorquina era aquest i no entenc que ara pugui haver canviat. La intenció de l'article és que Palma de Mallorca tenguí competència per a l'aprovació definitiva del Pla General d'Ordenació Urbana i no provisional, com a altres municipis. Aquesta possibilitat de tenir una major competència urbanística es troba protegida legalment a l'empara de l'article 22.2.c) de la Llei de bases de règim local, el qual diu que el Ple és competent per a l'aprovació, que posi fi a la tramitació municipal dels plans, en lloc de dir a l'aprovació provisional, diu ben clar que posi fi a la tramitació municipal.

Igualment passa amb les esmenes del PSOE i d'Unió Mallorquina a l'article 71 i del PSOE a l'article 113, les quals no acceptam, ja que nosaltres no volem llevar en cap moment, ja ho he dit, competències al municipi de Palma de Mallorca.

Tampoc no acceptarem les esmenes del PSOE a l'article 74, referides a gestió urbanística, ja que la redacció prové de la Carta Municipal de l'any 2000, igual que les esmenes, també del PSOE, als articles 84 i 86.

Les esmenes del PSOE a l'article 136, tampoc no les podem acceptar, ja que el Consell de Capitalitat es crea amb funcions financeres, per tal de determinar els costos de la capitalitat i de control i seguiment de l'aplicació de les quantitats determinades prèviament. Aquest Consell de Capitalitat permet simplificar el procediment de funcionament a les administracions coordinades, sense haver de crear aquesta nova comissió, paral·lela i financera que proposa l'esmena i que inclou les tres administracions implicades, Govern, Consell i Ajuntament.

A l'article 137, el qual marca la participació dels ingressos de la comunitat autònoma de les Illes Balears, hi ha distintes esmenes, d'Esquerra Unida i Els Verds, del PSM i del PSOE; les varem intentar transaccionar a la comissió, les es varen poder transaccionar, i aquest article queda talment i regula les aportacions genèriques a Palma de Mallorca com a qualsevol

municipi. I les aportacions especials pròpies del règim de la capitalitat que es regulen a l'article 138, per tant tampoc no acceptarem aquestes esmenes. Està ben clar, ja ho vaig intentar explicar a comissió, es veu que no va quedar clar, a l'article 137 són aportacions genèriques a Palma de Mallorca com a qualsevol altre municipi.

Entram en la peculiaritat de capitalitat de Palma de Mallorca a l'article 138. A l'article 138 també hi ha esmenes d'Esquerra Unida i Els Verds i del PSOE. Aquest article, amb una transacció presentada també a una esmena d'Unió Mallorquina, ha quedat modificat i introdueix una clàusula de garantia per a la compensació de la capitalitat de Palma de Mallorca i marca que les institucions públiques autonòmiques amb àmbit competencial en el terme de Palma de Mallorca han de garantir una inversió anual no inferior a 30 milions d'euros per a Palma de Mallorca, com a compensació dels costos de capitalitat.

Per altra banda, diu també l'article que per complementar el nivell d'infraestructures, d'instal·lacions i de serveis associats al caràcter de capitalitat que té el municipi de Palma de Mallorca, la comunitat autònoma de les Illes Balears ha de preveure anualment en el seu pressupost inversions directament territorialitzades al municipi de Palma de Mallorca i inversions indirectes via aportacions als consorcis que es creen a l'empara d'aquesta llei, per un import, com a mínim, del 16% del total de les dotacions consignades per a inversions reals en els pressuposts del sector públic autonòmic. Per tant, aquests dos articles fan que sigui real el compromís del Govern quant que l'ajuntament, i a més ho fa amb quantitats concretes, vull dir que hi ha un compromís ferm per part del Govern perquè l'Ajuntament de Palma de Mallorca tenguí el finançament que es mereix.

Com a conclusió, voldria dir que, una vegada acceptades i transaccionades totes les esmenes que han estat possible, en ares a aconseguir la unanimitat de tots els grups polítics, vull insistir que aquestes esmenes que no hem acceptat ha estat, ja ho he dit abans, perquè la seva acceptació no reflectia l'esperit de la llei. Com ja he dit anteriorment, la immensa majoria dels seus articles provenen de la Carta Municipal de l'any 2000, aprovada per unanimitat dels grups polítics representats a l'Ajuntament de Palma aquell any, i per tant és el nostre desig respectar les demandes que allà es varen marcar. Modificar la seva redacció suposaria restringir l'exercici de la potestat reglamentària que el projecte vol atribuir a Palma de Mallorca com a capital.

I un punt important i, a més, s'ha parlat avui, és que aquest projecte de llei, i correspon a l'article 24, respecte les funcions del Consell de Capitalitat. En el Consell de Capitalitat la finalitat no és transferir competències a Palma sinó que és crear una actuació conjunta i consensuada amb les administracions públiques en aquells sectors on hi hagi competències concurrents. És per tant aquesta llei per compensar els costos de capitalitat i en cap cas establir normes municipals (...).

Totes les esmenes referides a les iniciatives ciutadanes i participació ciutadana que no s'han acceptat és perquè fixen el procediment reglamentari de l'exercici de participació ciutadana i aquest ja està regulat en el corresponent reglament

orgànic de Palma, com indica l'article 34.2 i 40 del projecte de llei i l'article 19 de la Llei municipal.

Respecte a les esmenes referides a l'article que fa referència als sectors d'interès concurrent, no es poden acceptar, ja que consideram necessari que s'indiquin els sectors d'interès concurrent que ha de ser reconegut i concretat a la llei, conforme amb el seu esperit de regular aquestes àrees d'interès comú que afectin el municipi de Palma de Mallorca.

Però allà on hi ha més desacord és en els articles que fan referència a l'urbanisme i jo volia deixar, primer de tot, ben clar un punt i és que no hi ha, des del nostre punt de vista, cap contradicció amb l'Estatut d'Autonomia. Des del Grup Parlamentari Popular assumim, assumim completament el caràcter insularista de l'Estatut; però és que aquesta llei no devalua aquest caràcter insularista propi de l'Estatut, diu que es podran transferir, en el propi Estatut es diu que es podran transferir les competències als ajuntaments. I que quedi ben clar que les competències en gestió i en planificació són sempre dels ajuntaments, per la qual cosa no hi ha cap tipus de contradicció pròpia amb l'Estatut d'Autonomia.

Tal vegada on també hi ha, bé, tornant a l'urbanisme dir que no volem llevar competències a Palma de Mallorca en matèria d'urbanisme, ja incloses a l'article 61 de la Carta Municipal de l'any 2000; aquesta atribució de competències es fa en consideració de la qualitat de capitalitat de Palma de Mallorca com a matèria pròpia d'aquesta llei que regula el caràcter excepcional i diferent de la capital. Així, fidels a la Carta Municipal, volem que Palma de Mallorca tenguí competència per a l'aprovació definitiva del Pla General d'Ordenació Urbana i no provisional, com la resta de municipis. Aquesta possibilitat de tenir una major competència urbanística es troba protegida legalment a l'empara de l'article 22.2.c), que ja ho he dit anteriorment, a la Llei de bases de règim local, el qual diu, concretament, que el Ple és competent per a l'aprovació que posi fi a la tramitació municipal dels plans, en lloc de dir a l'aprovació provisional.

Tampoc acceptam les esmenes que parlen de crear una comissió mixta d'economia i hisenda entre la comunitat autònoma i l'Ajuntament de Palma de Mallorca, ja que serà, ja ho he dit abans, el propi Consell de la Capitalitat, creat a l'empara d'aquesta llei, qui tindrà les funcions financeres de determinar els costos de capitalitat i de control i seguiment de l'aplicació de les quantitats determinades prèviament. Així, aquest Consell de Capitalitat permet simplificar el procediment de funcionament de les administracions coordinades, sense haver de crear aquesta nova comissió per a l'àrea financera i inclou les tres administracions públiques, és a dir, el Govern, el Consell i l'Ajuntament.

Senyores i senyors diputats, és aquesta una llei que ve com a conseqüència d'haver escoltat, i me creguin, d'haver escoltat durant molt de temps els ciutadans de Palma de Mallorca, però també la resta dels ciutadans de la nostra comunitat autònoma i també els milions de turistes que ens visiten. Com vaig escoltar ahir unes declaracions que va fer en els mitjans de comunicació la Batlessa de Palma, és aquesta, com bé va dir ella, una llei per a les persones, és aquesta una llei que no té, o no ha de tenir color polític, no hem de fixar la nostra mira en

qui governa ara l'Ajuntament de Palma de Mallorca, hem de fixar la nostra mira en els ciutadans i si ho feim segur que tots vostès donaran suport a aquest projecte de llei, per tal que, el més aviat possible, sigui una realitat per a tots; perquè estic convençuda que tots els que som avui aquí creim en les persones.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments a la sala)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Feliu. En torn de rèplica, la Sra. Dolça Mulet té la paraula.

LA SRA. MULET I DEZCALLAR:

Gràcies, Sr. President. En primer lloc, voldria saludar la Batlessa i tot l'equip de govern de l'ajuntament que avui ens acompanya aquí, entre una situació i l'altra se m'ha oblidat saludar-vos, per tant benvinguts a aquesta cambra. Moltíssimes gràcies.

Jo simplement diré que és ver que el meu company i l'equip de govern que hi va haver a l'Ajuntament de Palma a l'any 2000 va votar a favor, perquè nosaltres volíem una bona llei per a l'Ajuntament de Palma, per a la ciutat de Palma, però han passat sis anys i les coses canvien. Per tant, nosaltres ens mantenim en la mateixa postura que avui he defensa, la nostra postura d'Unió Mallorquina, i jo crec que ho hauríem de pensar, si tots els grups realment estaven d'acord a l'any 2000, què ha passat ara?

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Mulet. Sr. Rosselló, si pot arribar. Li posen difícil.

EL SR. ROSSELLÓ I DEL ROSAL:

Sr. President, senyores i senyors diputats. Molt breument, jo repetesc un poc l'argument que he dit a la meva intervenció inicial, que consider que no s'ha respost per part de la diputada que ha defensat la proposició de llei, la Sra. Feliu. Dins aquesta llei, si parlem dels aspectes fonamentals, substancials, financers, hi ha dos elements importants: un, com cobrir els costos de capitalitat, és a dir, els costos que suposen tota una sèrie de serveis que estan ubicats a la ciutat de Palma i que no és adequat que corrin a càrrec dels ciutadans i de les ciutadanes que viuen exclusivament dels ciutadans i ciutadanes que viuen a Palma, sinó de tota la resta de les Illes perquè hi ha una sèrie de serveis, el port, l'aeroport, en fi, quantitat de coses, instal·lacions del Govern, etcètera, que corresponen a serveis globals de la comunitat. Per tant, quin ha de ser aquest cost de capitalitat que des d'instàncies superiors a l'Ajuntament de Palma i per tant assumint la despesa de tots els ciutadans i ciutadanes de les Illes s'ha de cobrir?

I l'altre, el que diu la llei, a l'apartat b) de l'article 138, per complementar el nivell d'estructures, instal·lacions i serveis associats al caràcter de capitalitat que té el municipi de Palma, etcètera; és a dir, la manca d'inversions que té Palma en relació amb altres municipis de les Illes. Utilitzant un terme de dubtosa oportunitat política que s'ha utilitzat en altres debats, seria el deute històric.

Aquests són els dos conceptes que s'han de cobrir en aquesta llei, són els elements fonamentals pels quals s'ha fet aquesta llei. Bé, jo el que vull, bé el que vull, jo defens, tenc unes esmenes que les present aquí i el que a mi m'agradaria seria que la persona que defensa la llei digui exactament per què aquestes esmenes no s'accepten. No, no ha dit.

Primer, a l'article 137 la discussió no és que l'article 137, si vol ara mateix li faig un canvi, la meua esmena de l'article 137 la passen a l'article 138, i ja està, totes dues al 138, i el 137 el deixam només amb declaració de principis i definint el que ha de ser la finançació de l'Ajuntament de Palma: participació al fons de cooperació, aportacions, etcètera, d'acord. Però anem a l'altra, l'altra és, la proposta que fa la llei és que, sumant el fons de cooperació municipal, que sigui dit de pas es va aprovar a la Llei local, que havia de ser un 7% dels fons propis, fins i tot quan jo defensava la llei se'm va escapar aquest detall, perquè clar, això al final no és un 0,7 del pressupost global de la comunitat, això és un 0,5, no arriba bé, un 0,5.

(Remor de veus)

No, 0,7 dels fons propis, per tant del total dels pressuposts la cosa queda en un 0,5; al final, tot això que pareixia que havien fet més que nosaltres, es quedava amb el que nosaltres proposàvem, que era un 0,5. Però bé, ja està, n'estam contents. Per tant, a aquest 0,5 per a tots els municipis de les Illes li hem de llevar el que va a Palma, sumant l'altre capítol ha de donar 30.000 milions d'euros.

I per una altra banda, hi ha el capítol de les inversions per anivellar les infraestructures, que és el 16% del total del pressupost de la comunitat que es destini territorialment a inversions a Palma. Amb aquest apartat jo hi estic d'acord, és amb l'anterior que m'ha de dir per què vostès, en lloc de dir, els costos d'insularitat de ciutat són tant i això cada any entrarà en els pressuposts de la comunitat autònoma?

(Remor de veus)

No, no, jo o m'explic molt malament o no ens entenem, Sra. Feliu, hi ha dues formes d'entendre la cosa: una és dir, fons de cooperació municipal, més les inversions que el Govern farà a Palma, sumaran 30 milions; i una altra és dir: fons de cooperació municipal per una banda i el Govern donarà cada any 30 milions d'euros a l'Ajuntament de Palma perquè els inverteixi en el que vulgui. Això és el que diu la nostra esmena, pot ser que sigui un disbarat, però això és el que diu la nostra esmena i a això és al que vostè m'ha de contestar per què no hi està d'acord. Perquè si vostè me contesta per què no està d'acord amb això, i no m'embulla i no me fica dins el debat global de les competències de no sé què de no sé quants,

quedarà que nosaltres volem més doblers per a Palma que vostè, quedarà això.

Per tant, en definitiva, anem a aclarir del que parlem i nosaltres parlem d'això, no d'una altra cosa.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Rosselló. Sra. Vadell.

LA SRA. VADELL I FERRER:

Sí, Sr. President, gràcies. Sra. Feliu, vostè només m'ha contestat dient que vostès són coherents. Bé, jo crec que podem defensar la coherència tots plegats i fins i tot podem defensar que coincidim amb el plantejament, amb la filosofia, amb la necessitat, amb el fons de la necessitat d'aquesta llei, el que passa és que llavors vostès no són coherents perquè el que fan amb aquesta llei és donar competències, manar feines, donar autonomia a l'Ajuntament de Palma i no donar-li els recursos necessaris perquè pugui dur-los a terme, això és no ser coherents. Nosaltres li hem presentat una esmena, dues esmenes, però ve a ser una que és la important, sobre el finançament de Palma.

En part coincidim amb el Sr. Rosselló, no és exactament el mateix, perquè el que nosaltres no volem és que l'Ajuntament de Palma hagi de dependre del fons municipal; perquè, així com ja vàrem dir a la Llei de municipalitat, el 0,7% que es converteix amb el 0,5, perquè són recursos propis, ja és una misèria per a tota la resta d'ajuntaments, imagini's si encara Palma s'hi ha de sumar, serà repartir misèria entre tots.

I llavors, el que vostès proposen com a finançament de Palma, quasi tot, per a no dir tot, va a inversions; o sigui, depèn de la voluntat i de la capacitat inversora del Govern. Per exemple, aquesta legislatura ha estat molt inversora i tal vegada hi hauria hagut molts de doblers per a Palma en aquesta legislatura, però pensem, ara ja ho tenim quasi tot fet, infraestructures, hospitals, ja ho tenen quasi tot, per tant es preveu que en els anys que vendran els doblers, el capítol 6 de la comunitat autònoma davallarà, per tant ja no hi haurà tant a repartir. El que nosaltres volem és que Palma estigui finançada d'una manera independent i segura, que cada any Palma sàpiga que té un fons per cobrir els serveis que dona a tots els ciutadans, que no hagi de dependre del fons de municipalitat ni de la capacitat o voluntat inversora del Govern, i vostè no m'ha contestat això, perquè vostè considera que és millor el que vostès diuen, però no diu per què, consideren que és així, per la Carta Municipal i tot el que vostè vulgui. Les coses han canviat i el que nosaltres volem és que Palma no hagi de passar pena. I avui hi ha la Batlessa aquí i els regidors i crec que amb aquesta llei que vostès aproven passarà pena Palma per poder dur tota la tasca que li encomana la mateixa llei.

I una altra cosa que vostè m'ha dit, que aquesta llei no hauria de tenir color polític; el color polític li posen vostès, és culpa seva, perquè si haguessin volgut consensuar tots els grups polítics i el nostre en particular hi estàvem ben disposats, per tant el color li posen vostès.

I ja només per acabar, dir que el nostre grup donarà suport a les esmenes que han presentat tant el Grup Parlamentari Socialista com el Grup Mixt, especialment en els temes d'urbanisme. Nosaltres no havíem presentat esmenes en aquest sentit, però creim que, efectivament, en el temps que ens trobam avui en dia, és prudent que hi hagi les competències, que es conservi un cert control per part del consell insular.

Efectivament, hi ha temes que sobrepassen, són temes que es diuen estrictament de Palma, però que no són estrictament de Palma, que sobrepassen l'àmbit i els interessos de Palma, com puguin ser Son Espases o pugui ser la Façana Marítima, la Façana Marítima està situada dins Palma, però ningú me discutirà que és un paisatge fonamental per a Mallorca. I crec que amb aquesta intervenció ja donam per acabada la nostra intervenció i lamentam moltíssim, una vegada més, que el Partit Popular no hagi donat més importància a aquesta llei, perquè crec que realment si hagués volgut arribar a un consens ho hagués pogut aconseguir perquè tots hi estàvem disposats.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Vadell. Sr. Alomar.

EL SR. ALOMAR I MATEU:

Gràcies, Sr. President. Sra. Diputada, vostè fa referència a la Carta Municipal i jo crec que des de l'any 2000 a ara han passat moltes coses, entre d'altres coses hi ha hagut un nou Estatut d'Autonomia, una llei de grans ciutats i la situació política mateixa de la comunitat ha canviat; per tant, si vostè està obsessionada amb el consens i que el consens venia donat a la Carta Municipal, per què no s'ha assegut el Govern en aquest moment a negociar i intentar arribar a un consens amb les forces de l'oposició? I no ho ha fet, i això és el que compte, que en aquests moments, amb una llei tan important com aquesta, en qüestions com eren el tema d'urbanisme, el tema de finançament i altres qüestions, però essencialment aquestes dues, que sabíem que hi havia discrepàncies, el Govern no ha tengut la iniciativa de seure-se amb l'oposició. I un greuge més, és a dir, el Govern i els diferents grups polítics havien arribat a un acord d'un pacte institucional en què s'inclourien tres lleis, l'Estatut, Llei de règim local i la de Capitalitat, idè en la de Capitalitat s'ha fallat i això és el que li deim.

En segon terme, el Sr. Rosselló li ha explicat a la seva manera, a pesar que la nostra proposta de finançament no sigui la mateixa, la proposta de finançament nostra era la creació d'un fons de capitalitat, una comissió mixta que determinàs quins eren els costos anuals d'aquesta capitalitat i per a l'any 2007 el que era el deute acumulat. I jo li he dit que tenia por que amb aquests 30 milions d'euros que proposaven i que estaven en el capítol 6 de la conselleria, és a dir, inversions reals de la conselleria, no fos més que sumar de manera diferent quantitats que ja estaven previstes. I si vostè mira la disposició addicional tercera de la Llei de pressuposts veurà que aquesta por que tenim nosaltres existeix i és així. I li deia el Sr. Rosselló, a la disposició addicional tercera diu de forma clara que la quantitat assignada als estats de despeses d'aquesta llei a favor de l'Ajuntament de Palma com a compensació del cost

de capitalitat d'aquesta entitat local, haurà de ser minorada amb l'import que li correspongui en concepte de fons de cooperació municipal, que és el que li dèiem. És a dir, ara aquí és el fons de cooperació municipal, però els altres milions segurament, i n'estic convençut, seran doblers en inversions o en infraestructures que ja estan previstes.

Per tant, no es guanya res, Palma, amb aquesta proposta, no guanya res de nou, no es contemplen les exigències de Palma. Palma a l'ajuntament, i l'acord de l'ajuntament, havien elaborat un document en què parlava de 30 milions d'euros, però que eren incondicionats; i vostès ens fan aquesta proposta, proposta que jo, me permetrà que li torni repetir que crec que és electoralista, la fan just abans d'unes eleccions, per dir: donam 30 milions d'euros a Palma. Mentida, no donen 30 milions d'euros a Palma, aquests 30 milions d'euros estaven prevists i les sumen d'una altra manera i els figuren dins un calaix diferent amb un nom diferent, per poder complir una promesa. I mentrestant no sé quin interès té el Govern de fer-li un *traje* a l'Ajuntament de Palma i li fan un *traje* a l'Ajuntament de Palma, perquè no li solucionen cap problema, i això és la realitat. I me permetrà que li digui que jo crec que això és una proposta electoralista.

En relació amb les competències en urbanisme, jo només li faré una pregunta: vostè creu que en aquests moments és oportú que es donin en exclusiva les competències en urbanisme a l'Ajuntament de Palma? Vostè creu que els ciutadans entendrien aquestes competències en exclusiva? Després d'un cas Andratx, després de les detencions que hi ha hagut en el cas d'Andratx, d'un batle, d'un zelador, d'un director general del Govern; després de les polèmiques que hi ha hagut entorn de Son Espases, de les polèmiques que hi ha hagut entorn de Ca'n Domenge, de les polèmiques que hi ha hagut entorn de diferents temes urbanístics de Palma, vostè creu que la gent ho entendria? No, la gent no ho entendria, la gent no ho entendria. I és més, l'experiència ens demostra que, gràcies que existeix aquest control per part del consell insular, s'han pogut destapar casos com el d'Andratx.

Mirin, idè nosaltres creim que a una comunitat com aquesta en què el motor del creixement econòmic és la construcció i envoltant la construcció hi ha tots els casos que hi ha, creim que és bo que hi hagi un control, un filtre per part del consell insular. I no hem de debatre més en profunditat el tema, que hi podríem entrar, aquesta és una qüestió: els ciutadans de les Illes, els ciutadans de Palma no entendrien que en aquests moments donàssim la competència en exclusiva, no ho entendrien perquè veurien una vegada més el que jo els deia abans, que aquesta llei no està feta pensant amb els ciutadans, i me sap molt greu haver-ho de dir, però no està feta pensada amb els ciutadans; està feta perquè el Partit Popular, qui es pensa que tornarà exercir el poder com l'exerceix ara, tenguí instruments adequats per aplicar el poder, és una llei per al poder i no per als ciutadans. I per això nosaltres no hi estam d'acord.

I li torn repetir que farem totes les passes necessàries perquè les institucions que ho puguin fer recorrin aquesta llei, perquè no hi estam d'acord.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Alomar. Torn de contrarèplica, Sra. Feliu.

LA SRA. FELIU I ÁLVAREZ DE SOTOMAYOR:

Gràcies, Sr. President. Jo els diré el que ha canviat durant aquests set anys, pràcticament, que ara hi ha eleccions, i tal vegada en el moment que es va presentar la Carta Municipal no era moment d'eleccions, no ho record, però segurament deu ser aquest el canvi. El Grup Parlamentari Popular o el Partit Popular és coherent amb el que fa a l'any 2000 i amb el que farà a l'any 2007, és absolutament coherent, el que no s'entén és com és possible que portaveu dels seus grups a l'Ajuntament de Palma, el Sr. Roig, el Sr. Barceló, la senyora, ara no la veig, bé, vull dir tots els portaveu que en aquell moment eren a l'Ajuntament de Palma, varen donar suport unànimement, sense cap pressió per part del Partit Popular, la Carta Municipal. Aquesta llei l'únic que fa és recollir l'esperit d'aquesta Carta Municipal, l'únic que fa és recollir aquest esperit de la Carta Municipal i ara canvien el vestit, clar, ara hi ha eleccions i convé dir que el Grup Parlamentari Popular o el Partit Popular o el Govern no ho està fent bé i no farà, no sé, el Sr. Alomar ha dit: li farà un *traje* a la Sra. Cirer, o és una llei electoralista. S'expliqui, perquè una cosa amb l'altra no va bé, vull dir, o és una llei electoralista o li estam fent un *traje* a la Sra. Cirer, jo crec que cap de les dues coses. Per això tal vegada ho ha dit d'aquesta manera.

Jo crec que no podem, tal vegada el tema en què més debat hem tengut és el tema urbanístic; el cas d'una irregularitat personal a un ajuntament no justifica reduir tota una llei de capitalitat i modificar-la per motiu d'un únic, a més, d'una única persona, ni tan sols l'ajuntament. Vull dir, no podem tatxar d'irresponsable un ajuntament quan únicament ha estat una persona d'aquest ajuntament, tal vegada, la que ha actuat de forma irregular. Però vull dir que hi ha una infinitat d'ajuntaments, afortunadament, en aquesta comunitat autònoma que estan actuant sense cap problema i el que no podem fer és reduir una llei de capitalitat de Palma per un motiu absolutament particular i concret.

Que me diguin que no s'han fet reunions, jo crec que, bé, qualsevol acusació menys aquesta al Sr. Conseller, al Sr. Rodríguez; reunions se n'han fet i moltes, a les quals jo he participat en algunes i d'altres s'han fet directament. Amb la Sra. Francina Armengol es varen reunir el mes de juliol, amb el Sr. Celestí Alomar es van reunir el mes d'octubre, amb el (...) es van reunir el mes de setembre, amb el Sr. Miquel Nadal es van reunir el mes d'octubre; amb la Sra. Joana Lluïsa Mascaró, amb el Sr. Miquel Rosselló, és a dir, s'han fet reunions amb tots els grups polítics en conjunt i individualment amb el Grup Parlamentari Popular. Sr. Alomar li volia dir que amb el Grup Parlamentari Popular el dia 18 d'octubre es va reunir en el Grup Parlamentari del Partit Socialista, perdó.

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Per favor, un poquet de silenci.

LA SRA. FELIU I ÁLVAREZ DE SOTOMAYOR:

Que ens diguin que no hi ha hagut intenció de consens, jo crec que tot el contrari, s'han acceptat una gran quantitat d'esmenes, s'han transaccionat una gran quantitat; altra cosa és que vostès no hagin acceptat les transaccions que s'hagin presentat. Però jo crec que sense dubte en aquest moment el Govern i el Grup Parlamentari Popular el que cerca és justament la coherència i donar resposta a aquesta necessitat que la capital d'aquesta comunitat ha de menester, en infraestructures, en serveis i en tot el que comporta ser i ocupar aquest rang de capital d'aquesta comunitat autònoma.

Jo crec que no entendran de cap de les maneres els ciutadans d'aquestes illes les seves contradiccions d'un any per l'altre, perquè la veritat és que quina garantia poden tenir de les seves paraules si al cap d'un parell d'any canvien absolutament de terç?

(Remor de veus)

Jo crec que, sense cap dubte, els ciutadans d'aquesta comunitat autònoma i l'Ajuntament de Palma guanyaran i molt amb aquesta llei de capitalitat, que l'únic que fa és reconèixer el seu estatus, que fins ara la veritat és que tothom li ha reconegut però ningú ho ha compensat i d'aquesta manera podrà actuar com a una capital que és, tota en majúscules, com es mereix.

Gràcies.

(Aplaudiments a la cambra)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Feliu.

Senyores i senyors diputats, si els sembla bé, i si cap grup no demana votació separada, faríem votació conjunta de totes les esmenes.

Sí, Sra. Mulet?

LA SRA. MULET I DEZCALLAR:

Demanam la votació separada de les següents esmenes. 6388, 6399, 89, perdoni, 6389, 6390, 6538 i 6539.

EL SR. PRESIDENT:

Aquestes cinc esmenes es poden votar de forma conjunta, segons vostè?

LA SRA. MULET I DEZCALLAR:

Sí.

EL SR. PRESIDENT:

Sí, Sr. Alomar.

EL SR. ALOMAR I MATEU

Sí, Sr. President, nosaltres li demanam votació separada per grups, és a dir, les esmenes d'Unió Mallorquina per un costat, les del PSM per un costat i les ...

EL SR. PRESIDENT:

Per grups, perfecte. Bé, idò si els sembla bé, passarem a votar primerament les cinc esmenes que ha esmentat la Sra. Dolça Mulet, les quals tornaré repetir perquè no hi hagi cap mala interpretació: 6388, 6389, 6390, 6538 i 6539.

(Converses inaudibles)

Sí, bé, ah bé, les dues darreres són del Grup Socialista; idò així, el que passa és que dins les del Grup Socialista farem aquestes dues per separat, perfecte.

Bé, idò, passam a votar les tres esmenes del Grup Parlamentari Mixt. Senyores i senyors diputats, passam a la votació.

7 vots a favor; 30 en contra; 17 abstencions.

Ara passam a votar les esmenes del Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, les quals són la 5824 i la 5825. Senyores i senyors diputats, passam a votació.

7 vots a favor; 30 en contra i 17 abstencions.

Ara votam, per separat, les dues esmenes que ha esmentat el Grup Mixt, les quals són del Grup Socialista: la 6538 i la 6539.

Perdó? Ah sí, me deixava les del Grup Parlamentari PSM. Idò votam les del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, que són la 6036 i 6037. Passam a votació.

7 vots a favor; 30 en contra; 17 abstencions.

Ara votam les dues esmenes del Grup Socialista, per separat, la 6538 i 6539. Senyores i senyors diputats, passam a la votació.

23 vots a favor; 30 en contra; cap abstenció.

Ara votam la resta d'esmenes del Grup Parlamentari Socialista. Passam a la votació.

15 vots a favor; 30 en contra i 9 abstencions.

Ara passam a la votació dels articles als quals es mantenen esmenes i, si cap grup no demana la votació separada, faríem la votació conjunta. Senyores i senyors diputats, passam a la votació.

LA SRA. MULET I DEZCALLAR:

President?

EL SR. PRESIDENT:

Sí, bé, senyores i senyors diputats, aquesta votació no la donin per vàlida. Sra. Mulet, vostè digui.

LA SRA. MULET I DEZCALLAR:

Perdoni, Sr. President, nosaltres demanam votació separada dels articles 69, 70 i 71.

EL SR. PRESIDENT:

Bé, idò, senyores i senyors diputats, votam aquests tres articles: 69, 70 i 71. Passam a votació.

30 vots a favor; 24 en contra; cap abstenció.

Ara votam la resta d'articles que tenen esmenes. Senyores i senyors diputats, passam a la votació.

30 vots a favor; 22 en contra; 2 abstencions.

I finalment es passa a la votació de l'articulat que no s'hi mantenen esmenes i, si cap grup no demana votació separada, fariem votació conjunta. Senyores i senyors diputats, passam a la votació.

31 vots a favor; cap en contra; 23 abstencions.

(Remor de veus a la sala)

Senyores i senyors diputats, una vegada fetes les votacions, es faculden els serveis jurídics de la cambra per fer les correccions ...

Pregaria un poquet de silenci, si són tan amables, que encara no ha acabat la sessió plenària.

Es faculden els serveis jurídics de la cambra per fer les correccions i modificacions tècniques necessàries per tal que la llei en qüestió tenguí una redacció coherent.

Aquesta presidència, en conseqüència, proclama aprovada la Llei de capitalitat de Palma de Mallorca.

Senyores i senyors diputats, s'aixeca la sessió.

(Aplaudiments a la sala)

DIARI DE SESSIONS

DEL

PARLAMENT

DE LES

ILLES BALEARS